

ATHENS voice

No 1
FREE PRESS
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
(στοιχεία Focus Bari
2018)

Η πόλη «παίζει»

Οι καλύτεροι παιδότοποι,
Paintball, Escape Rooms

Της Ελένης Μπεζιριάνογλου

Ο ΜΕΝΕΛΑΟΣ
ΚΑΡΑΜΑΓΓΙΩΛΗΣ
και οι αντι-ήρωές του

Του Γιάννη Νένε

Τελικά είναι η Αθήνα όμορφη ή άσχημη πόλη;

Της Φιλίππας Δημητριάδη



GO
BOLDLY



GO BOLDLY MEANS :: "TRYING AS MANY THINGS AS YOU CAN,
UNTIL YOU FIND THE ONE THAT IS GOOD FOR YOU"
ENTERTAINER @SAVAS_POUMPOURAS
EARTHMOVER

  @CatLifestyleGreece

Για το πλησιέστερο κατάστημα καλέστε στο 2110122809

ATHENS VOICES

★ ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ★

«Γνωστοποίηση. Αγαπητοί ένοικοι, σας γνωρίζουμε ότι δεν επιτρέπεται το άνοιγμα των φακέλων αλληλογραφίας. Θεωρείται ιδιαίτερα πράξη κολάσιμη και μη νόμιμη».

(Ανακοίνωση κολλημένη στο θυρωρείο πολυκατοικίας, Κάτω Πατήσια)

Μία πάρα πολύ όμορφη και κομψή γυναίκα, μιγάς, διασχίζει τον δρόμο. Ταξιδιχής φρενάρει απότομα και μένει κοιτάζοντας με το στόμα ανοικτό. Μετά, γυρίζει και λέει στον πελάτη:

«Από τότε που ήμουνα 12 χρόνια στο Ντουμπάι έχω να δω τέτοιο μιγά».

(Ακαδημίας, Τρίτη πρωί)

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΑ

Μετρό, κόκκινη γραμμή, μεταξύ Συντάγματος και Πανεπιστημίου. Παιδάκια όλων των φυλών λένε τα κάλαντα. Τα περισσότερα τραγουδούν τον σκοπό, βάζοντας ακατάλληλα λόγια:

«Αρχιμηνιά κι αρχιχρονιά, ψηλή μου δεντρολιβαδειά...»

Και συνεχίζουν:

«...χαααρτί, χαρτί και καλαμάρι, μπες και δες, μπες και δες το παλικάρι».

(Παραμονή Πρωτοχρονιάς, πρωί)

Δύο κοριτσάκια γύρω στα 9 ετοιμάζονται να χτυπήσουν ένα κουδούνι πολυκατοικίας για να πουν τα κάλαντα, όταν το ένα λέει:

«Ααα! Μην χτυπήσεις σε αυτόν! Γράφει: ο χώρος προστατεύεται από σεκιούριτι. Χτύπα στο δίπλα».

(Παραμονή Πρωτοχρονιάς, πρωί, Μελίσσια)

«Σήμερα γίνεται της καρπ***νάρας»

(Κυρίες, φίλες, αγακαζέ, μιλάνε μεταξύ τους. Παραμονή Πρωτοχρονιάς, μεσημέρι, Σταδίου)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

Η αγαπημένη στήλη Athens Voices στα ηχεία και τα ακουστικά σας. Οι φωνές της Αθήνας, όσα κρυφακούει ο Πάννης Νένες στο δρόμο, στο Μετρό, στο γραφείο, σε γνωστά, πολυσύχναστα μέρη αλλά και απίθανα σημεία, κάθε μέρα στο Athens Voice Radio 102.5

~ ΠΕΣ ΤΟ ΜΕ 20 ΛΕΞΕΙΣ ~



ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

«Master Class»

Μαρία Ναυπλιώτου, σκην. Οδυσσέας Παπασπηλιόπουλος, στο Μικρό Χορν

Τρυφερό, αυστηρό, σκληρό, αληθινό, με απίστευτο χιούμορ. Ρεσιτάλ ερμηνείας από την πρωταγωνίστρια - ολόγραμμα της Κάλλας, Συμπρωταγωνιστής το μαύρο φόρεμα (Ζούλιας).
- Γιάννης Νένες

SINGLE

«Thank u, next» Ariana Grande

Το καινούριο single της λιλιπούτειας popstar περιγράφει πώς να ξεπεράσεις τους πρώην σου με ταχυντική ωριμότητα.

Το έχουμε στο repeat.

-Κρίστου Περρή



ΣΕΙΡΑ

«The Haunting of Hill house» στο Netflix

Στοιχειωμένο σπίτι, διαλυμένη οικογένεια, ψυχολογικά προβλήματα. Το είδαμε 5 άτομα, οι 4 δεν ξανακοιμηθήκαμε. Ο Στίβεν Κινγκ είπε: είναι αριστούργημα.
-Ελένη Μπεζιριάνογλου



ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή τη βδομάδα το σχεδιάζει ο **Τάσος Μισούρας**, Γεννήθηκε στη Λάρισα. Τελείωσε την Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών. Με υποτροφία του γαλλικού κράτους (CROUS) συνεχίζει τις σπουδές του στην Ecole Nationale Supérieure des Beaux-Arts. Το 1988 κερδίζει υποτροφία του I.K.Y. για την Ecole Nationale Supérieure des Arts Decoratifs. Αυτή την εποχή πραγματοποιεί ατομική έκθεση στην Alma Gallery Athens (έως 19/1).

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ



ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΧΡΟΝΙΑ

Μην ψάχνεις εχθρούς. Προϋποθέτει καθημερινό οκτάωρο.

ΑEGEAN AIRLINES

5η στον κόσμο καλύτερη αεροπορική εταιρεία, σύμφωνα με τα βραβεία του Conde Nast Traveller's.

ACTION 24

Παραμένουμε συντονισμένοι 9-11.30 κάθε βράδυ στο κανάλι με τις πιο cool ενημερωτικές εκπομπές στην ελληνική τηλεόραση.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΙΡΙΑΔΗΣ

Είναι μία θεότητα.

ΕΝΑ ΑΥΓΟ

Η φωτογραφία με τα περισσότερα likes στην ιστορία του instagram. Συνεχίστε να ρουφάτε τα μάγουλά σας

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

-Πώς μπορώ να στείλω μια τούρτα στη Λάρισα;
-Αν της μάθουμε να οδηγήσει...

ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ

Έλενα, αυτό είναι ένα σφουγγαρόπανο. Φοριέται και στο λαιμό σαν φουλάρι.

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

Το open bar της χρονιάς.

ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

Η νέα μεγάλη απάτη είναι εκείνο το «-70% σε επιλεγμένους κωδικούς».

ΑΝΤΖΥ ΣΑΜΙΟΥ

«Υποκλινόμαι στον Πρωθυπουργό, τον Άνδρα, τον Ηγέτη, τον Άνθρωπο!» Τέτοια δηλώνεις και κάνεις το κορμί του να μιλά πιο χαμηλά, πιο χαμηλά, πιο χαμηλά.

Η ΜΕΓΚΑΝ ΤΟΥ ΧΑΡΥ

Πολύ κατώτερη των περιστάσεων. Μέσα σε λίγους μήνες μεταμορφώθηκε σε μια αδιαφορία που περιμένει παιδί.

POWER OF LOVE

Ο μόνος τρόπος να το παρακολουθήσεις είναι διαβάζοντας τα σχόλια του Βαγγέλη Περρή στο www.athensvoice.gr. Διαφωτιστικά και ανελέητα.

ΑΘΗΝΑ•ID



ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΕΤΣΑΤΩΔΗ

Επιμέλεια:

Γιώργος Δημητρακόπουλος

Πώς βρέθηκες στην Αθήνα; Για δουλειά, όπως οι περισσότεροι, κάποια στιγμή το 2007.

Τα 3 πράγματα που σου αρέσουν περισσότερο στην πόλη; Καλό φαγητό, καλός καιρός, οι μυρωδιές από τις νεραντζιές και τα νυχτολούλουδα την άνοιξη στη γειτονιά μου. Κάτι που με κάνει να λυπάμαι ακόμη περισσότερο όσους υποφέρουν από αλλεργίες.

Το πρώτο σου διαμέρισμα; Μια συμπαθητική γκαρσονιέρα δίπλα από το αστυνομικό τμήμα Εξαρχείων, όπου θα έμενα για 5 μήνες και έγιναν 5 χρόνια.

Η πιο τρελή αθηναϊκή ιστορία που έχεις ζήσει; Γενικά η καθημερινότητα σ' εκείνη τη γειτονιά.

Ο αγαπημένος σου αθηναϊκός ήχος; Όταν κάνουμε ξενύχτια στο Ηρώδειο, ακούγονται διάφορα περίεργα νυχτοπούλια τριγύρω, είναι ένα ενδιαφέρον παράδοξο σε σχέση με την υπόλοιπη πόλη.

Πού αλλού θα μπορούσες να ζήσεις στην Ελλάδα; Οπουδήποτε.

Ποιο είναι το καλύτερο μέρος για να απομονώνεσαι στην Αθήνα; Μάλλον ο λόφος του Φιλοπάπου – έμενα, πάλι, μου αρκεί και το σπίτι μου.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που θα έκανες, αν ήσουν δήμαρχος για μια μέρα; Υποχρεωτική χρήση ΜΜΜ – ή κάτι παρόμοιο, τέλος πάντων.

Ποιο είναι το αγαπημένο σου πιάτο στην Αθήνα; Κοίτα, έμενα μ' αρέσει ο τζιγεροσαρμάς, αλλά να πω την αλήθεια δεν τον έχω αναζητήσει στην Αθήνα... Ό,τι τρώω πάντως συνήθως είναι στ' αλήθεια πολύ καλό.

Πώς φαντάζεσαι την Αθήνα σε 50 χρόνια; Ας' το καλύτερα... Ή ίσως να έχει φύγει ο κόσμος και η πόλη γίνει τελικά ανθρωπίνη.

«Αθηναϊκές» λέξεις που δεν υπάρχουν πια; Καιρό έχω ν' ακούσω τη συνεκδοχή «ΕΒΓΑ» (δηλ. το ψιλικάτζίδικο/παντοπωλείο της γειτονιάς), κάτι που στην αρχή μου είχε φανεί πολύ αστείο.

Ποιος σκηνοθέτης θα ήθελες να γυρίσει μία ταινία για την Αθήνα; Τώρα μ' έβαλες σε σκέψεις, μήπως κάποια στιγμή το κάνω εγώ! Ένα προσωπικό project σε βάθος δεκαετιών...

Ο αγαπημένος σου περίπατος στην πόλη; Δεν το συνηθίζω το σπορ, αλλά μάλλον οι διαδρομές Πλάκα - Διονυσίου Αρεοπαγίτου. Μπορεί απλώς να μου 'χει γίνει και συνήθεια (είναι δρόμοι που λόγω δουλειάς έχω περπατήσει πολύ), αλλά μου είναι πάντα ευχάριστο να τριγυρνάω εκεί.

Ποιος είναι ο πιο όμορφος δρόμος της Αθήνας; Πες με τουρίστα, αλλά και πάλι θα πω τη Διονυσίου Αρεοπαγίτου.

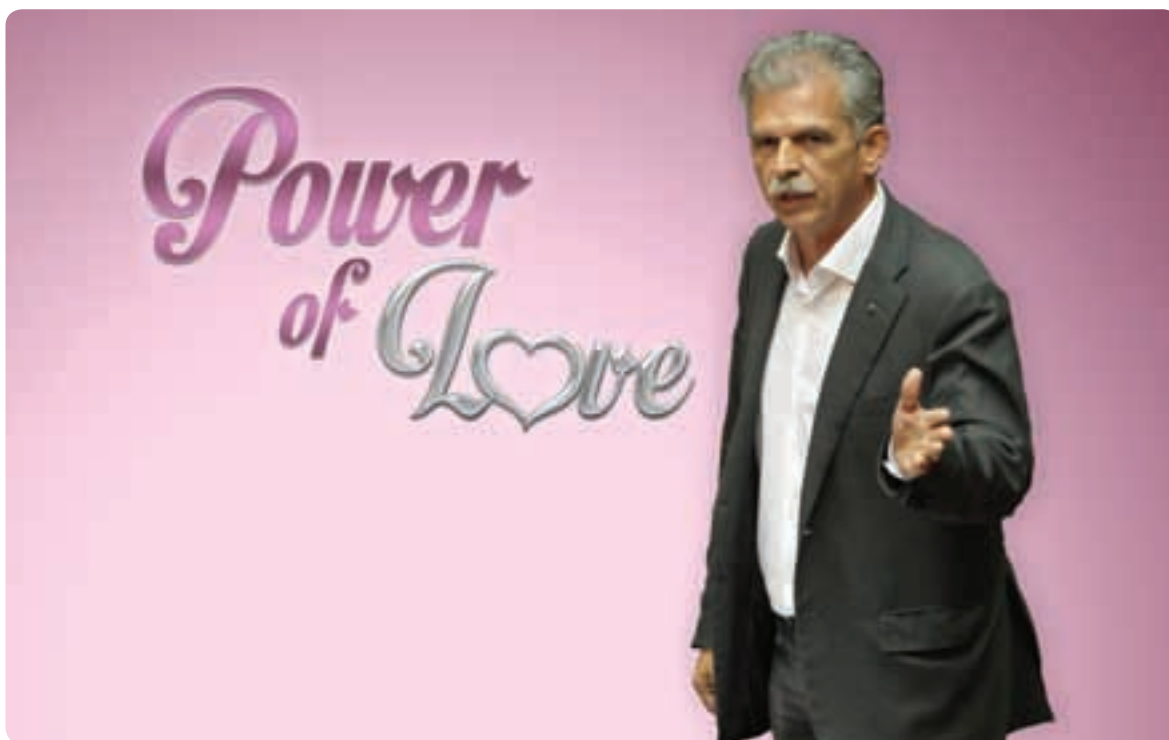
Η Κ.Π. είναι Διευθύντρια Σκηνής της Λυρικής και σκηνοθέτρια. Υπογράφει τη σκηνοθεσία στο μουσικό παραμύθι «Το απόδόνι του αυτοκράτορα» της Λένας Πλάτωνος, που συνεχίζεται για επτά επιπλέον παραστάσεις στην Εναλλακτική Σκηνή της ΕΛΣ στο ΚΠΙΣΝ ως 24/2.

Φ.Ο.ΤΟ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΑΚΑΛΑΚΗΣ

ΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος της συλλογικότητας για τη θέσπιση ορίου ύψους στα πρόσθετα στολίδια του γυναικείου μανικιούρ)



Ιστορικό του μέλλοντος, καλά ξεπερδόμενα...

Για κάποιο περίεργο λόγο, αυτές τις τελευταίες μέρες είστε ο μόνος που σκέφτομαι. Όχι ακριβώς με συμπάθεια για τη δύσκολη θέση που φαντάζομαι ότι έχετε βρεθεί προσπαθώντας να ερμηνεύσετε τα γεγονότα αυτής της περιόδου. Στο κάτω κάτω εσείς έχετε την πολυτέλεια της απόστασης. Και ό,τι για εμάς μοιάζει πρωτοφανές ή εξωφρενικό, εσείς μπορείτε να το ξεπετάξετε με μια απλή φράση του τύπου «περίοδος μεγάλης κοινοβουλευτικής κινητικότητας» και να ξεπερδευτείτε. Έτσι έκαναν και οι προκάτοχοί σας για ακόμα πιο ταραγμένες περιόδους στο παρελθόν.

Σας σκέφτομαι πιο πολύ με ζήλια. Ακριβώς γιατί βρίσκεστε έξω από όλο αυτό. Και γνωρίζετε πώς τελειώνει. Εσείς, δηλαδή, παρακολουθείτε το ματς σε μαγνητοσκόπηση και ξέρετε το αποτέλεσμα. Μπορείτε με την άνεσή σας να παρακολουθείτε συμπεριφορές και να αναλύετε δηλώσεις και δημόσιες τοποθετήσεις των πρωταγωνιστών σε replay, όπως κάνουν στις αθλητικές εκπομπές. Εμείς, πάλι, που το ζούμε όλο αυτό στην εξέλιξή του, νομίζουμε ότι κάθε γελοιοότητα που συμβαίνει είναι κοσμοϊστορική. Δηλαδή, πέφτουμε στην παγίδα να την πάρουμε στα σοβαρά. Και εκεί το χάνουμε. Στην πραγματικότητα, προσπαθώ να το δω από την πλευρά σας για να καταλάβω ένα απλό πράγμα: πώς γίνεται ένας πρωθυπουργός (εντάξει, ας το θέσω πιο γενικά: μία κυβέρνηση) που έχει φτάσει σε τέτοια σημεία κυνισμού και απάθειας ώστε να στήνει ολόκληρο θέατρο με έκτακτες συσκέψεις και κάμερες τη βραδιά που καιγόταν το Μάτι, που γνώριζε ότι υπάρχουν νεκροί και που παρ' όλα αυτά δεν έδειξε ούτε μια στιγμή να πτοείται, μετατράπηκε μέσα σε λίγο καιρό σε ιδεολόγο γεμάτο αυταπάρνηση. Που δεν δίστασε να διακινδυνεύσει ακόμα και την ίδια του τη διακυβέρνηση, προκειμένου να λύσει ένα πρόβλημα σαν το «Μακεδονικό». Που κανένας δεν τον πίεζε να λύσει. Τι όνειρο είδε ξαφνικά;

Αν ως ιστορικός του μέλλοντος καταφέρατε να δώσετε μια απάντηση σε αυτό, νομίζω ότι στη συνέχεια όλα θα ξεκαθαρίσουν πιο εύκολα. Μετά οι Δανέλληνες, οι «καμμενοκρουσίες» (συγχωρέστε με που δεν προσδίδω στα λεγόμενά του χαρακτηριστικά «λόγου»), η Έλενα Κουντουρά και όλοι οι υπόλοιποι θα πάρουν τη θέση που τους αναλογεί πραγματικά. Κάτι σαν τα δευτερεύοντα μπικλμπιντσια ενός παιχιδιού. Όπως, ας πούμε, τα σπιτάκια στη Monopoly. Ή σαν τον τρίτο και τέταρτο Joker μέσα σε μια τράπουλα. Δηλαδή σαν κάτι που, αν λείψει, κανείς δεν θα το αντιληφθεί.

Όχι, δεν προσπαθώ να τους υποτιμήσω όλους εκείνους τους «πρωταγωνιστές» των ημερών. Αν και δεν μπορώ να μην επισημάνω την ειρωνεία ότι έτσι λεγόταν η εκπομπή του Σταύρου Θεοδωράκη. Που συνέχισε να την υπηρετεί άθελά του, αφού από το κόμμα του προέκυψε ο βασικός «πρωταγωνιστής» της διαδικασίας για την ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση. Να τους καταλάβω, προσπαθώ.

Για παράδειγμα, ο Σπύρος Δανέλλης που αναφέραμε προηγουμένως. Τι του συνέβη; Είναι ένας κυνικός οπορτουνιστής

που ποντάρει εκεί όπου νομίζει ότι θα μεγιστοποιήσει τα «κέρδη» του; Ή κάποια στιγμή το όνομά του θα δοθεί σε ένα ψυχικό σύνδρομο; Πώς λέμε για παράδειγμα για το «σύνδρομο της Στοκχόλμης»; Ε, έτσι θα λέμε και για το «σύνδρομο του Δανέλλη». Δηλαδή ένα σύνδρομο όπου ο ασθενής αναπτύσσει περιέργες τάσεις εξάρτησης και θαυμασμού απέναντι σε αυτούς που επί μεγάλο χρονικό διάστημα βρίζουν και κάνουν bullying στο κόμμα του και τις αρχές του. Και ένα πρωί αποφασίζει να βρεθεί στην ίδια πλευρά με Πολάκηδες και Νίκους Παππάδες; Μαζί με ανθρώπους που πρεσβεύουν ότι υπηρετούσε σε όλη του τη ζωή; Που έδιναν ξεδιάντροπα ασυλία σε αυτόν που τους αποκαλούσε «τσιράκια των εργολάβων»; Μήπως θεωρεί ότι τους το χρωστάει επειδή νιώθει ένα υποσυνείδητο δέος; Όπως κάποιοι που θαυμάζει κρυφά αυτούς που τον βασανίζουν; Βλέπετε; Είναι πολύ δύσκολο να τα ερμηνεύσουμε όλα αυτά τώρα, εν θερμώ. Όπως δεν μπορούμε να ερμηνεύσουμε και αυτό το παράξενο happening που ονομάζεται «Πάνος Καμμένος». Και, μεταξύ μας, νιώθουμε και λίγο ντροπή που αναγκάζομαστε ή μάλλον που μας αναγκάζει να ασχολούμαστε μαζί του.

Εσείς, φυσικά, ξέρετε τι έχει συμβεί. Ξέρετε, δηλαδή, πού ακριβώς κατέληξε μια χώρα σαν τη δική μας. Η οποία προτιμούσε να έχει πολιτικούς που την αντιμετωπίζουν σαν ανήλικο γιατί δεν μπορεί να διαχειριστεί την πραγματικότητα. Και προτιμούσε να γελάει (και να γερνάει) παρακολουθώντας ένα θέατρο του παραλόγου. Και ο καθένας να ανακαλύπτει πίσω από τις πόζες και τις ρητορείες στη Βουλή και στα κανάλια, την ερμηνεία που τον βολεύει. Γιατί αισθάνεται έτσι πιο έξυπνος. Και το βασικότερο, δεν έχει εκείνος καμία ευθύνη. Μόνο μη που πείτε ότι το τέλος θα μας βρει, ενώ παρακολουθούμε αποχαυνωμένοι Power of Love ή το 50ο Survivor.

Υ.Γ. Έχω τη σατανική υποψία, πως όλα αυτά συμβαίνουν για να πληγεί ο μόνος κλάδος που θα μπορούσε να αποβεί επικίνδυνος για το παρόν σύστημα εξουσίας: οι κωμικοί. Δηλαδή, όλοι φτάνουν στα όρια της αυτογελοιοποίησης για να τους αφοπλίσουν. Υ.Γ. 2 Πριν γελάσετε μαζί μου, σκεφτείτε ότι είμαι ένας άνθρωπος καταδικασμένος να ασχολείται επαγγελματικά με τον Πάνο Καμμένο. (Αλλά, τουλάχιστον, πλήρωσα από τους φόρους μου τα ελικόπτερά του και τα Mirage που τον αποχαιρέτησαν. Οπότε κάπως ισοφαρίσαμε).

Απάνθρωπη θέση εργασίας της εβδομάδας

Πωλήτρια καταστήματος
με προσφορές την πρώτη μέρα των εκπτώσεων

Θα έπρεπε να υπάρχει μια λέξη για...

«Ανταγωνιστική»

Η ενοχή που αισθάνεται κάποιος όταν τον χαιρετάει εγκάρδια ιδιοκτήτης μαγαζιού στη γειτονιά, ενώ εκείνος κρατάει προϊόν από ανταγωνιστικό μαγαζί γιατί του αρέσει περισσότερο

η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Αλέξης Τσίπρας

«Καθίστε κάτω, καθίστε κάτω! Τώρα θα τα ακούσετε! Τώρα μιλάει ο πρωθυπουργός της χώρας και έχετε την υποχρέωση να ακούσετε με προσοχή».

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

«Θέλω να δείξω στον καινούργιο, τον ναύαρχο, ότι έχω κι εγώ στόφα στρατιωτικού για να με θαυμάσει».





ΦΥΣΙΚΟ ΑΕΡΙΟ ΣΤΟ ΗΛΙΑΚΟ ΧΩΡΙΟ

Το πάγιο αίτημα των κατοίκων του Ηλιακού Χωριού* για σύνδεση του οικισμού με το δίκτυο του Φυσικού Αερίου πραγματοποιείται χάρη στην άριστη συνεργασία του Δήμου Πεύκης - Λυκόβρυσης και της Εταιρείας **Διανομής Αερίου Αττικής**. Τα έργα ξεκίνησαν περί τα μέσα Δεκεμβρίου και αναμένεται -εκτός απροόπτου- να περατωθούν περί τα τέλη Ιανουαρίου.

* Το Ηλιακό Χωριό βρίσκεται στην Πεύκη Αττικής και στεγάζει 435 οικογένειες δικαιούχων του πρώην Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας. Χτίστηκε στα τέλη της δεκαετίας του '80 ως ενεργειακό πρότυπο. Ζητήματα διαχειριστικά, κυρίως σε σχέση με τις τεχνολογικές πρωτοπορίες και τις διαδικασίες συντήρησής τους αύξησαν κατά πολύ το κόστος των εγκαταστάσεων. Η τροφοδοσία με φυσικό αέριο είναι η πλέον ασφαλής, οικονομική, οικολογική και αποδοτική επιλογή για θέρμανση, ειδικά σε συνθήκες παρατεταμένου κρύου που ζήσαμε τις τελευταίες ημέρες στο Νομό Αττικής.



Ο Δήμαρχος Λυκόβρυσης - Πεύκης **Τάσος Μαυρίδης** δήλωσε σχετικά: «Με συντονισμένες ενέργειες, προσωπικές παρεμβάσεις και επίσημα έγγραφα από την πλευρά της διοίκησης του δήμου μας, στηρίξαμε έμπρακτα ένα πάγιο αίτημα της πλειοψηφίας των κατοίκων του Ηλιακού Χωριού. Με χαρά βλέπουμε ότι οι προσπάθειες καρποφόρησαν και ξεκινούν τα έργα. Θέλω να ευχαριστήσω θερμά την Εταιρεία Διανομής Αερίου Αττικής και τον Γενικό Διευθυντή κ. Παπακώστα και τους συνεργάτες του, για την αગαστή και εποικοδομητική μας συνεργασία έτοι ώστε να γίνει αποδεκτό το αίτημά μας για άμεση προώθηση και επίλυση του θέματος σύνδεσης φυσικού αερίου στην περιοχή του Ηλιακού Χωριού».

Ο Γενικός Διευθυντής της Εταιρείας Διανομής Αερίου Αττικής κ. **Δημήτριος Παπακώστας** δήλωσε πως η ΕΔΑ Αττικής, πέρα από τις προγραμματισμένες επεκτάσεις του δικτύου φυσικού αερίου στο Νομό Αττικής, δύναται βάσει κοινωνικών κριτηρίων να λειτουργεί προς όφελος του κοινωνικού συνόλου. Από τις επεκτάσεις των κεντρικών αγωγών προς κομβικά σημεία ωφελούνται και οι περίοικοι.

Διαζύγιο από τη λογική

(Κι ένα ραπ απόσπασμα από το κομμάτι «Me, My Man And My Gun» της φίλης μου της Βασίλως)

Του ΝΙΚΗΤΑ ΚΛΙΝΤ

«Εχουμε παντρευτεί τα πυρηνικά» λέει μια πανέξυπνη γυναίκα ονόματι Χάνα Αρεντ, ο συμβατικός Παγκόσμιος Πόλεμος είναι πια εκτός μενού, εκτός κι αν είναι το τελευταίο πιάτο της ανθρωπότητας. Ο κόσμος περνάει δύσκολα και παρόλα τα σύνθετα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε, δεν μπορώ να παραβλέψω το γεγονός ότι παγκοσμίως κάποια πράγματα έχουν καλύτερη από το 1975 που γεννήθηκαν: οι πόλεμοι έχουν μειωθεί στο ελάχιστο, οι γυναίκες έχουν σχεδόν ίση πρόσβαση στην εκπαίδευση (7/8 γυναίκες/άντρες σε αντίθεση με 2/8 τη δεκαετία του '70), πάνω από 80% των παιδιών όλου του κόσμου εμβολιάζονται και ο τρίτος κόσμος δεν είναι πια τρίτος – η φτώχεια έχει μειωθεί, οι οικονομίες των πρώην υποανάπτυκτων χωρών είναι πια αναπτυσσόμενες ή και ανεπτυγμένες και όλο και περισσότεροι ανήκουν στη νέα αναδυόμενη μεσαία τάξη. Μόνο που, σε αντίθεση με 40 χρόνια πριν, οι μισοί από αυτούς ανήκουν στο λεγόμενο δυτικό κόσμο, οι υπόλοιποι ανήκουν σε Ασία, Λατινική Αμερική, ακόμη και Αφρική. Ναι, ο κόσμος αλλάζει γρήγορα και κάποιες φορές προς το καλύτερο. Έχουμε δρόμο ακόμα για να υπάρξει απόλυτη εξάλειψη των ανισοτήτων, να φτάσουμε δηλαδή στο 100%, αλλά είμαστε πολύ καλύτερα και δεν είναι όλα μαύρα, όπως μας πληροφορούν τα μίντια, τα ξεπερασμένα σχολικά εγχειρίδια, η διαίσθησή μας και οι προκαταλήψεις μας (preconcieved ideas). Τσέκαρα τον Χανς Ρόσλινγκ για τους αριθμούς.

Καθώς δεν είναι κι εύκολο να ξεφύγουμε από την «κακή εκπαίδευση» ή τα γνωστικά κολλημάτα του εγκεφάλου μας, πέφτουμε συχνά σε λαθεμένες εκτιμήσεις που τείνουν σε μια ζοφερή απεικόνιση του κόσμου που ζούμε. Είμαστε όμως παντρεμένοι και με αυτόν, εδώ γεννηθήκαμε, σ' αυτό τον πλανήτη, ο καθένας μας είναι σε γάμο με την κουλτούρα του, τη γλώσσα του, τους γείτονές του και τους συγγενείς του. Και με τις επιλογές του πολλές φορές. Τα λάθη όμως πληρώνονται, κάτι που οι φίλοι μας οι Άγγλοι βιώνουν στο πετσί τους με το δικό τους πλιθίο και βασισμένο σε fake news δημοψήφισμα για το Μπρέξιτ – και δεν το λέω ειρωνικά αφού την κουλτούρα τους τουλάχιστον την έχουμε αγκαλιάσει, ίσως πιο επιφανειακά

από τους αδελφούς μας Κύπριους που κράτησαν τις αρετές της οργάνωσης και της εργασίας κι ας έκαναν στο τέλος κανονικότερη επανάσταση εναντίον τους. Πιο καλλιτεχνικά εμείς οι Έλληνες, αφού λατρεύουμε τη μουσική, τη λογοτεχνία και το θέατρό τους – μιλάμε τη γλώσσα τους όσο μπορούμε. Ντάξει, και πάλι όχι τόσο καλά όσο οι Κύπριοι (που βγάλανε το kickflip, όπως λένε οι Yonka Mayonka).

Σαν τους Εγγλέζους κι εμείς φάγαμε στη μάπα τα τελευταία χρόνια την τυφλή οργή των αγανακτισμένων, είτε αυτοί ήταν εθνικιστές, νεοναζί, σκέτοι αντιευρωπαϊστές, κρατιστές πασόκοι και μη, παρακρατικοί μπαχαλάκηδες, απλοί μπαχαλάκηδες, χουλιγκάνοι, εργατοπατέρες, διορισμένοι ή προς διορισμό και τέλος αντισυστημικοί. Αυτό το τελευταίο χωράει και τα πάντα, εξού και το μεγάλο ποσοστό νέων παιδιών κι ανθρώπων φαινομενικά προσδευτικών που πέσανε στη λούμπα των αντιμνημονιακών, οι οποίοι τώρα πια είναι η κυβέρνηση (πλην της ΧΑ που διακάζεται σιγά-σιγά και του ΚΚΕ που είναι πάντα μέσα κι έξω από όλα). Συμπεριλαμβάνει φίλους και γνωστούς, συναδέλφους και άτομα της γενιάς μου, αλλά και μικρότερους. Πολλοί από αυτούς μέσα στην αφέλιά τους ερμηνεύουν τα πάντα ντετερμινιστικά όσον αφορά την εξέλιξη της ιστορίας, τα κακά του καπιταλισμού και ότι άλλο, χωρίς όμως να έχουν βαθύτερες γνώσεις και κριτική σκέψη πάνω στον Καρλ Μαρξ. Κάτι σαν new age μαρξισμός, χωρίς το διάβασμα και την οικονομία. Οι lifestyle επαναστάτες του Μπούχτσιν, πιο απολιτικό κι από όλους εμάς τους αποκαλούμενους φιλελέ και τρελελέ, που παρακολουθούμε τι γίνεται όχι μόνο από το Μπαγκσεμπάνη, την Εφημερίδα των Συνταγμένων, τα απόκρυφα της Σιών και τη λεβεντομαλακία αλλά Πολάκη, που τρώμε και καμιά φάπα ή κάνα γιαούρτι, καμιά πέτρα, λέμε και καμιά κουβέντα για τα τραύματα του Εμφυλίου και τη συστηματική εργαλειοποίηση της Ήττας, μένουμε Ευρώπη και στην τελική όχι μόνο γουστάρουμε δημοκρατία αλλά θεωρούμε ότι δεν βγαίνει και

τίποτα καλό χωρίς αυτή. Είμαστε πολλοί, αλλά φαίνεται να είναι πολλοί κι αυτοί που κάνουν ότι δεν καταλαβαίνουν. Που παπαγαλίζουν ότι η οικονομία της χώρας είναι καλύτερα τώρα παρά το 2013. Έτσι λένε κι έτσι πιστεύουν. Γι' αυτό συντηρείται στη ζωή αυτή η κυβέρνηση-ζόμπι, κανονικά θα έπρεπε να υπήρχε μεγαλύτερη κατακραυγή. Κανονικά όμως και το UK θα έπρεπε να πρωτοστατούσε στην ευρωπαϊκή προσπάθεια για κοινό Σύνταγμα και στρατό και όχι να γκρεμίζει τις γέφυρες, είτε τις οικονομικές είτε της ελεύθερης διακρατικής μετακίνησης των πολιτών. Κανονικά δεν θα έπρεπε να ταυτίζονταν τόσο ο κόσμος, είτε φορώντας κίτρινα γιλέκα, είτε με ένα πιο ανέμελο boho στυλάκι με τη ρητορική και τις πρακτικές της ακροδεξιάς. Κι όμως το κάνει. Κακό juju, λένε στην Καραϊβική – όποιος

πέφτει στα πίσω του τρώνει κι οι κότες, λένε στην Ελλάδα. Χρησιμοποιώντας τη δύναμη του όχλου, στο τέλος σε τρώει ο όχλος ζωντανό. Λίγο επιλεκτική ευαισθησία για τα ανθρώπινα δικαιώματα και μια γενναία δόση θολής αντισυστημικότητας συνιστούν τη μαγική συνταγή. Εθνολαϊκιστές σε όλο τον κόσμο είναι ίδιοι, από τον Τραμπ μέχρι και τον Τσίπρα. Από τον Μελανσόν μέχρι και τη Λεπέν. Κι από τη Μέι μέχρι και τους αρτηριοσκληρωτικούς αντιευρωπαϊστές του εργατικού κόμματος του Κόρμπιν. Βλέπεις, τόσα χρόνια η αριστερά στην Αγγλία δεν ήθελε να ακούει για ΕΕ και ευρώ. Όπως κι εδώ, όπως κι αλλού. Νυφούλα, λοιπόν, ο Αμυράς, σε γάμο όμως όλοι μας ο ένας με τον άλλο, μαζί τα ζούμε, μαζί τα παθαίνουμε κι οι μισοί τα καταλαβαίνουμε. Τα στιχάκια δώρο, για το καλό.

*Τάκα-τούκα η γόβα πεταλούδα και σιλιέτο
Κύκλος από φωτιά για το διαβολικό μπαλέτο
Ανοίγουν γύρω σου κι εσύ στο κέντρο
Το κέρατό σου δαίμονας μου φύττει στο σβέρκο
Παιδιά, σκυλιά χορεύουν υπνοβάτες
Κι οι γάτες που 'χουν οι μάγισσες
Αστραπές τα μαύρα μάτια σου πετάνε
Σκίζουν την καρδούλα μου την κάνουν κομμάτια
Κατάρες μας δέσανε σε γάμο
Με σάτυρο παπά κι οι φίλες σου κουμπάρες
Τι να κάνω; Κρα! Κι οικογενειακά
Κούκλα μου είσαι όργιο φίλα με σταυρωτά
Κάτι δεν πάει καλά
Αγκάθια έχουν οι βέρες τα στεφάνια είναι χρυσία
Ψάχνω τη μαμά μου μα είναι σ' άλλη εκκλησιά
Η πρόσκλησή της έγραφε να ζήσουν τα παιδιά
Μα είναι αργά σε βλέπω από μακριά
Εσύ και ο μπαμπάκας σου με τ' όπλο σου αγκαλιά
Αντί για λουλούδια ύμνοι στο Σατανά
Day dreaming οι καριόλες να το πιάσουνε μετά
Καλά κρασιά και του Χριστού το αίμα
Βρυκόλακες οι φίλοι μας που κοινωνούν το ψέμα
Α! Καλά, μωρό μου σαν παρθένα
Θυσία θα σε κάνω στο βωμό μου από δέρμα
Μπαμ-μπαμ! Σα να ήσουν Κρητική
Σεντόνια μπανεράκια με λόγγο ερυθρά
Θάλασσα Νεκρά η γκλαμουριά
Το σχήμα της πισίνας μου θυμίζει μια θηλειά
Αμα στις κηδείες σε καυλώνει η θεια
Στο δικό μας πανηγύρι πάω και με τη γιαγιά 1,2,3! Αυτό δεν είναι γλέντι είναι ζόμπι-επιδημία
Μωρό μου είσαι Κυρία
Μπάντα τζιχαντιστών παίζει ροκενρόλ
Με κιθάρες και G3 το χορό του Ησαΐα
Αγία Νίκη άπτερος Λακ ντε Ρος
μ' ανθρακούχο νερό
Μήνας του μέλιτος στη Βυρητό
Πριν τελειώσει το Μυστήριο
Σε κλέβω και σε βάζω σ' αυτοκίνητο
Αφού σε θέλω και με θέλεις τι δουλειά έχουμε εδώ;
Εγώ, εσύ και τ' όπλο σου κι ας πάμε στο*

(Εδώ μπορούμε να διαλέξουμε ανάμεσα στις λέξεις «καλό» και «διδόλο») **A**

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ, Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΓΑΜΟ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ ΤΟΥ, ΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ, ΤΟΥΣ ΓΕΙΤΟΝΕΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΤΟΥ. ΚΑΙ ΜΕ ΤΙΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ. ΤΑ ΛΑΘΗ ΟΜΩΣ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ.

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη **Διευθύντρια Σύνταξης** Αγγελική Μπιρμπιλίη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης
Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πελιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντασιμάς

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης Δήμητρα Γκρουκ

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης
Αρχισυντάκτης Γιάννης Τσάκαλος

Συντακτική ομάδα: Δ. Αλικάκος, Ν. Αργυροπούλου, Μ. Βελέντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Α. Γκόρου, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητρακόπουλος, Φ. Δημητριάδης, Θ. Ευθυμίου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Σ. Ζιώγου, Κ. Καϊμάκης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Μ. Κοντοβά, Ε. Κυριακίδου, Μ. Μαρμαρά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μπλάτος, Ελ. Μπεζιριανόγλου, Γ. Νένης, Ευτ. Παλλήκαρης, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Ν. Παπαηλιού, Γ. Παυριανός, Κ. Περρή, Κ. Ρήγος, Ε. Συναδινού, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Ευ. Τσαβδάρη, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Σ. Χαραμή, Α. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
Υπεύθυνη οδοντού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Εικονογραφίες Θεοδωρής Μπαργιώτας, Β. Γκογκτζιλιάς, art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάτσος, Γιάννης Οικονόμου

Group Advertising Manager
Αναστασία Μπαφούνη, anastasia@athensvoice.gr
Advertising Manager Μπέτυ Αραπλή

Direct Market Μαρίνα Β. Γεωργοπούλου, Στεφανία Μουστάκη, Βασίλης Ζαφειρούλης, Κρύστα Φωτεινοπούλου, Ιωάννα Παπαγεωργίου
Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
marketing@athensvoice.gr
Digital Advertorial Coordinator Έφη Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαρία Καραχοντζή, Γιώργος Άνθης, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Αγγελίες: 210 3617. 369
Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr
Αν δεν βρίσκετε την Α.Β. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

ATHENS!

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άγκριση του εκδότη.

ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΤΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Η Αρπαγή της Κεντροαριστεράς από τον Τσίπρα

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Στη θεωρία των παιγνίων, η «Ισορροπία Νας» αποτελεί σχέδιο λύσεων για μη συνεργατικά παίγνια στα οποία συμμετέχουν δύο ή περισσότεροι παίκτες. Υποθέτουμε ότι ο κάθε παίκτης γνωρίζει τις στρατηγικές ισορροπίας που θα ακολουθήσουν οι υπόλοιποι και κανένας δεν έχει να κερδίσει τίποτα (μάλλον θα πττηθεί), αν αλλάξει μόνο τη δική του στρατηγική.

Ο μεν Νας ήταν ένας εξαιρετικός μαθηματικός που έμαθε να ζει με τη σχιζοφρένεια του ως τα βαθιά γεράματα, η δε θεωρία του εφαρμόζεται κατά κόρον στην πολιτική. Η εκδοχή αυτή αποκαλείται και μέθοδος «win-win». Κλασική περίπτωση που επιβεβαιώνει αυτή τη θεωρία, είναι η συνεννόηση Τσίπρα - Καμμένου. Ο Τσίπρας απεμπόλησε το «στίγμα» προκειμένου να εκδηλωθεί το φλερτ με την Κεντροαριστερά, ή με ό,τι αυτός νομίζει πως είναι η ελληνική Κεντροαριστερά. Πρώτος στόχος η άλωση (από κοινού με τη ΝΔ) του ΚΙΝΑΛ και η πλήρης διάλυση του Ποταμιού. Από τη Ρεπούση και τον Κουβέλη ως τον Βαλντέν και τον Μπίστη, ένα τσιγάρο δρόμος. Προσθέτουμε έναν πικραμένο Πάνη Ραγκούση, κάποια ορφανά της ΔΗΜΑΡ, λίγο από απογοητευμένους πρώην Σημιτικούς όπως ο Μιχάλης Σταθόπουλος και κάτι από κεντροδεξιό Μαρατζήδη, και η συνταγή είναι έτοιμη. Μόνο που όταν η συγκολλητική ουσία είναι η «αποκατάσταση» ανθρώπων που καίγονται να διαδραματίσουν ρόλο, αφού πρώτα για καιρό έμειναν στα αζήτητα, η κατάληξη είναι πάντα θλιβερή. «Μόλις ο Τσίπρας πάρει ψήφο εμπιστοσύνης και περάσει τη Συμφωνία των Πρεσβών, θα τους ξεχάσει όλους αυτούς» έλεγε έμπειρο στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ παρατηρώντας το gala στο Μέγαρο Μουσικής. Ο κυνισμός είναι ένα από τα συστατικά της εφαρμοσμένης πολιτικής.

Ο Πάνος Καμμένος κατάφερε να μείνει με άλλους 4 ώστε να μπορεί να εμφανίζεται ως κόμμα στη Βουλή. Προσάρτησε για καβάτζα και τον Αριστείδη Φωκά εκ Θεσσαλονίκης, πρώην βουλευτή της Ένωσης Κεντρώων και γνυστό Μακεδονομάχο. Τώρα πια ο Πάνος θα αλιεύει στα θολά νερά της μακεδονικής, θρακικής και κρητικής εθνικιστικής Υπερδεξιάς, προκειμένου να επιβιώσει και στη συνέχεια να ελπίζει. Το ερώτημα συνίσταται στο γιατί ο ψηφοφόρος να επιλέξει πολιτικό προϊόν imitation και όχι το original, όπως τον Βελόπουλο, τον Φαίλο ή τον Μπαλτάκο, δηλαδή όλους εκείνους που κάποια στιγμή θα επανακάμψουν στο θεσμικό μαντρί της Δεξιάς όπου και ανδρώθηκαν. Και μάλιστα για ορισμένους εξ αυτών, η ολική επαναφορά στη Νέα Δημοκρατία μπορεί και να συμβεί πολύ σύντομα.

Το διαζύγιο ήταν τόσο βελούδινο που στο τέλος δεν ήταν καν χωρισμός. Κάτι σαν «στο επανιδείν», με μία έκδηλη αυτοϊκανοποίηση που παρέπεμπε στο «τους τη φέραμε για τα καλά επί 4 χρόνια». Ο Τσίπρας διαθέτει ένα απίστευτο ταλέντο. Επιλέγει ταυτόχρονα έναν Βαρουφάκη, έναν Καμμένο, έναν Κοτζιά και έναν Πολάκη για συνεργάτες. Προφανώς η επιστήμη σηκώνει τα χέρια ψηλά. Όλα αυτά σε συνδυασμό με τη δυσλειτουργία του, όταν καλείται να λάβει τελικές αποφάσεις. Ακόμη και ο θρυλικός μαθηματικός, ο Νας, θα αδυνατούσε να εξηγήσει το φαινόμενο.

Έχουμε, λοιπόν, και λέμε. Ο Αμυράς και ο Ψαριανός κατευθύνονται προς Πειραιώς. Ο Δανέλλης προς τα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ. Οι υπόλοιποι στο Ποτάμι αναμένουν τη φυσική εξέλιξη των πραγμάτων. Η αναμονή θα είναι μάλλον σύντομης διάρκειας. Στη ΔΗΜΑΡ συζητούν αν ο Θεοχαρόπουλος θα υπερψηφίσει τη Συμφωνία των Πρεσβών. Αν το πράξει, ενδεχομένως θα υπάρξει σοβαρό ζήτημα με τη Φώφη Γεννηματά. Ο Λοβέρδος με την παρέα

του κλίνει προς τα δεξιά. Οι άλλοι αναμένουν κάποιο προσκλητήριο. Ο Βενιζέλος αναμένει και θα αναμένει. Δύσκολα τα πράγματα για τον ίδιο. Στο ΚΙΝΑΛ η δυσθυμία είναι έκδηλη. Η Ένωση Κεντρώων ήταν ένα σύντομο ανέκδοτο. Οι εναπομείναντες βουλευτές αλληθωρίζουν προς τα δεξιά αφού από εκεί προέρχονται, και προς τα υπερδεξιά όπου είναι ευπρόσδεκτοι. Κινδυνεύουν από μόνιμο στραβισμό. Δεν υπάρχει θεραπευτική αγωγή.

Ο ανασχηματισμός και η νέα εκκίνηση

Αμέσως μετά την ψήφο εμπιστοσύνης, ο Αλέξης Τσίπρας θα προχωρήσει στην εκφώνηση μίας Διακήρυξης η οποία θα σηματοδοτεί τη νέα εκκίνηση της προσπάθειάς του. Αυτή είναι η επίσημη φρασεολογία του Μαξίμου. Λογικά θα έχει προηγηθεί ένας μίνι ή μάξι ανασχηματισμός. Ορισμένοι του περιβάλλοντος Μαξίμου επιμένουν πως ο ανασχηματισμός οφείλει να σηματοδοτήσει άνοιγμα προς την Κεντροαριστερά. Άλλοι εισηγούνται πως δεν έχει νόημα να αναλωθεί πολιτική ενέργεια σε έναν ευρύ ανασχηματισμό δεδομένων των συνθηκών. Κάποιοι διαρρέουν πως ενδεχομένως να υπάρξουν αλλαγές στο οικονομικό επιτελείο. Πρόκειται για μπαρούφα ολκής, όταν επικείται έξοδος της χώρας στις αγορές. Η έκδοση δεκαετούς ή επταετούς Ομολόγου θα είναι καταλυτική. Οι δανειστές έδειξαν πως εμπιστεύονται το σημερινό οικονομικό επιτελείο. Θα ήταν αυτοχειρία να προχωρήσει ο Αλέξης Τσίπρας σε αλλαγές, σημειώνουν έμπειροι τραπεζικοί παράγοντες.

Ορισμένοι στο Μαξίμο επιμένουν πως ο νέος ΥΠΕΞ θα είναι κάποιος μεταξύ Κατρούγκαλου ή άλλου προσώπου το οποίο δεν αποκαλύπτουν, αλλά το μυαλό των ψυλλιασμένων φθάνει μέχρι Κατεχάκη και το «γκρίζο κτίριο». Ακούστηκε και το όνομα του Χάρη Παμπούκη, αλλά το Μαξίμο διαψεύδει συνδέοντάς τον με τον Γ. Παπανδρέου ο οποίος καταγγέλλεται πως δεν βγήκε μπροστά της να στηρίξει τη Συμφωνία των Πρεσβών. Με λίγα λόγια, μύλος. Αυτό σημαίνει πως δεν πρέπει να δίνεται καμία βάση σε ονοματολογία και διαρροές. Ο Αλέξης Τσίπρας θα σερβίρει τη δική του «σούπα εξουσίας» με τις ίδιες προδιαγραφές που χαρακτήριζαν τα προηγούμενά του εγχειρήματα.

Ποια νέα εκκίνηση;

«Μας φόρεσαν την Παπακώστα και τώρα την Κουντουρά, ενώ ο Παπαχριστόπουλος απειλεί με συμμετοχή στα κομματικά ψηφοδέλτια» λένε σε κατάσταση κομματικής αλλοφροσύνης στην Κουμουνδούρου. Άλλα λέγονται «εντός των Τειχών» και άλλα δημοσίως, ενώ άλλα εκπορεύονται από το πρωθυπουργικό γραφείο. Μία νέα εκκίνηση θα βασιζόταν πρωτίστως σε πρωτοβουλίες που θα διασφάλιζαν τη συσπείρωση, δηλαδή την επιστροφή των ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ που δηλώνουν στις δημοσκοπήσεις πως επιλέγουν την αποχή από τις κάλπες. Αυτοί οι ψηφοφόροι, περίπου οι μισοί, δεν πείθονται με πυροτεχνήματα τύπου «εξορθολογισμός των σχέσεων Κράτους - Εκκλησίας» ούτε με θολά σχήματα τύπου «άνοιγμα προς την Κεντροαριστερά» ούτε βέβαια με το ιδεολογικό μόρφωμα της Συνταγματική Αναθεώρησης. Οι ψηφοφόροι αυτοί για να επανέλθουν πρέπει να πεισθούν πως η οικονομική και κοινωνική πολιτική η οποία θα υιοθετηθεί από τον ΣΥΡΙΖΑ, θα τους εκφράζει. Με Κουντουρά, Παπακώστα, Παπαχριστόπουλο, Τέρενς Κουίκ και ολίγη Χρυσοβελώνη, όχι μόνο δεν πείθονται αλλά φεύγουν ακόμη πιο μακριά. Ο Αλέξης Τσίπρας βέβαια το γνωρίζει, αλλά βασίζεται στην πάγια αντίληψη πως οι ψηφοφόροι συσπειρώνονται σε συνθήκες ντέρμπι. Μόνο που η αριθμητική δεν ήταν ποτέ συμπαθής στην πολιτική και τους πολιτικούς. Όσοι δεν πρόσεξαν αυτή τη λεπτομέρεια, πττήθηκαν. **A**

Μαρία Πολυδούρη Κώστας Καρυωτάκης ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΥΚΛΟΣ: ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΗ

25 ΙΑΝ.
ΩΡΑ 21:00

ΣΤΕΓΗ
ΜΙΚΡΗ ΣΚΗΝΗ

ΣΥΝΘΕΤΕΣ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΚΑΡΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΚΡΑΣ
ΕΡΜΗΝΕΥΤΕΣ
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΚΟΡΟΛΟΓΟΥ
ΠΑΝΟΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

SGT.GR



«Ο Όλεγκ Σέντσοφ βρίσκεται στις φυλακές του καθεστώτος Πούτιν για λόγους αμιγώς πολιτικούς. Με στόχο να σιγήσει η φωνή κάθε Ουκρανού πολίτη της Κριμαίας που θα τολμούσε να κατακρίνει την προσάρτησή της από τη Ρωσία ή να αντιταχθεί σε αυτήν. Τον Όλεγκ Σέντσοφ τον απήγαγαν από την Κριμαία και τον φυλάκισαν στη Ρωσία με κατηγορίες κατασκευασμένες, χωρίς δυνατότητα δικαίως δίκης». Απόσπασμα της δήλωσης που έκανε ο Γκυ Φέρχοφ-σταντ, επικεφαλής της ομάδας των Φιλελευθέρων (ALDE) στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μόλις ανακοινώθηκε ότι ο Όλεγκ Σέντσοφ είναι ο νικητής του φετινού Βραβείου Ζαχάρωφ.

Όλεγκ Σέντσοφ. Ουκρανός της Κριμαίας, σκηνοθέτης, 42 ετών, φυλακισμένος από το 2015 στη Σιβηρία, όπου εκτίει ποινή είκοσι χρόνων. Και μάλιστα στην πιο βόρεια φυλακή της Σιβηρίας, δηλαδή του κόσμου.

Αντιτάχθηκε ειρηνικά! Ο Όλεγκ Σέντσοφ αντιτάχθηκε ειρηνικά –το τονίζω άλλη μία φορά– στην με στρατιωτική βία κατοχή και προσάρτηση της Κριμαίας από τη Ρωσία. Ήταν άνοιξη του 2014 όταν, για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, ο τσάρος Πούτιν με την άνεσή του και ανενόχλητος καταβρόχθισε την Κριμαία.

Η Ουκρανία, μια χώρα ανεξάρτητη, ακρωτηριάστηκε. Έχασε τη στρατηγικής σημασίας χερσόνησο της Κριμαίας. Επιπλέον, δεν ελέγχει ένα μέρος από τις ανατολικές επαρχίες της όπου κάνουν «κουμάντο» οι ένοπλοι φιλορώσοι αποσχιστές. Αλλαγή συνόρων διά της βίας τον 21ο αιώνα στα ανατολικά όρια της Ευρώπης; Η Δύση καταδίκασε τη Ρωσία κατηγορώντας την για παραβίαση του διεθνούς δι-

ΟΛΕΓΚ ΣΕΝΤΣΟΦ ΤΙΜΩΡΙΑ ΧΩΡΙΣ ΕΓΚΛΗΜΑ

ΝΙΚΗΤΗΣ
ΤΟΥ ΦΕΤΙΝΟΥ
ΒΡΑΒΕΙΟΥ
ΖΑΧΑΡΩΦ,
Ο ΟΥΚΡΑΝΟΣ
ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ,
42 ΕΤΩΝ, ΦΥ-
ΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ
ΣΤΗ ΣΙΒΗΡΙΑ

Της ΤΕΤΑΣ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

καίου και της ουκρανικής κυριαρχίας. Μάλιστα. Ε, και; Σιγά μην ιδρώσει το αυτί του Πούτιν.

Η συνέχεια της ιστορίας του Όλεγκ Σέντσοφ. Σύλληψη-απαγωγή στην πόλη του, τη Συμφερόπολη, πρωτεύουσα της Κριμαίας. Τον μεταφέρουν στη Ρωσία. Σκληρές ανακρίσεις για να τον αναγκάσουν να «ομολογήσει» ότι σχεδιάζει να ανατινάξει ένα άγαλμα του Λένιν και να πυρπολήσει γραφεία ρωσικών συμφερόντων στη Συμφερόπολη. Δεν θα τα καταφέρουν. Ακολουθεί μια δικη-παρωδία, που η Διεθνής Αμνηστία τη συγκρίνει με τις διαβόητες «δικές της σταλινικής περιόδου». Βαρύ το κατηγορητήριο. Ο Όλεγκ Σέντσοφ αρνήθηκε όλες τις κατηγορίες, αλλά φυσικά καταδικάστηκε. Σε είκοσι χρόνια. Για... «τρομοκρατία»!

Το μεγάλο κόλπο. Το να καταδικάζεις σε εξοντωτική ποινή με κατασκευασμένες κατηγορίες έναν κραυγαλέα αθώο άνθρωπο είναι πολύ αποτελεσματικό, επειδή ακριβώς είναι αθώος. Διότι οι άλλοι (εν προκειμένω, στην Κριμαία) βλέπουν τι μπορεί να πάθουν, ακόμη και αν διαμαρτυρηθούν ειρηνικά.

Βρίσκομαι στο Στρασβούργο. Μέσα Δεκεμβρίου. Στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Για την απονομή του Βραβείου Ζαχάρωφ στον φυλακισμένο Όλεγκ Σέντσοφ. Χρόνια τώρα, έχει μαλλιάσει το πληκτρολόγιο να γράφω για τη σημασία και τη σπουδαιότητα αυτού του βραβείου. Οι αξίες του –η υπεράσπιση της ελευθερίας της έκφρασης και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων– αποτελούν το θεμέλιο του πολιτισμένου και δημοκρατικού κόσμου.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απονέμει το Βραβείο Ζαχάρωφ κάθε χρόνο, από το 1988. Είναι το κατ' εξοχήν βραβείο της Ευρώπης· εάν και εφόσον η Ευρώπη θέλει όχι μόνον να λέγεται, αλλά να είναι *Ευρώπη*.

Μικρή αναφορά σε εκείνον που το βραβείο φέρει το όνομά του, τον διάσημο Ρώσο Φυσικό Αντρέι Ζαχάρωφ (1921-1989): Εμβληματική μορφή του αγώνα για ανθρωπίνια δικαιώματα και πολιτικές ελευθερίες στην τότε Σοβιετική Ένωση· τιμήθηκε με το Νόμπελ Ειρήνης (1975)· υπέστη χίλια δυο από το κομμουνιστικό καθεστώς, διώξεις και ανακρίσεις, εκτοπίσεις και εκστρατείες δυσφήμισης τόσο ο ίδιος όσο και η οικογένειά του, και η KGB ήταν ο ισκίος του πρωί βράδυ· ωστόσο, παρά τον ζόφο της σταλινοκρατίας, ο Αντρέι Ζαχάρωφ στάθηκε αταλάντευτος στην πλευρά της ελευθερίας.

Δυστυχώς, το Βραβείο Ζαχάρωφ, παρότι βάζει τα ανθρωπίνια δικαιώματα στο κέντρο του, δεν έχει αποκτήσει ακόμη στη συνείδηση των Ευρωπαίων πολιτών τη θέση που του αξίζει. Όσο για την Ελλάδα; Εδώ το έχουμε αγκαλιάσει ακόμη λιγότερο. Προσωπικά δεν μου κάνει εντύπωση.

Στην Ελλάδα επικρατεί η επιλεκτική ευαισθησία και τα διπλά κριτήρια ως προς τα ανθρωπίνια δικαιώματα. Υπάρχουν καλά και κακά θύματα. Υπάρχουν παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων που τις καταδικάζουμε με οργή και άλλες –φρικτές μάλιστα– για τις οποίες δεν βγάζουμε άχνα. Γιατί συμβαίνει αυτό; Κατά τη γνώμη μου ο κύριος λόγος είναι μια διάχυτη στην ελληνική κοινωνία ιδεολογία.

Μια ιδεολογία πολύ κοινή ιδίως στην Αριστερά, αλλά όχι μόνον. Αντιευρωπαϊκή ιδεολογία. Αντιδυτική.

Έτσι, λοιπόν, στην Ελλάδα δεν πολυσκοτιζόμαστε όταν οι Πούτιν, οι Μαδούρο, οι Μιλόσεβιτς, οι δικτατορίες τύπου Κούβας δολοφονούν και φυλακίζουν πολιτικούς αντιπάλους· όταν όμως στη Δύση, κατά προτίμηση ΗΠΑ και Γερμανία, γίνονται ακόμη και μικρές παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τότε περισσεύουν οι καταγγελίες και οι παντιέρες διαμαρτυρίας.

Διπλά κριτήρια για τα ανθρωπίνια δικαιώματα δεν νοούνται. Και πάντως για το Βραβείο Ζαχάρωφ δεν υπάρχουν καλά και κακά θύματα. Ε, γι' αυτό και εμείς δεν το έχουμε πολύ στην καρδιά μας.

Το εντυπωσιακό αμφιθέατρο της Ολομέλειας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο έχει σχεδόν γεμίσει. Η τελετή της απονομής του Βραβείου Ζαχάρωφ αρχίζει. Στα έδρανα των ευρωβουλευτών ένα τετράγωνο χαρτί με τρεις λέξεις: “Free Oleg Sentsov”. Στο πιο περιόπτο σημείο της αίθουσας η τιμητική θέση του βραβευόμενου: κενή.

Ένα πολύ καλοφτιαγμένο φιλμ για τον Όλεγκ Σέντσοφ προβάλλεται στις μεγάλες οθόνες της Ολομέλειας. Διάρκει λίγα λεπτά. Και περιλαμβάνει ένα στιγμιότυπο που δεν θα το ξεχάσω εύκολα, 45 δευτερόλεπτα όλο κι όλο, από τη «δικη» του (οι σταλινικές παραδόσεις, ανθεκτικές, επιβιώνουν των καθεστώτων).

45 δευτερόλεπτα. Ο κατηγορούμενος Όλεγκ Σέντσοφ με φανελάκι σαν να είναι έτοιμος για εκδρομή την άνοιξη. Πανύψηλος, στέκεται όρθιος, με φωνή έντονη και εκφραστικές κινήσεις,



απευθύνεται στους δικαστές του χαμογελαστός. Πολύ, πάρα πολύ χαμογελαστός. Με ένα χαμόγελο που τσακίζει κόκαλα. Και τους λέει: «Εκφράζω τα συγχαρητήριά μου στη ρωσική δικαιοσύνη, κύριοι είσαστε πρωταθλητές στην προπαγάνδα και τα ψέματα».

Πόση δύναμη χρειάζεται για να μιλήσεις έτσι, ενώ βρίσκεσαι κυριολεκτικά στα χέρια του Πούτιν και γνωρίζεις ότι το επόμενο βήμα είναι η Σιβηρία.

Μία φράση: «Ούτε η νίκη διαρκεί για πάντα στη ζωή, αλλά ούτε και η ήττα». Αυτή τη φράση τη χρησιμοποιούσε συχνά ο Αντρέϊ Ζαχάρωφ. Άραγε τη γνωρίζει ο Όλεγκ Σέντσοφ;

Όλοι όρθιοι χειροκροτούν ασταμάτητα. Είναι η στιγμή που η Νατάλια Καπλάν, η εξαδέλφη του Όλεγκ Σέντσοφ, παραλαμβάνει από τον πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου το Βραβείο Ζαχάρωφ. Δίπλα της ο Ντιμίτρι Ντιντζε, ο δικηγόρος του.

«Ο Όλεγκ δεν είναι κάποιος που σηκώνει τα χέρια ψηλά. Δεν τα παρατάει. Μεγαλώσαμε μαζί, τον ξέρω καλά. Εί-


**ΟΥΤΕ
Η ΝΙΚΗ
ΔΙΑΡΚΕΙ
ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ
ΣΤΗ ΖΩΗ,
ΑΛΛΑ
ΟΥΤΕ ΚΑΙ
Η ΗΤΤΑ**
- **ΑΝΤΡΕΪ ΖΑΧΑΡΩΦ**



ναι εκ φύσεως μαχητής», λέει η εξαδέλφη του συγκινημένη και τα χειροκροτήματα συνεχίζονται.

Σίγουρα είναι μαχητής ο Όλεγκ Σέντσοφ και δεν τα παρατάει. Απεργία πείνας για 145(!) ημέρες έκανε πέρσι (Μάιος-Σεπτέμβριος 2018). Με αίτημα όχι προσωπικό. Ζητούσε να απελευθερωθούν 70 Ουκρανοί πολιτικοί κρατούμενοι που βρίσκονται παράνομα, όπως και ο ίδιος, σε φυλακές της Ρωσίας. Σταμάτησε την απεργία πείνας για να αποφύγει τη φρικτή υποχρεωτική σίτιση. Η ζωή του κρεμόταν από μισή κλωστή.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο διάστημα της απεργίας πείνας, προχώρησε σε Ψήφισμα (Ιούνιος 2018) με το οποίο καταδικάζει τη Ρωσία για όσα πράττει στην Ουκρανία, καταγγέλλει την απάνθρωπη μεταχείριση του Όλεγκ Σέντσοφ και ζητά «να τον αφήσουν αμέσως ελεύθερο για να επιστρέψει πίσω στη χώρα του». Το Ψήφισμα εγκρίθηκε με μεγάλη πλειοψηφία.

Λεπτομέρεια (I). Αυτό το Ψήφισμα οι ευρωβουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ το κα-

ταψήφισαν! Μπράβο τους και πάντα τέτοια· ή, όπως έλεγε η γιαγιά μου, «για όποιον δεν ντρέπεται, η ζωή είναι εύκολη».

Λεπτομέρεια (II). Αυτό το Ψήφισμα το καταψήφισαν, επίσης, οι ευρωβουλευτές του ΚΚΕ και της Χ.Α. Κοίτα κάτι συμπτώσεις...

Λεπτομέρεια (III). Διεθνώς γνωστές προσωπικότητες, με επιστολές και διαβήματα, ζητούν από τον Βλαντιμίρ Πούτιν να αφήσει ελεύθερο τον Όλεγκ Σέντσοφ. Τονίζουν μάλιστα ότι κρατείται παράνομα στη Ρωσία. Με καλυμμένες κατηγορίες. Με μια ποινή εξοντωτική για ένα έγκλημα που δεν έχει διαπράξει. Μέχρι και ο Ρώσος σκηνοθέτης Νικήτα Μιχάλκοφ ύψωσε τη φωνή του υπέρ της αθωότητας και της απελευθέρωσης του Όλεγκ Σέντσοφ· σημειώστε ότι Μιχάλκοφ και Πούτιν έχουν στενούς δεσμούς.

Την ιστορία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τη φτιάχνουν τα άτομα. Συνήθως είναι άτομα που ακολουθούν τους δικούς τους μοναχικούς, ανηφορικούς δρόμους· όπως ο Όλεγκ Σέντσοφ. **Δ**

Ο Μενέλαος ΚΑΡΑΜΑΓΓΙΩΛΗΣ και οι αντι-ήρωές του

24 ντοκιμαντέρ σαν ταινίες
που δεν πρέπει να χάσετε

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ (panikoval500@gmail.com)
Φωτό: ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΟΛΥΚΡΕΤΗΣ

Ο Μενέλαος Καραμαγιώλης είναι ένα ζεστό, μεγάλο χαμόγελο – αυτό που προφανώς χαρίζει στους αντι-ήρωές του και τους βάζει μέσα σε ταινίες-ντοκιμαντέρ που λειτουργούν σαν προστατευτική «Στέγη» για αυτούς. Νοιάζεται, προσέχει τις λεπτομέρειες, μιλάει με τέλεια ακρίβεια και πολλές δευτερεύουσες προτάσεις, οι λέξεις του ολοκάθαρες και ραδιοφωνικές, επενδύουν όλη τη φιλοσοφία του γύρω από τα ντοκιμαντέρ αυτά. Ένας σκηνοθέτης εικόνων και ήχου που κρατάει ζωντανές τις 24 ταινίες του, τις προβάλλει σε χώρους με ιδιαίτερη σημασία, αγωνίζεται σκληρά για την εξέλιξη των ανθρώπων τους οποίους κατέγραψε και δίνει τώρα, μέσω της πλατφόρμας στη «Στέγη», μια καινούργια διαδραστική τροπή στις ταινίες αυτές. Χειμαρρώδης, δεν χρειάστηκε καν να θέτω ερωτήσεις, μου μίλησε για αυτές τις ταινίες και, βέβαια, για τις ραδιοφωνικές του εκπομπές στο Τρίτο.

Πώς ξεκίνησε η μεγάλη ιστορία των 24 ντοκιμαντέρ

Όταν έκανα το «J.A.C.E.», που είναι βασισμένο σε αληθινές ιστορίες, έπρεπε να βρω και τους αληθινούς ανθρώπους. Έτσι, έκανα έφοδο για αυτοψία σε σημεία της Αθήνας που είτε δεν ήξερα γιατί είναι «αόρατα» ή που εμείς δεν τα βλέπουμε γιατί αν και είναι δίπλα μας, αποστρέφουμε το βλέμμα. Η διαδικασία αυτή κράτησε πολλά χρόνια. Έτσι, λοιπόν, έχω καταφέρει να έχω πρόσβαση σε πολύ κόσμο γύρω γύρω.

Η ΕΡΤ, από το '89 που είχα κάνει το ντοκιμαντέρ «Ρομ» για τους τσιγγάνους, δεν μου είχαν ξαναπροτείνει καμία δουλειά. Το «Ρομ» πριν από κάτι μήνες το τσίμπησε η Cinémathèque Française (σ.σ. η μεγαλύτερη αρχειοθήκη στον κόσμο σε ταινίες, ντοκουμέντα και μουσειακό υλικό), μάλιστα σε μία αναλογική μεταγραφή του '91 – ούτε καν καλή κόπια, και το ανακήρυξε ένα absolute masterpiece του avant garde σινεμά, ανάμεσα στα δέκα καλύτερα, δίπλα στον Γκοντάρ, και το έβαλε σε ένα πρόγραμμα και το παίζει σε διάρκεια. Έτσι τώρα η ταινία κάνει έναν κύκλο στα φεστιβάλ σαν να είναι καινούργιο φιλμ, όπως είχε γίνει τότε.

Το '11, η ΕΡΤ αποφασίζει να κάνει μία στροφή στο ντοκιμαντέρ και μου προτείνουν, μετά από τόσα χρόνια, να δουλέψουμε πάλι μαζί. Κι εγώ τους ζήτησα να κάνουν **ταινίες για αξιοσημείωτους ανθρώπους** που δεν τους έχουμε δει στην τηλεόραση, δεν τους περιμένουμε. Έτσι ξεκίνησε ο πρώτος κύκλος ντοκιμαντέρ με 12 επεισόδια με ήρωες νέους μαθηματικούς, νέους σκηνοθέτες, νέους καλλιτέχνες, ανθρώπους όπως ο Δασκαλάκης που τότε ήταν 31, μαθηματικός, που μόλις είχε πάει στο MIT και έχει ανακαλύψει τη θεωρία που ανατρέπει τη θεωρία του «Beautiful mind», του Nash, μαζί με έναν άλλο Έλληνα, τον Παπαδημητρίου. Θυμάμαι ήμουν στο Τόκιο, όπου μετά τις προβολές του «J.A.C.E.» όλοι οι θεατές 500-600 άτομα, θέλανε αυτόγραφο, κι ενώ υπέγραφα, χτυπάει ένα τηλέφωνο από μία υπάλληλο της ΕΡΤ η οποία μου λέει, ξέρετε είναι πάρα πολύ δύσκολα αυτά τα ντοκιμαντέρ και θα τα σταματήσουμε γιατί είναι αντιηλεκτρονικές οι περσόνες που παίζουνε κ.λπ. Γυρνώντας στην Αθήνα, συναντάω τη διευθύντρια της ΕΡΤ τότε, την Πανδώρα Μουρίκη, και την Ελένη Χοϊδά και μου ζητάνε συγγνώμη, μου λένε αυτή η υπάλληλος που σε πήρε δεν έχει σχέση με το αντικείμενο, είναι ότι καλύτερο έχουμε κάνει, συνέχισε έτσι, σε παρακαλούμε. Αυτός που θεωρήθηκε «αντιηλεκτρονική περσόνα» ήταν ο Δασκαλάκης.

Από τους νέους ήρωες, στους αντι-ήρωες

Αυτά τα ντοκιμαντέρ κάνανε μία φοβερή καριέρα: εκτός από την τηλεόραση, που έχουμε παιχτεί 40-τόσες φορές το καθένα, έχουμε παιχτεί και σε σχολεία, πανεπιστήμια – έτσι ανακάλυψα και το Πειραματικό πίσω από τον Παναθηναϊκό, όπου κάθε Παρασκευή απόγευμα υπάρχει ένας μουρλός καθηγητής μαθηματικός, που μαζεύει τα παιδιά και τους κάνει μαθηματικά μέσα από τη λογοτεχνία και το σινεμά, εκτός ωρών μαθημάτων. Τα παιδιά έχουν ενθουσιαστεί τόσο πολύ, που συνεχίζουν και πηγαίνουν εκεί ακόμα και αυτοί που έχουν περάσει πια σε πανεπιστήμια.

Έτσι, λοιπόν, οι ταινίες κάνουν μία τέτοια βόλτα και ο Δασκαλάκης έχει γίνει σταρ. Πριν από 3-4 μήνες περπατάγαμε στον δρόμο και τον σταματάει ένας και του λέει, σε έχω δει στην τηλεόραση, είσαι ο τρελός μαθηματικός! Κι έτσι, κάπως, ενώ αυτά τα ντοκιμαντέρ έχουν «δύσκολες» περσόνες και αντιηλεκτρονικά θέματα, έχουν γίνει viral. Η γκάμα των ανθρώπων που παρουσιάζονται είναι τεράστια: από τον Δασκαλάκη στον Michel Reilhac, που μας λέει για transmedia και virtual reality cinema, και φτάνουμε μέχρι ακροατές του αθλητικογράφου, του Γεωργίου, σε ένα ντοκιμαντέρ που έχει τον τίτλο «Εξω από τα δόντια». Είναι κάποιοι άνθρωποι που βρήκαν τρόπο επικοινωνίας μέσα από αυτή την εκπομπή, μία μεγάλη γκάμα ανθρώπων. Αυτό έφερε και τον δεύτερο κύκλο.

Στο δεύτερο κύκλο πια, έχω τη δυνατότητα να ασχοληθώ και με ανθρώπους που τους ήθελα από την αρχή: άνεργοι, άστεγοι, ανήλικοι φυλακισμένοι, αδέσποτα, πολιτικοί πρόσφυγες, ασυνόδευτες μάνες... Έτσι, λοιπόν, ενώ έχουν αρχίσει τα γυρίσματα και είμαστε και γυρίζουμε στις φυλακές Αυλώνα, μου λένε, έκλεισε η ΕΡΤ! Κι έτσι βρεθήκαμε στον αέρα. Στα χρέη του «J.A.C.E.» μπήκαν τότε και κάποια ακόμα, επειδή στην ΕΡΤ σε πληρώνουν αφού παραδώσεις. Και λέμε, τι κάνουμε τώρα; Ευτυχώς υπήρχε συμβόλαιο για αυτές τις 12 ταινίες. Μετά από πολλή σκέψη αποφασίζουμε να κάνουμε μία ευέλικτη ομάδα και να συνεχίσουμε. Μέχρι να λυθούν τα προβλήματα με τις ενδιάμεσες ΕΡΤ, περνάνε 3 με 4 χρόνια. Σε αυτό το διάστημα εμείς συνεχίζουμε να τραβάμε, να παρακολουθούμε τους ήρωές μας.

Η κάμερα σαν όπλο

Οπότε, συμβαίνει το εξής ενδιαφέρον: Ξεκινάς να τραβάς αυτούς τους ανθρώπους. Πάντα ο φακός είναι ένας αδιάκριτος εισβολέας στη ζωή τους, κάτι που είναι και επικίνδυνο. Είναι άνθρωποι που φλερτάρουν ή ζουν στην παραβατικότητα, άρα υπάρχει ο κίνδυνος να τους εκθέσεις στον νόμο, σε συλλήψεις ή σε συγγενείς τους, όπως π.χ. κάποιος άστεγοι που κρύβονται. Γι' αυτό και στις περισσότερες ταινίες, ξεκινώντας, δεν πρέπει να δείξεις τον ήρωα. Επίσης, εγώ πάντα έχω μία ενοχή: ότι, ωραία, πάμε και κλέβουμε τώρα τις ζωές τους, τις κάνουμε ταινία, τις πάμε στα φεστιβάλ, παίρνουμε βραβεία, μας λένε μπράβο, παίρνουμε μισθούς... Αυτοί τι κερδίζουν από αυτό; Εκεί, λοιπόν, αρχίζει και φτιάνεται μια πατέντα με αυτούς τους ανθρώπους, πως η κάμερα δεν θα είναι αδιάκριτος εισβολέας. Στη διάρκεια των γυρισμάτων που κράτησε πολύ, η κάμερα και οι ταινίες έγιναν ένα όπλο για αυτούς τους ανθρώπους. Παράδειγμα: η Εθνική Ελλάδος Αστέρων, έχοντας αυτή την ταινία, πηγαίνει σε ένα ίδρυμα και βρίσκει χρηματοδότηση για να πάει στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Αστέρων. Σε ένα παιδί που είναι μέσα στη φυλακή και προσπαθεί να περάσει στο Πολυτεχνείο, θεατής παρακολουθώντας την ταινία μου του στέλνει ανώνυμα λάπτοπ με μαθηματικά προγράμματα, για να μπορέσει να διαχειριστεί αυτό που κάνει. Υπάρχουν κι άλλοι, πιο επινοητικοί τρόποι διαχείρισης.

Ο Μαραντόνα, ας πούμε, ένας τσιγγάνος που τον συνάντησα στη φυλακή ανηλίκων στα 21 του, ήδη με πέντε παιδιά, χρησιμοποιεί την κάμερα, τη διαδικασία του γυρίσματος, για να έχει μία πιο δίκαιη μεταχείριση στο δικαστήριο, για να μη πέσει σε δικηγόρους που εκμεταλλεύονται αυτού του είδους τους ανθρώπους. Μια μέρα, συμβαίνει το καταπληκτικό: εξήμισι η ώρα το πρωί, χτυπάει το τηλέφωνο, είναι ο Μαραντόνα και λέει, μου γκρεμίζουν την καλύβα, είναι σε ένα παράνομο σημείο αλλά δεν με αφήνουν να πάρω τα πράγματά μου και το μωρό μου είναι τριών μηνών (τα άλλα είχαν πια μεγαλώσει από τότε που φυλακίστηκε). Κατεβαίνουμε με τρεις κάμερες, ο Μαραντόνα να φωνάζει «ήρθαν τα κανάλια!», οπότε μέσα από διαπραγμάτευση και την τρομοκρατία μιας κάμερας, τα ΜΑΤ του αφήνουνε μία μέρα για να μπορέσει να πακετάρει το νοικοκυριό του ▶

και μετά να ρίξουν την καλύβα.

Έτσι, λοιπόν, ενώ στην αρχή αυτοί οι άνθρωποι κρύβονταν και δεν ήθελαν να αποκαλύψουν την ταυτότητά τους, άρχισαν να ζητάνε την κάμερα: έλα να τραβήξεις αυτό. Αποτέλεσμα: Έχουν τελειώσει οι ταινίες, έχουν ολοκληρωθεί, κι εμείς συνεχίζουμε τα γυρίσματα χωρίς να ξέρουμε τι θα γίνει αυτό το υλικό και πώς. Αυτό ήταν που οδήγησε στη συνέχεια.

Η προσέγγιση

Σε όλες τις ταινίες, ήταν πολύ σαφές από την αρχή το τι θέλαμε. Ξεκινούσαμε με τους δικούς τους όρους. Εκτός από μία ταινία η οποία γυρίστηκε όλη παράνομα στην Ελλάδα – μόνο στο Λονδίνο ήταν νόμιμα τα γυρίσματα. Ήταν η ταινία για τα αδέσποτα γιατί έχει γυριστεί σε χώρους που απαγορευόταν να πλησιάσεις ακόμα και χωρίς κάμερα, στον Ασπρόπυργο, σε κάτι σημεία που δεν είχα φανταστεί ότι είναι μόλις 10 λεπτά μακριά από την Αθήνα. Οι περισσότερες λήψεις αυτής της ταινίας είναι κλεμμένες, γιατί είναι σε ένα παράνομο κυνοκομείο, σε έναν οικισμό που επίσης δεν έχει άδεια, κάτω από μία κολώνα της ΔΕΗ που κάνει συνέχεια ζζζζζ..., σαράντα σκυλιά πακτωμένα μέσα σε ένα δωμάτιο. Δεν μπορείς να γυρίσεις εκεί.

Ή το άλλο – υπάρχει μαγαζί που έχει καεί τρεις φορές κι έχει βάλει πινακίδα ο ιδιοκτήτης, ανορθόγραφα, «φτάνει ως εδώ, παρακαλώ». Οι συμμορίες της περιοχής είχαν κάποιο πρόβλημα μαζί του. Και με το που πάμε να τραβήξουμε το πλάνο με την πινακίδα, σκάνε δύο άνθρωποι με καλάσνικοφ μέσα στα πέντε πρώτα λεπτά.

Από στόμα σε στόμα

Αυτές οι ταινίες, λοιπόν, είναι μέσα σε ένα κενό οξυγόνου μέχρι να ξανα-υπάρξει η ΕΡΤ και όταν ξανα-υπάρξει δεν έχει ακριβώς πρόσβαση στο προηγούμενο πρόγραμμα. Μέχρι να λυθούν όλα αυτά τα προβλήματα του κλεισίματος της ΕΡΤ, τα ντοκιμαντέρ αρχίζουν και παίζονται σε σχολεία, πανεπιστήμια, φεστιβάλ κι έχουν κάνει ήδη μία μεγάλη καριέρα μέχρι να τις προβάλει η τηλεόραση. Αυτές τις ταινίες τις ανακάλυπταν μόνοι τους οι φορείς, δεν τις προωθούσαμε εμείς. Πινόταν, ας πούμε, μία προβολή της ταινίας μέσα στις φυλακές. Κι αμέσως μετά, τα παιδιά εκεί άρχιζαν μετά μία πολύ σοβαρή κουβέντα ή ενθαρρύνονταν να πάνε σχολείο, να μην είναι στην παραβατικότητα της φυλακής, να πάνε σε ομάδες θεάτρου ή σε ομάδες που βοηθάνε. Η φήμη των ταινιών κυκλοφορούσε από στόμα σε στόμα. Και σιγά-σιγά, το ένα φέρνει το άλλο.

Ας πούμε, η προβολή της ταινίας των αδέσποτων που την έκανε το Cinepodos στον Δαναό γέμισε τόσο πολύ ώστε επαναλήφθηκε άλλες τέσσερις φορές. Σκέψου ότι το τρίλεπτο μόνο της ταινίας έκανε μισό εκατομμύριο viewings στο Facebook, που είναι τρομακτικός αριθμός για την Ελλάδα.

Κι όμως υπάρχει happy end

Έχω βρει κάποιους αντι-ήρωες στην πόλη γιατί πιστεύω ότι η ιστορία δεν γράφεται από τα πρωτοσέλιδα, αλλά από ιστορίες που κυκλοφορούν λίγο πιο λάθρα. Σε αυτές τις 12 ταινίες, στο ξεκίνημα, βλέπεις ανθρώπους και λες «αυτός δεν έχει καμία ελπίδα» και όταν τελειώνει η ταινία υπάρχει ένα happy end. Αυτό δεν το έχει γράψει ούτε κάποιος αμερικανός σεναριογράφος ούτε η φαντασία μας, ούτε καμία κρατική επίσημη υποστήριξη, αλλά έχει προκύψει από τις προσπάθειες αυτών των ανθρώπων και από τη συνδρομή θελοντών. Αυτό που έχει ενδιαφέρον που γίνεται στην Ελλάδα αυτή τη στιγμή, και για μένα ίσως είναι ένα παγκόσμιο πρότυπο διαχείρισης κρίσης –δεν το αξιολογώ, αλλά λέω ότι είναι ενδιαφέρον κανείς να το δει– είναι ότι είσαι αναγκασμένος να ψάξεις να βρεις τη λύση μόνος σου και να καταφύγεις σε εναλλακτικές μορφές υποστήριξης. Αυτό δεν είναι ένα μόνιμο happy end, είναι πολύ ευαίσθητο και μπορεί να καταρρεύσει από στιγμή σε στιγμή. Οι άνθρωποι αυτοί, όμως, είναι οι Νέοι Ήρωες. Με τον επιπονητικό τρόπο που διαχειρίζονται την προσωπική τους κρίση γίνονται παραδείγματα και σε μένα και σε πολλούς άλλους ανθρώπους που νιώθουμε ότι ζούμε σε ένα αδιέξοδο, που τίποτα δεν είναι δεδομένο και ότι ξέραμε δεν είναι έτσι πια.

Το happy end προέκυπτε, δεν το ξέραμε. Εξελισόταν κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων. Αυτό ήταν και το πολύ ενδιαφέρον. Συνήθως γράφουμε το σενάριο, κάνουμε κάποιες αλλαγές και γίνεται το φιλμ. Εδώ οι ταινίες γίνονταν μπροστά μας, από μόνες τους είχαν μία συναρπαστική εξέλιξη. Την ταινία «Δεύτερη ευκαιρία» θα μπορούσε να την έχει γράψει καλός σεναριογράφος. Στηρίζεται συνέχεια στο απίθανο και πώς το απίθανο γίνεται πιθανό.

Δηλαδή: ένα παιδί 17 χρονών βρίσκεται στις φυλακές Αιτών, δεν ξέρει ελληνικά, δεν υπάρχει κανείς να τον υποστηρίξει, δεν έχει χρήματα. Κι αντί να πέσει στην παραβατικότητα της φυλακής, αποφασίζει μέσα σε δυόμισι χρόνια να μάθει ελληνικά και να περάσει στο Πολυτεχνείο! Το ακούς και λες, δεν θα γίνει ποτέ. Κι όμως το καταφέρνει, με την υποστήριξη τρελών καθηγητών κι ενός τρελού λυκειάρχη που τον βοηθάνε μέσα στη φυλακή, και καθηγητών που έρχονται απ' έξω, ως εθελοντές, για να του κάνουν τα παραπάνω μαθήματα. Με το που περνάει αυτό το παιδί, πάω ως μάρτυρας στη δίκη του στη Μυτιλήνη για να μπορέσει να βγαίνει έξω να παρακολουθεί. Η δίκη ήταν έτοιμη να ακυρωθεί. Αλλά με την πίεση του λυκειάρχη και της παρουσίας της κάμερας, καταφέρνουμε να γίνει η δίκη. Και το παιδί αυτό να πάρει αναστολή της ποινής και να βγει έξω να σπουδάσει. Στον δρόμο προς τη φυλακή για να πάρει τα χαρτιά του και να βγει, ένας διευθυντής ενός αστυνομικού τμήματος ενεργοποιεί μία απέλαση, άλλη από αυτήν που είχε ακυρώσει το δικαστήριο, και το παιδί πρέπει να φύγει αμέσως. Η ανατροπή της ανατροπής. Σενάριο που θα έλεγες, πού το σκεφτήκανε! Είναι η πραγματικότητα, όμως. Και σε τροφοδοτεί με συναρπαστικές και άρτιες αφηγηματικά ιστορίες.

Τα πρώτα ελληνικά διαδραστικά ντοκιμαντέρ βρίσκουν Στέγη

Αλλά η σχέση μου με αυτούς τους ανθρώπους δεν είχε τελειώσει. Τα γυρίσματα θα συνεχίζονταν έτσι κι αλλιώς. Για να μπορέσουν αυτοί οι άνθρωποι να μιλήσουν στον φρακό πρέπει να κάνεις μαζί τους μία σχέση. Η οποία μετά σε κρατάει εκεί, δεν μπορείς να φύγεις εύκολα. Όχι γιατί νιώθεις μία ευθύνη να τους βοηθήσεις, αλλά κυρίως γιατί βοηθίεσαι εσύ από αυτούς. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι με βοηθήσανε και με βοηθάνε.

Η συνέχεια, λοιπόν, έφερε κάτι που γίνεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα: κάνουμε τα πρώτα ελληνικά διαδραστικά ντοκιμαντέρ. Η Αφροδίτη Παναγιωτάκου και η Στέγη είπε, θέλω αυτά τα ντοκιμαντέρ. Τους εξήγησα ότι αυτά τα ντοκιμαντέρ έχουν τελειώσει και ανήκουν στην ΕΡΤ, αλλά υπάρχει ένα υλικό που έχει γυριστεί μετά και που συνεχίζει να γυρίζεται. Δημιουργείται τότε η ιδέα, να κάνουμε διαδραστικά ντοκιμαντέρ. Δηλαδή: θα μπορείς να βλέπεις την ταινία και θα έχεις σε συγκεκριμένα θεματικά σημεία της πρόσβαση σε έξτρα υλικό, σε άλλες ταινίες ή σε άλλα στοιχεία (υλικά) που σου δείχνουν πού είναι τώρα αυτός ο ήρωας, για παράδειγμα, τρία χρόνια μετά. Ή τι είναι αυτό που τον οδήγησε στη φυλακή; Είναι εξαιρετικό ή έχει συμβεί και σε άλλα παιδιά; Στο τέλος κάθε ταινίας θα έχεις έναν κατάλογο με όλες τις οργανώσεις και τις ομάδες που βοηθάνε στην Ελλάδα και στο εξωτερικό αυτούς τους ανθρώπους. Αυτό θα γίνεται online και θα είναι ελεύθερο. Σε αυτή την περίπτωση, αν είσαι ένας από αυτούς τους ανθρώπους, ξέρεις πού θα πας για να βοηθηθείς. Κι αν θέλεις να συμμετάσχεις σε αυτό, ξέρεις πού θα πας. Αν είσαι ένας σκηνοθέτης ή ένας συγγραφέας που θέλεις να δεις πώς θα κάνεις μία ταινία για αυτό, είναι εκεί οι πηγές. Σε αυτή την πλατφόρμα, πέρα από τις 12 ταινίες, θα έχεις πρόσβαση σε άλλες 160 ταινίες σχετικές με το θέμα.

Έτσι, λοιπόν, έγινε μία συμφωνία μεταξύ της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση και της ΕΡΤ, που λέει ότι μετά την τηλεοπτική προβολή θα βγει αυτή η πλατφόρμα η οποία θα ανανεώνεται, κάτι που θα δώσει μία άλλη ζωή σε αυτές τις ταινίες. Και το πιο ενδιαφέρον είναι η συζήτηση που ακολουθεί μετά, εκεί όπου παίζονται αυτές οι ταινίες. Προχτές σε μία προβολή στο Μόναχο όπου βρίσκονταν Έλληνες και Γερμανοί, η συζήτηση κράτησε 75 λεπτά. Αυτή, λοιπόν, είναι η συνέχεια αυτών των ντοκιμαντέρ που τώρα ολοκληρώνονται.

Πιστεύω ότι το σινεμά δεν μπορεί να παίζει διακοσμητικό ή καλλωπιστικό ρόλο. Το σινεμά πρέπει να γίνει εργαλείο. Να πάρει ουσιαστική, πολιτική θέση. Και θεματολογικά και στον τρόπο που γίνεται και κυρίως εκεί που παίζεται, εκεί που απευθύνεται.

Όταν ξεκίνησα, μικρούλης, έκανα ντοκιμαντέρ πριν περάσω στη μυθοπλασία. Τότε για μένα και για όλους ήταν ένα απόλυτα βαρετό είδος. Και αυτό τα ντοκιμαντέρ που έκανα αλληθώριζαν προς το φίξιον γιατί είχα μια ανάγκη να μην είναι βαρετά. Αυτή τη στιγμή το ντοκιμαντέρ είναι εξαιρετικά δημοφιλές. Στο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ της Θεσσαλονίκης μένουν άνθρωποι έξω από τις αίθουσες. Αυτό με εξέπληξε πολύ. Ο κόσμος πάει σε αίθουσες να δει ντοκιμαντέρ. Γιατί υπάρχει μία ανάγκη να επαναπροσδιορίσουμε τα πάντα. Για να γίνει αυτό πρέπει κανείς να δει καθαρά τι συμβαίνει γύρω του, δεν γίνεται αλλιώς. Συν ότι τα ντοκιμαντέρ τις περισσότερες φορές σου δίνουν ένα αληθινό παράδειγμα. Εκεί, η καχυποψία σου δεν έχει θέση. Εμείς, όταν τα γυρίζαμε, ταλαιπωρηθήκαμε πολύ στο να βρούμε πώς θα γίνει η κάμερα



«Η Επιστροφή»



«Goal στη φτώχεια»



«Η βαμβακερή μου οικογένεια»



Έχω τη δυνατότητα να ασχοληθώ και με ανθρώπους που τους ήθελα από την αρχή: άνεργοι, άστεγοι, ανήλικοι φυλακισμένοι, αδέσποτα, πολιτικοί πρόσφυγες, ασυνόδευτες μάνες...



αόρατη. Πώς, οι άνθρωποι αυτοί, δεν θα ποζάρουν. Γιατί πάντα υπάρχει ο κίνδυνος κάποιος να ποζάρει, να μην πει την αλήθεια, και πάντα αυτό συμβαίνει στην αρχή. Γι' αυτό και υπάρχει μία μεγάλη φύρα του πρώτου μέρους του υλικού των γυρισμάτων, μέχρι να καταφέρει η κάμερα να γίνει αόρατη και ο λόγος τους να απευθύνεται σε σένα που είσαι εκεί. Να μιλάει με σένα. Και να σε έχει εμπιστευθεί. Είναι μία μεγάλη πατέντα.

Αληθινές ιστορίες ή φαντασία;

Η μυθοπλασία με ενδιαφέρει πάρα πολύ. Βέβαια συνειδητοποίησα ότι και οι δύο φίξιον ταινίες που έκανα στηρίζονταν σε αληθινά γεγονότα. Γεγονότα που βλέπαμε στις ειδήσεις και πριν και μετά την ταινία. Πράγματα για τα οποία οι κριτικοί έγραψαν «μα συμβαίνουν αυτά στην Ελλάδα»; λίγους μήνες μετά τα είδαμε πρωτοσέλιδα, όπως στο «Blackout» με την παραρρησκευτική τελετή και σε 6 μήνες είδαμε την ιστορία να συμβαίνει με τον Κατσούλα και τα παιδιά που είναι ακόμα στη φυλακή. Το ίδιο και στο «J.A.C.E.» – ειπώθηκε «μα πώς μπορεί να είναι κάποιος διακινητής προσφύγων και να έχει ένα κλαμπ» και βγήκε ακριβώς μία τέτοια ιστορία στην Ελλάδα, ένα ή ενάμιση χρόνο μετά την ταινία. Πιστεύω ότι οι ταινίες μπορούν να λειτουργούν με έναν τρόπο προφητικό, αν κανείς αφογγράζεται αυτό που συμβαίνει γύρω του. Οι ίδιες οι ιστορίες σε οδηγούν να το αφηγηθείς.

Η μυθοπλασία μου λείπει πολύ, ελπίζω όταν τελειώσει η ομηρία των χρεών του «J.A.C.E.» να γυρίσω νέα ταινία. Συνέχεια υπάρχουν σχέδια που μένουν στο χαρτί. Του-



«Μιλάντ, ο πλανήτης μου»



«Η Σχεδία μου»



«Δεύτερη ευκαιρία»

λάχιστον τώρα αποφάσισα οι ιδέες αυτές να μπαινουν σε ένα μπλοκ και όχι σε χαρτιά-χαρτιά, σκόρπια, που χάνονται. Οι ταινίες που δεν έκανα, έχω βρει διάφορα υποκατάστατα και τις κάνω, όπως οι ραδιοφωνικές εκπομπές ή τα ντοκιμαντέρ.

Όχι στα στερεότυπα

Τα συγκεκριμένα ντοκιμαντέρ είναι από μόνα τους συναρπαστικά σενάρια. Παράλληλα μου εξασφαλίζουν κάτι που το έχω πολύ ανάγκη όταν κάνω σινεμά: μία κοινωνική διάδραση και ένα, χμμ... δεν μου αρέσει η λέξη «όφελος», αλλά θέλω να πω, ένα όφελος για αυτούς που αφορά η ταινία, το οποίο καταρχήν έχει να κάνει με την άρση στερεοτύπων.

Αυτό συνέβη και με το «J.A.C.E.». Μου άρεσε πάρα πολύ που το καλοκαίρι, σε μία προβολή του στο θερινό Σινέ Παράδεισος στη Νίκαια, στη συζήτηση μετά με τον κόσμο, έβαλα τις γυναίκες να κάνουν ένα δημοψήφισμα για τους δύο πιο σέξι ήρωες της ταινίας που θα πήγαιναν άμεσα μαζί τους. Και διαλέξανε έναν Αλβανό και πούστη, και έναν τραβεστί. (γελάει) Τους είπα, καταλάβετε πού σας παγίδεψε η ταινία;

Αυτό, σε αυτά τα ντοκιμαντέρ, γίνεται σε πολύ μεγαλύτερο ποσοστό. Στο τέλος της «Δεύτερης ευκαιρίας», στην προβολή στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, σηκώθηκε ένας πατέρας από το κοινό και είπε: «Η κόρη μου πάει στην ίδια σχολή στο Πανεπιστήμιο που πάει αυτό το παιδί. Αν είχα μάθει ότι είναι ένας κρατούμενος θα της άλλαζα σχολή. Τώρα, μετά το ντοκιμαντέρ, θα την προτρέψω να τον κάνει

παρέα».

Αυτό το παράδειγμα συμβαίνει σε όλες τις ταινίες – από τον άστεγο που έχεις μπροστά σου, τον πρόσφυγα, τα αδέρפוτα... Αυτό είναι το μεγαλύτερο πρόβλημά μας: τα στερεότυπα. Τα οποία, εκτός από τις συντηρητικές απόψεις κάποιων τροφοδοτούνται και από τη λάθος διοχέτευση των πραγμάτων στις ειδήσεις. Και τα οποία οδηγούν σε ολοκληρωτισμούς και σε νεοφασίστες. Αυτό που θα ήθελα καταρχήν να κάνουν οι ταινίες είναι να δίνουν τη δυνατότητα στο ευρύ κοινό να διαχειριστεί αλλιώς τη σχέση του με αυτά τα στερεότυπα που του τα φοράνε και τα ΜΜΕ και διάφοροι ύποπτοι άνθρωποι.

Ταινίες σε sight specific προβολές

Η διαδικασία αυτή, για μένα είναι αποκαλυπτική. Είχα φτάσει σε ένα αδιέξοδο και νιώθω ότι και το σινεμά βρίσκεται σε μία μεταβατική μορφή. Ο κόσμος δεν πάει πια τόσο πολύ στις αίθουσες. Οι οθόνες υποκαθίστανται από άλλα μέσα. Οι άνθρωποι είναι δύσκολο να συγκεντρωθούν, να κάτσουν και να δουν κάτι, εκτός από «μικρές» ταινιούλες. Τα άλλα μέσα επιβάλλουν άλλα είδη στο σινεμά. Εγώ, λοιπόν, μέσα από όλη αυτή τη διαδικασία επαναπροσδιορίζω και τη δική μου σχέση με το σινεμά: και πώς γίνεται, και πού παίζεται, πώς προβάλλεται. Με ενδιαφέρουν πάρα πολύ οι sight specific προβολές, που γίνονται εκεί που πρέπει και όχι σε περιορισμένα κοινά. Είναι αμαρτία να κάνουμε πράγματα τα οποία τα βλέπουν οι δικές μας «προστατευμένες μαφίες», διανοουμένων, ειδημόνων, και να μην αποκτούν μία πρόσβαση στο κοινό που πρέπει

να τις δει. Επίσης, θεματολογικά. Είναι πολύ σοβαρό ποιο θέμα πια διαλέγουμε για να κάνουμε σινεμά. Στην προσωπική μου περιπέτεια ζωής, αυτές οι ταινίες έχουν μία διαρκή, ψυχοτρόπο διαδικασία. Πώς μπορώ εγώ να γκρινιάζω για τα οικονομικά προβλήματά μου, όταν ένας άνθρωπος δεν έχει καν ένα σπίτι να μείνει; Αυτόματως, αφενός με κάνουν να συνέρχομαι σε σχέση με τον τρόπο που με πνίγουν τα προβλήματά μου και αφετέρου μου αποδεικνύουν συνέχεια ότι υπάρχουν πολύ επινοητικοί τρόποι που απλώς κανείς πρέπει να ψάξει και να ενεργοποιήσει για να διαχειριστεί τις δυσκολίες του. Αυτή η επινοητικότητα που είχε «πέσει σε ύπνωση» στις αρχές αυτού του αιώνα στην Ελλάδα, είναι κάτι που το μαθαίνω από αυτούς τους ήρωες και είναι κάτι που χρειαζόμαστε.

Τα greekies αδέρפוτα και ο Μαραντόνα

Κρατάω επαφή με τους αντι-ήρωές μου. Όπως τώρα που μιλάμε και χτύπησε το κινητό: είμαι σε ένα φόρουμ για τα «γκρίκις», τα αδέρפוτα από την Ελλάδα που πηγαίνουν για υιοθεσίες. Ένα από αυτά, ενώ υιοθετήθηκε στην Ελβετία χάθηκε και επειδή ήταν κωφό και τυφλό, είχαμε τεράστιο πρόβλημα πώς θα βρεθεί και έτσι έγινε ένα φόρουμ μεταξύ Γερμανίας, Αγγλίας και Ελλάδας. Έγινε όλη αυτή η ενεργοποίηση και μετά από τρεις μέρες βρέθηκε αποκλεισμένο σε ένα σημείο και τώρα μας στέλνουν και βίντεο πώς το βγάλανε.

Ή ο Μαραντόνα. Με πήρε σήμερα να μου πει ότι συνελήφθη με μία κατηγορία που δεν ισχύει. Όπως επίσης μου έλεγε ότι τα παιδιά του, επειδή δεν έχουν μόνιμη διεύθυνση, δεν μπορούν να πάνε σχολείο. Προσπαθώ να τον βοηθήσω. Ήταν αγράμματος και όσο έμεινε στη φυλακή, ενάμιση-δύο χρόνια, έμαθε λίγα γράμματα αλλά δεν τον βοηθάνε τόσο. Αυτή η επαφή συνεχίζεται και πέρα από τις ταινίες. Η αλήθεια είναι, πρέπει να ομολογήσω με μία αυτοκριτική, ότι όλες αυτές τις ιστορίες τις φαντάζομαι αυτομάτως σαν σκηνή σε ταινία. Είναι λίγο ύποπτο εκ μέρους μου αλλά δεν μπορώ να αντισταθώ σε αυτή τη διαστροφή, γιατί είναι όντως εξαιρετικές σκηνές. Για να στασιάσει λίγο η ενοχή μου αυτή, βρήκα έναν τρόπο τα γυρίσματα αυτά να ανήκουν σε αυτούς τους ανθρώπους και να γίνουν εργαλείο τους. Το πιο ωραίο συναίσθημα είναι, όταν έχει τελειώσει μία ταινία, να μην έχεις ιδιοκτησιακό καθεστώς, αυτή η ταινία να έχει μία δικιά της πορεία και να ανήκει σε αυτούς που παίζανε και όχι σε σένα. Πάντα σχαινόμουν το «μια ταινία του...». Ζήταγα να μην το βάζουν στις αφίσες και μου έλεγαν, δεν γίνεται γιατί ο κόσμος θα μπερδευτεί. Με νευριάζει πολύ αυτό το «του».

Το ραδιόφωνο του Μενέλαου

Άρχισα να κάνω ραδιόφωνο πολύ μικρούλης, ταυτόχρονα με την πρώτη ταινία που έκανα. Με στεναχωρεί που κάθε τόσο γράφουν «ο ραδιοφωνικός παραγωγός». Δεν το καταλαβαίνω καθόλου. Εγώ κάνω ραδιόφωνο γιατί σε αυτό μπορώ να κάνω τις ταινίες που δεν έχω προλάβει ή δεν έχω βρει τα χρήματα να τις κάνω... Μία ταινία θέλει πάρα πολύ καιρό να ολοκληρωθεί, ενώ στο ραδιόφωνο έχεις πιο γρήγορα και απτά αποτελέσματα. Η ανάγκη μου, λοιπόν, κάθε εκπομπή να έχει ένα σενάριο το οποίο είναι γραμμένο και φτιαγμένο με ακρίβεια, πριν πάω στο στούντιο, είναι που έχει δώσει στις εκπομπές αυτές έναν χαρακτήρα. Για τα πρώτα δέκα-δεκαπέντε χρόνια αυτές οι εκπομπές δεν γινόταν εύκολα αποδεκτές. Ξενίζε αυτό που συμβαίνει. Τώρα έχουνε γίνει πολύ δημοφιλείς – αυτό που γίνεται στο Facebook κάθε Κυριακή που ποστάρω μια εκπομπή, μου αρέσει πάρα πολύ. Δεν μου αναλογούν αυτά τα σχόλια που γράφουνε, αλλά μου αρέσει πολύ γιατί είναι μία μεγάλη πρόκληση το πώς μπορείς να κάνεις μία ταινία χωρίς να έχεις κανενός είδους εικόνα. Όταν το πρωτο-λές σε κάποιον, σου λέει, είσαι τρελός. Αυτό που έχει συμβεί με τα χρόνια είναι ότι οι περισσότεροι ακροατές που ακούν την εκπομπή φτιάχνουν τις δικές τους εικόνες. Άρα φτιάχνουν τις δικές τους ταινίες. Τους δίνεται ένα σάουντρακ και ένας κορμός και εκεί επάνω φτιάχνουν τις δικές τους ταινίες. Και αυτό είναι πολύ βασικό, σε μία εποχή που πυροβολούμαστε από εικόνες, που έρχονται να μας καθορίσουν ακόμα και τον τρόπο που ονειρευόμαστε. Είναι ανάγκη να σου δίνεται η δυνατότητα να απελευθερωθείς από αυτόν τον καταγιγισμό διαφορετικών εικόνων από το κινητό, την τηλεόραση... παντού έχει οθόνες. Το ραδιόφωνο, λοιπόν, ενώ ήρθε κάποια στιγμή που είπανε ότι πέθανε, στα τέλη του προηγούμενου αιώνα, ζει ξανά μία άνθιση γιατί, η δύναμή του είναι ότι δίνει τη δυνατότητα στους ανθρώπους να φτιάχνουν τις δικές τους εικόνες και αναδεικνύει τον ήχο γιατί οι περισσότερες εικόνες που μας έρχονται είναι στο mute, πρέπει να πατήσεις το πκειακή για να ανοίξει ο ήχος, δεν είναι αυτονόητος. **A**

INFO

- Τα ντοκιμαντέρ του Μ. Καραμαγγιώλη «Συναντήσεις με αξιολογημένους ανθρώπους» προβάλλονται κάθε Τετάρτη στην EPT2 (21.45).
- Στην **interactive φόρμα τους** θα αρχίσουν να προβάλλονται μέσα στους επόμενους μήνες μέσω της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση.
- Η ραδιοφωνική του εκπομπή μεταδίδεται κάθε Κυριακή στις 18.00 στο Τρίτο Πρόγραμμα
- Τα «Radio Movies» μπορείτε να βρείτε: vimeo.com/album/3114933



ΤΕΛΙΚΑ ΕΙΝΑΙ
Η ΑΘΗΝΑ

ΟΜΟΡΦΗ

Οι Πάνος Δραγώνας, Αλέξης Ευσταθόπουλος και Γιώργος-Ίκαρος Μπαμπασάκης εξηγούν γιατί πολλοί αντιλαμβάνονται ως ομορφιά αυτό που άλλοι βλέπουν ως ασχήμια

Της ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ
Φωτό: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΕΤΡΟΥΤΣΟΣ

Ή ΑΣΧΗΜΙΑ ΠΟΛΗ;

Γιατί αγαπάμε τόσο πολύ το αθηναϊκό χάος; Αν υπήρχε ξεκάθαρη απάντηση στο ερώτημα, θα εξέλειπε μία πλειάδα κειμένων από τον εγχώριο και τον διεθνή Τύπο, όπως το πολυσυζητημένο άρθρο της Charly Wilder “Athens, Rising” στους New York Times, αλλά κυρίως θα χάναμε ένα από τα πιο ιντριγκαδόρικα θέματα συζήτησης στις παρέες.

Η Αθήνα έγινε «sexy» λίγο απότομα. Η οικονομική κρίση και η πολιτική αστάθεια, οι εκλογές και το δημοψήφισμα του '15, η άνθιση των εικαστικών και των τεχνών γενικότερα, πολλές απόπειρες νεανικής επιχειρηματικότητας, η έκρηξη του Airbnb και του εναλλακτικού τουρισμού, οι trending now γειτονιές, το (πλέον ξεπερασμένο) «Athens is the new Berlin», η Documenta 14 και άλλες δράσεις έβαλαν το αθηναϊκό αστικό τοπίο στο μικροσκόπιο.

Η Αθήνα είναι γεμάτη παραδοξότητες, αντιφάσεις, εξογκώματα που δύσκολα μπορεί να αγνοήσει το μάτι. Πολυκατοικίες του '70 δίπλα σε προσφυγικές κατοικίες, ελενίτ που ξεχύνονται σαν σιδερένια κύματα βρίσκουν ανάχωμα ακροκέραμα, ταγκιές και αφίσες για συναυλίες και επιθεωρήσεις δίπλα ή πάνω

σε street art αληθινά έργα τέχνης, νεοκλασικά και εκλεκτικίστικα κτίρια που αφήνονται στην παρακμή στο Μεταξουργείο κόντρα στην καθαρότητα της Βασιλίσσης Σοφίας, τη λεωφόρο των πρεσβειών. Είναι που η οικονομική συγκυρία ντύθηκε ευτυχώς, έστω και άθελα της, με τη στολή του φύλακα ενός σημαντικού κομματιού πολιτιστικής κληρονομιάς.

Όλα τα παραπάνω απασχολούσαν ανέκαθεν τους κατοίκους, τους περαστικούς και τους μελετητές αυτής της πόλης. Δεν έλειψαν ποτέ οι αθηναιογράφοι, τα ρομαντικά «λοκάλια», οι ντόπιοι και ξένοι φλανέρ, οι σκηνοθέτες και οι συγγραφείς που εμπνέονται από το σκηνικό των αντιθέσεων που είναι η Αθήνα. Επιλέγουν να βλέπουν την ομορφιά, εκεί που άλλοι βλέπουν στην άναρχη ρυμοτομία παθογένειες, βρωμιά, μιζέρια, ασχήμια και δυσκολίες.



● **Η Αθήνα είναι μία ζωντανή πόλη για έναν εντελώς λάθος λόγο: δεν σχεδιάστηκε ποτέ** ●

Ο **Πάνος Δραγώνας**, αρχιτέκτων, συνιδρυτής του αρχιτεκτονικού γραφείου dragonas christopoulou architects και καθηγητής αρχιτεκτονικής και urban design στο Πανεπιστήμιο Πατρών, ο Αλέξης Ευσταθόπουλος, φωτογράφος με ιδιαίτερη αδυναμία στο αστικό τοπίο και αρχαιολόγος, και ο Γιώργος Ίκαρος Μπαμπασάκης, συγγραφέας, επιστρατεύτηκαν για να εξηγήσουν γιατί μας συγκινεί τόσο πολύ το αθηναϊκό χάος.



«**Η** Αθήνα είναι μία ζωντανή πόλη για έναν εντελώς λάθος λόγο: δεν σχεδιάστηκε ποτέ», ο αρχιτέκτων **Πάνος Δραγώνας** θέτει την αφετηρία του διαλόγου. Για τον ίδιο, αλλά και για τον Αλέξη Ευσταθόπουλο, η Αθήνα

είναι ένα παλιμψιστο. Οι –πραγματικά άσχημες για τον Δραγώνα– πολυκατοικίες του 1985, για παράδειγμα, σε λίγα χρόνια ίσως αποτελούν αντικείμενο θαυμασμού για τους Αθηναίους, όπως εκείνες του '60 και του '70 σήμερα. Δεν είναι παρά ένα ακόμη ιστορικό στρώμα το οποίο ήρθε να προστεθεί στον εκλεπτυσμένο μοντερνισμό, στα νεοκλασικά του 19ου αιώνα, στα βυζαντινά σπαράγματα, και βέβαια την αρχαία πόλη. Αυτά τα ετερόκλητα μεταξύ τους αρχιτεκτονικά χαρακτηριστικά συγκινούν και γοητεύουν επειδή μας υπενθυμίζουν πως η πόλη δεν ήταν πάντοτε αυτή που είναι τώρα. Προσφέρουν απλόχερα έναν τεράστιο όγκο πληροφοριών. Κάτι νέο να ανακαλύψει κανείς κάθε φορά.

«**Μ**ια πόλη οφείλει να μεταλλάσσεται και να ανανεώνεται διαρκώς, αλλιώς είναι καταδικασμένη να μετατραπεί σε μια πόλη –μνημείο χωρίς πραγματικούς κατοίκους. Στα παράδοξα κρύβεται το παρελθόν της Αθήνας, αλλά και το μέλλον της» σημειώνει ο **Αλέξης Ευσταθόπουλος**, τονίζοντας επίσης τον ρόλο των ανθρώπων στη διαμόρφωση του αστικού τοπίου, συχνό αντικείμενο στις λήψεις του. «Μία πόλη δεν μπορεί να είναι μόνο η ιστορία της, τα κτίρια και τα μνημεία της. Η Αθήνα είναι αυτοί που περπατάνε στους δρόμους, που κάθονται στις πλατείες και στα παγκάκια, αυτοί που αποφάσισαν να έρθουν εδώ, εκείνοι που γεννήθηκαν και πέθαναν εδώ. Μου αρέσει να περπατώ και να φωτογραφίζω στην Ομόνοια, ακριβώς γιατί είναι μία πλατεία που οι Αθηναίοι μισούν, γι' αυτό και είναι ο ιδανικός τόπος συνάντησης των μεταναστών και ▶



«Μου αρέσει να περπατάω και να φωτογραφίζω στην Ομόνοια, ακριβώς γιατί είναι μία πλατεία που οι Αθηναίοι μισούν»



όλων όσοι η πόλη προσπαθεί να σπρώξει στο περιθώριο».

Οι λήψεις του αποτυπώνουν εκείνη την όψη της Αθήνας που λίγοι έχουν το θάρρος να κοιτάξουν κατάματα, πόσο μάλλον να εντοπίσουν μέσα της ψήγματα ομορφιάς. Μήπως λοιπόν υπάρχει μία εμμονή με την αναζήτηση της γοητείας του καλι σε ζοφερά σκηνικά, αποτέλεσμα ινσταγκραμικών τρεντ, εικαστικών τάσεων και ευρημάτων των εναλλακτικών μίντια; Ο Ευσταθόπουλος είναι κατηγορηματικός πως η μιζέρια και η δυστυχία δεν μπορεί και δεν πρέπει να θεωρούνται τάση και καταδικάζει περιστατικά όπως τη διοργάνωση εκδρομών με κεντρικό θέμα την κρίση (σ.σ. αναφέρεται στο πακέτο διακοπών «στην Ελλάδα της κρίσης» του Guardian που προκάλεσε σάλο και εν τέλει ανακλήθηκε), αλλά και τον εξωραϊσμό της Αθήνας με εικόνες που δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, «Η Αθήνα δεν είναι το νέο Βερολίνο. Η Αθήνα είναι η Αθήνα», λέει.

Στον ανθρώπινο παράγοντα αποδίδει και ο συγγραφέας **Γιώργος Ίκαρος Μπαμπασάκης** τη γοητεία του αθηναϊκού χάους. «Η πόλη είναι ένας ζωντανός οργανισμός με τον οποίο έχουμε πάρει - δώσει. Όσο πιο πολύ την περπατάμε, πάμε στα

στέκια της, συναντιόμαστε με ανθρώπους, τόσο πιο πολύ την ομορφαίνουμε», ενώ δεν πιστεύει ότι εθελουφλούμε μπροστά σε κάποια προφανή ασχήμια. Κάτοικος της οδού Λιοσίων, ο συγγραφέας γοητεύεται από

το «κολάζ» που είναι η πόλη και τη βαφτίζει «χαρμάνι χωριών» καθώς εδώ και αιώνες δέχεται πρόσφυγες, μετανάστες, ανθρώπους από την επαρχία που δημιουργούν γειτονιές με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Στη δική του και άλλες, όπως τα Σεπόλια ή η Κυψέλη για παράδειγμα, υπάρχει ακόμα προσωπική σχέση με τους κατοίκους και τους μαγαζάτορες. «Εδώ που μένω έχει από βουλκανιζατέρ μέχρι ε-νημερωμένα φαρμακεία και ταβέρνες που έχουν ξεμείνει. Θα πας στον οπωροπώλη, στον κουρέα. Η παλιά “Εβγα” είναι ακόμα ζωντανή λόγω των Πακιστανών. Από εκεί θα πάρουμε τα τσιγάρα και την μπίρα μας, είναι ανθρώπινα».

Πανέμορφα αρχιτεκτονήματα περασμένων αιώνων ρημάζουν, ενώ κάθε λογής πολεοδομική παράβαση βασιλεύει. Ουσιαστικές κρατικές πρωτοβουλίες για αρχιτεκτονική αναμόρφωση της Αθήνας δεν υπάρχουν και οι κατά καιρούς ιδιωτικές που έχουν στόχο να αναδιαμορφώσουν τις λεγόμενες υποβαθμισμένες συνοικίες έχουν αμφιλεγόμενα κίνητρα. Ο αρχιτέκτων Πάνος Δραγώνας θεωρεί πως στην Αθήνα δεν υ-

«Η πόλη είναι ένας ζωντανός οργανισμός με τον οποίο έχουμε πάρει - δώσει. Όσο πιο πολύ την περπατάμε, πάμε στα στέκια της, συναντιόμαστε με ανθρώπους, τόσο πιο πολύ την ομορφαίνουμε»



πάρχουν περιθώρια για ευαισθησία και λεπτότητα, τα πολεοδομικά χαρακτηριστικά της είναι ικανά να αφομοιώσουν, και ουσιαστικά να εξαφανίσουν, οποιαδήποτε τέτοια αρχιτεκτονική παρέμβαση. «Για να υπάρξει πραγματική αναμόρφωση της πόλης θα πρέπει πρώτα να είναι έτοιμη και σύμφωνη η κοινωνία. Οι σημαντικοί έως τώρα μετασχηματισμοί του αθηναϊκού χώρου έλαβαν χώρα σε περιόδους κατά τις οποίες υπήρξε ισχυρή πολιτική βούληση, αλλά και διάθεση της κοινωνίας να προχωρήσει προς μια νέα κατεύθυνση. Τα παραδείγματα δεν είναι πολλά: η νεοκλασική Αθήνα των Βαυαρών του Όθωνα, η μοντέρνα μεσοπολεμική πόλη των Βενιζελικών, ο μεταπολεμικός εκσυγχρονισμός των δημόσιων χώρων και τουριστικών εγκαταστάσεων από τον Καραμανλή», καταλήγει.

Η Αθήνα έχει την ιδιότητα να μας εκπλήσσει καθημερινά για αυτό, τουλάχιστον εμείς στην Athens Voice, αγαπάμε το χάος της. Τη μία στιγμή μας κάνει να νιώθουμε δυσφορία και την άλλη, στρίβουμε σε ένα στενό και μας ξαφνιάζει ξεδιπλώνοντας τα στρώματα αστικής ιστορίας από τα οποία είναι φτιαγμένη. Μία πόλη απάνθρωπη και ανθρώπινη ταυτόχρονα, πολύσημη. Μία πόλη ζωντανή και περίπλοκη, ακριβώς όπως και οι κάτοικοί της. **Α**

Φωτογραφίες της πόλης σαν σινεμά

Ο Άνθιμος Ντάγκας εκθέτει στο φουαγιέ του κινηματογράφου Ανδόρα

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ



Ο Άνθιμος Ντάγκας, τα τελευταία χρόνια, έχει γίνει ένας από τους αγαπημένους street φωτογράφους της ATHENS VOICE, χάρη στις εκπληκτικές εικόνες που συλλαμβάνει με την κάμερά του – κάδρα με χρώμα που απαθανατίζουν τη στιγμή σε τέλειο timing, δένοντας την πόλη με τους ανθρώπους της σε εικόνες σαν βγαλμένες από ταινία.

Διαβάτες και χαρακτήρες σε πόζες και εκφράσεις που μοιάζουν οφθαλμαπάτες μέσα στην ιδανική σχέση τους με αφίσες, κτίρια, φως της μέρας. Σαν μία χορογραφία ακριβείας, οι περαστικοί της πόλης (και της πλαζ) φριζάρουν σε καρέ που θα μπορούσαν να είναι παρμένα από διάσημες ταινίες.

Ο πρόσφατα ανακαινισμένος και ιστορικός κινηματογράφος των Αμπελοκήπων Ανδόρα άνοιξε το φουαγιέ του για να παρουσιάζει σε μόνιμη έκθεση τις φωτογραφίες του Άνθιμου Ντάγκα, ή @Daganth, όπως είναι γνωστός στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

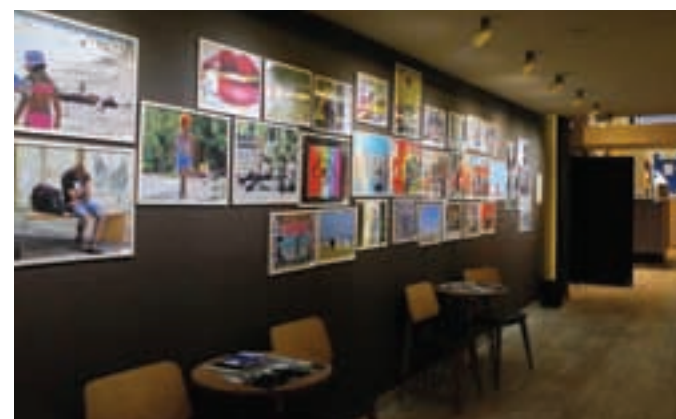
Όπως στο σινεμά το καθημερινό γίνεται απρόβλεπτο μέσα από τη ματιά του δημιουργού, έτσι και ο Ντάγκας, με ένα αυθόρ-

μητο, αλάνθαστο ταλέντο, δημιουργεί εικόνες που περνάνε αυτόματα τη «λεζάντα» τους στη ματιά μας.

Ο φωτογράφος λέει: «Η αναμονή για το απροσδόκητο και η κατανόηση της πραγματικής ταυτότητας ενός ατόμου είναι αυτό που επιθυμώ στις φωτογραφίες μου. Είμαι ενθουσιασμένος με τον τρόπο με τον οποίο οι άνθρωποι ενεργούν, όταν αγνοούν την ύπαρξη του φωτογραφικού φακού».

Ο Άνθιμος Ντάγκας αποφοίτησε από τη Σχολή Μόνιμων Υπαξιωματικών (ΣΜΥ) και εργάζεται στη Γεωγραφική Υπηρεσία Στρατού. Η πρώτη του επαφή με τα εικαστικά ήταν το 2013 με τη συμμετοχή του στην performance «Atopic Bodies» που πραγματοποιήθηκε στον Ατοπος CVC. Εν συνεχεία, ήταν η έκδοση του φωτογραφικού βιβλίου - εικαστικού έργου «My Body is my Temple» σε συνεργασία με τον Ατοπος CVC στα πλαίσια της έκθεσης «Notemple» του εικαστικού καλλιτέχνη HOPE στη Breeder Gallery. Από το 2015 ο Άνθιμος Ντάγκας παρουσιάζεται ως «Daganth», ένας αυτοδίδακτος φωτογράφος δρόμου στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. **A**

* Η έκθεση είναι με ελεύθερη είσοδο, κάθε μέρα από τις 18.00 έως τις 23.00 στο φουαγιέ του κινηματογράφου ΑΝΔΟΡΑ (Σεβαστουπόλεως 117). Μπορείτε να δείτε φωτογραφίες του εδώ: www.instagram.com/daganth



Μπορεί ένα αστόπαιδο να παίξει τον χωριάτη;

Ο Λοπάχιν, όπως μου έλεγε και ο σκννοθέτης, Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης, είναι ένας δεύτερος ρόλος. Πρώτος είναι, γιατί είναι πυλώνας, αλλά είναι δευτεραγωνιστής. Ζορίστηκα για τα «κυβικά» μου, το καλλιτεχνικό μου αποτύπωμα, αλλά και το αποτύπωμα ζωής μου, να παίξω τον Λοπάχιν. Είμαι ένας άνθρωπος σκεπτόμενος, το σκννικό μου αποτύπωμα δεν είναι του Λοπάχιν. Και κάποιες κριτικές μου το «χτύπησαν», «δεν είναι δυνατόν ο Λιγνάδης να παίξει τον χωριάτη!». Αλλά και η ψυχολογία μου δεν είναι κοντά στον Λοπάχιν. Εγώ είμαι αστικός νοσταλγός. Έχω ζήσει σε ένα αστικό σπίτι, όχι πλούσιο, αλλά αστικό, και αγαπώ την ομορφιά και την πολυτέλεια και το περιττό ενός αστικού σπιτιού. Ο «Βυσσινόκηπος» είναι ένα γενέθλιο τοπίο, δεν είναι γεωγραφικό. Και πολύ δύσκολα θα έδινα το ψυχικό μου «τότε» για να είμαι πιο ήρεμος άνθρωπος, για να σωθώ από τα βαρίδια.

Ο άνθρωπος που υποδύομαι μεγάλωσε στον Βυσσινόκηπο σαν δούλος. Ωστόσο αγαπά τους ιδιοκτήτες, γιατί τον μεγάλωσαν σαν ψυχοπαίδι τους, και αγαπά και τον Βυσσινόκηπο και θέλει να σωθεί. Αλλά με έναν δικό του τρόπο. Δεν θα έχει πια δέντρα και νεοκλασικά σπίτια, αλλά μεζονέτες, και άλλους ενοίκους, και άλλου τύπου ζωή. Ευαγγελίζεται κοινώς, ως πρακτικός άνθρωπος, έναν παράδεισο, αλλά διαφορετικό σε σχέση με το παρελθόν και σε σχέση με τον παράδεισο του αδελφού του, του Τροφίμοφ. Τα δύο αδέλφια είναι ατμομηχανές της ιστορίας, ο ένας, ας το πούμε υπεραπλουστεύοντας, προς τους φιλελεύθερους και ο άλλος προς τους σοσιαλιστές. Βεβαίως το 1904 δεν ήξεραν πόσο θα προδοθούν και οι δύο.

Βυσσινόκηπος, μια άλλου είδους ανάγνωση

Ο Πάσα, ο υπηρέτης, έχει κομβικό ρόλο. Ακολουθεί τους πλούσιους, τους αντιπαθεί, ενώ κουβαλάει τη βαλίτσα καπνίζει ένα πούρο και λέει τι ωραίο που είναι το πούρο και η σαμπάνια. Είναι από τους πρώτους που δεν νοιάζεται που γκρεμίζεται ο Βυσσινόκηπος. Ο Πάσα, για τα ελληνικά δεδομένα, είναι το ΠΑΣΟΚ του '80, με το ουίσκι, την γκόμενα, τον σοσιαλισμό φυσικά, τη λαμογιά και τη μαγκιά. Δεν εννοώ το ΠΑΣΟΚ ως κόμμα, αλλά ως τρόπο ζωής και σκέψης του Νεοέλληνα, που πλέον μεταλλάχτηκε σε ΣΥΡΙΖΑ.

Η Λιούμπα προσωποποιεί την τραγωδία του ανθρώπου που καταλαβαίνει αυτό που έρχεται, αλλά την ίδια στιγμή προτιμά να χορέψει ένα ωραίο βαλς, γυρνάει την πλάτη στο πρόβλημα, εθελουφλεί. Και αυτή και ο αδελφός της. Και αυτή είναι η τραγωδία της. Τα μεγάλα έργα είναι μεγάλα ακριβώς γιατί οι ήρωες καλούνται να αναμετρηθούν με ένα μεγάλο ερώτημα υπαρξιακό. Η Λιούμπα αποφεύγει την αναμέτρηση, επίσης ένα σύμπτωμα των Ελλήνων.

Η Αθήνα σαν Βυσσινόκηπος

Για μένα, το γενέθλιο τοπίο είναι γεμάτο από αναμνήσεις, ανθρώπους, γεγονότα. Το πατρικό μου σπίτι υπάρχει στην Πλατεία Αμερικής, ωστόσο το σκννικό έχει αλλάξει δραματικά. Παλιά έβλεπα αστές κυρίες να πηγαίνουν στον χασάπη ή τον μπακάλη, τώρα βλέπω μόνο αλλοδαπούς να κάνουν ντιλ για ναρκωτικά. Δυσκολεύομαι να απαρνηθώ τον γενέθλιο τόπο. Εγώ δίνω πνοή στα αντικείμενα, έχω βγάλει λόγους σε αντικείμενα μπροστά. Όχι μόνο όταν ήμουν παιδάκι, και τώρα. Ζω μέσα σε ένα νοπτό πατάρι από φαντασιώσεις και μνήμες, δηλαδή από μέλλον και παρελθόν. Και καλώς ή κακώς, έτσι κάνω τη δουλειά μου. Πιστεύω πως με τα σκοτάδια κάποιος παράγει φως στην τέχνη, στη μίμηση της ζωής. Γι' αυτό και η τέχνη μιλά για ένα γεγονός σημαντικό και εν πολλοίς δυσάρεστο. Δεν υπάρχει αναίμακτη τέχνη.

Πολίτης Λιγνάδης

Επειδή είμαι μεγάλος, έχω γίνει αναγκαστικά πολιτικό ον. Αρνόυμαι να μείνω στον αυτιστικό μικρόκοσμό μου και να προβληματίζομαι «πώς παίζεται ο Λιοπάχιν». Δεν μου επιτρέπει ο εαυτός μου να μη δω τη μεγάλη εικόνα, την πολιτική του θεάτρου. Η πολιτική έχει να κάνει με την πόλη, με τη συγκρότηση μιας κοινωνίας, από την οποία όλοι κερδίζουμε. Το θέατρο μου δίνει μεγάλες δυνατότητες να ιδιωτεύσω. Από τη στιγμή που βλέπω όμως ότι κάτι γύρω μου με ενοχλεί, δεν μπορώ να λέω «ε, εντάξει, έχω την παράστασή μου». Η παγκοσμιοποίηση δεν έχει ηθικό πρόσημο. Είναι εξέλιξη, δεν είναι πρόοδος. Τα άσπρα μου μαλλιά είναι εξέλιξη, δεν είναι πρόοδος. Η πρόοδος έχει σχέση με την ηθική. Η διάσπαση του ατόμου είναι εξέλιξη. Η χρήση της στην ιατρική είναι πρόοδος, στην ατομική βόμβα είναι εξέλιξη. Η παγκοσμιοποίηση είναι ένα γεγονός. Ως Ευρώπη, ενώ μιλούσαμε για τον άνθρωπο, τον αφήσαμε απέξω. Τον αντιμετωπίσαμε ως άτομο. Άτομο ίσον οικονομική μονάδα. Ειδικά στην Ελλάδα έχουμε ένα κράτος που αποτελεί άθροισμα ιδιωτών

κι όχι πολιτών. Ο πολίτης ως μέλος της πόλης έχει συνείδηση συνεισφοράς στο σύνολο.

Η ιστορία μιας οικογένειας, διασταλτικά, είναι η ιστορία μιας κοινωνίας. Ο κορμός που λέγεται Ευρώπη θεώρησε ότι δεν χρειαζόμαστε ιδέες, οποιεσδήποτε ιδέες. Η διαχείριση της πραγματικότητας αφέθηκε στα μαθηματικά, τα λογιστικά. Το θέμα είναι το επιχειρείν και η ευμάρεια. Ποια ευμάρεια όμως; Του οισοφάγου; Δεν έφτανε αυτό. Κι όσο εμείς σκεφτόμασταν εξισώσεις, άλλοι βρήκαν αφορμή να καπηλευτούν ιστορία και άλλοι να τη θεωρήσουν περιττή γνώση. Λες και το παρελθόν σου είναι περιττό! Αν δεν έχεις μνήμη, δεν φτιάχνεις συνείδηση πολίτη, παραμένεις άτομο. Πρέπει να επαναδιατυπώσουμε κάποιες έννοιες αποενοχοποιημένα. Να μην αφήσουμε στα άκρα το παιχνίδι του αύριο, και μετά να κλαίμε. Πρέπει να μη φοβηθούμε να ξαναπούμε τη λέξη «πατρίδα» και «έθνος». Ναι, είμαστε Ευρωπαίοι, αλλά πρέπει να δούμε και τις ρίζες μας, την καταγωγή μας με όλες τις παθογένειες. Παθογένειες έχουν όλες οι καταγωγές.

Μαθήματα πολέμου: από τον Θουκυδίδη έως τον Καποδίστρια και τον Μαρξ

Δεν πιστεύω στον όρο «αριστερά». Εμένα η ιδεολογία μου είναι μη αριστερή, δεν είναι δεξιά. Δεν ξέρω καν αν η δεξιά είχε ποτέ ιδεολογία. Το δίπολο που έβλεπα από μικρός ήταν κρατισμός - ιδιωτική πρωτοβουλία, επιβαλλόμενη (όχι εμπνεόμενη) κοινοκτημοσύνη - φιλελεύθερη οικονομία. Τις αριστερές μου αγωνίες μέχρι κάποια ηλικία μου τις κάλυπτε ο Χριστός. Πλέον, ενώ δεν είμαι αριστερός, ζω αριστερά. Ζω λιτά, δεν έχω λεφτά, δεν είμαι κεφαλαιοκράτης, αλλά δεν πίστεψα ποτέ στην αριστερά. Υπάρχει κάποιος έργω αριστερός; Κάτι μοναχικό μονάχα, κάτι νηστευτές...

Αγαπώ την αρχαία σκέψη, τη θεωρώ πολύ σύγχρονη και πολύχρωμη. Μεγάλωσα σε ένα σπίτι, όπως και ο αδελφός μου Πάννης, που είναι κλασικός φιλόλογος, και θεατρολόγος, και μετέφρασε και Θουκυδίδη, με πατέρα τον Τάσο Λιγνάδη, που ήταν, θα έλεγε κανείς, το «αλλόμορφο» του Σωκράτη. Και ξυπόλητος, και ερωτύλος, και με τρύπιο παντελόνι, και καθηγητής πανεπιστημίου, και πάντα σε διάλογο με τους μαθητές του. Έζησα την έννοια αρχαίος κόσμος in vino, όχι in vitro. Τα αρχαία κείμενα ήταν, επομένως, ζωτικά για μένα, γιατί είναι πολύ ροκ.

Στα «Μαθήματα πολέμου» διαπιστώνει κανείς ότι υπάρχει συνέχεια στην ελληνική ιστορία. Δέκα χρόνια μετά τον Θρίαμβο των Ελλήνων στους Περσικούς Πολέμους έρχεται ο Πελοποννησιακός Πόλεμος. Πατέρας σκότωνε τον γιο και γιος τον πατέρα λέγοντας ότι καταλύεται η δημοκρατία, ενώ στην πραγματικότητα είχαν προσωπικές διαφορές. Πάμε στο νεότερο ελληνικό κράτος. Ήρθε ένας φωτισμένος άνθρωπος, ο Καποδίστριας, με σκοπό να φτιάξει κράτος. Και θα το έφτιαχνε. Θα είχε άλλη μορφή το κράτος σήμερα. Και τον σκότωσαν οι ίδιοι οί Έλληνες. Υπάρχει συνέχεια επομένως σε αυτό που λέγεται ελληνική ιστορία. Τη διδάχτηκαν οι Έλληνες; Ποτέ ή με λάθος τρόπο. Η με οποιοδήποτε τρόπο διδασκαλία του οποιουδήποτε παρελθόντος μπορεί να γίνει μια καλή διδασκαλία για το παρόν και το μέλλον. Αυτή ακριβώς τη διαδικασία δεν θέλω να την αφήσω ούτε σε αυτούς που την καπηλεύονται ούτε σε αυτούς που την απαλείφουν. Γιατί θα λογοδοτήσω στον εαυτό μου και στις επόμενες γενιές. Ο Θουκυδίδης περιγράφει όλα τα αρνητικά των Ελλήνων με πολύ θετικό τρόπο, γιατί ξέρει μάλλον και από θέατρο. Και μη μου μιλάτε για αρχαιοπληξία! Πόσο βλάχοι πρέπει να είμαστε για να φοβόμαστε να μιλήσουμε για την ελληνική αρχαία ιστορία!

Αναμνήσεις από το μέλλον

Έχουμε φτιάξει έναν φορέα, τον Dramaticus, ώστε να αλλάξει τελείως ο τρόπος διδασκαλίας της ιστορίας και των ανθρωπιστικών σπουδών. Να γίνει πιο βιωματικός. Έχουμε φτιάξει ένα πιλοτικό πρόγραμμα, ενώ από τον Μάιο και μετά θα ανεβάσουμε τον Θουκυδίδη Νο2. Η δουλειά μου πάει μια χαρά, αλλά θέλω και η πατρίδα μου να πάει μια χαρά. Θέλω να αλλάξει η θεατρική εκπαίδευση, ώστε να προκύψουν πνευματικά άτομα. Έχουμε ένα κόμπλεξ με την έννοια «πνευματικό άτομο». Δεν είναι αυτός που έχει ένα εκατομμύριο βιβλία, είναι αυτός που έχει καλλιέργεια. Όμως και η λάσπη καλλιέργεια είναι. Επειδή οι λέξεις έχουν μεγάλη δύναμη, πρέπει να αναδιατυπώσουμε, να αποφορτίσουμε τις λέξεις από βαρίδια. Ένθεν κακείθεν.

Στην παράσταση του Θουκυδίδη χαίρομαι και θλίβομαι για κάτι που μας λείπει κόσμος. Έχω δύο ηθοποιούς, έναν από την Αλβανία και μία από τη Ρουάντα, που πυρακτώθηκαν από το κείμενο, πιο πολύ και από μένα. Ο κόσμος απορεί πώς αγάπησαν αυτοί οι άνθρωποι το κείμενο. Μια χαρά αυτά τα κείμενα μιλούν και για το μεταναστευτικό! Δεν χρειάζεται να κάνουμε με τους μετανάστες θεατρικά παιχνίδια και να λένε τις ιστορίες τους από τη Συρία. Φτάνει, έγινε αυτό, και κάποιος βγάζουν λεφτά. Ντροπή και όνειδος σε όσους κεφαλαιοποίησαν το μεταναστευτικό. Όταν η συμφορά συμφέρει, λογάριαζε την για πόρνη. **Δ**

Δημήτρη Λιγνάδη, είσαι σίγουρος;

Γιατί ξεκινήσαμε να μιλάμε για τον «Βυσσινόκηπο», που παίζει στο Θέατρο Χορν, και η συζήτηση απλώθηκε: η Αθήνα, η αριστερά, το μεταναστευτικό, η πολιτική. Γιατί ήταν σίγουρος. Πάντα ήταν σίγουρος ο Δημήτρης Λιγνάδης, αλλά και εμείς είμαστε σίγουροι πως πάντα έχει κάτι να πει.

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Γιάσα, για τα ελληνικά δεδομένα, είναι το ΠΑΣΟΚ του '80, με το ουίσκι, την γκόμενα, τον σοσιαλισμό φυσικά, τη λαμογιά και τη μαγκιά. Δεν εννοώ το ΠΑΣΟΚ ως κόμμα, αλλά ως τρόπο ζωής και σκέψης του Νεοέλληνα, που πλέον μεταλλάχτηκε σε ΣΥΡΙΖΑ.

INFO

Ο «Βυσσινόκηπος» του Άντον Τσέχοφ στο Θέατρο Χορν
Σκηνοθεσία: Κ. Μαρκουλάκης
Ερμηνεύουν: Θ. Μπαζάκα, Δ. Λιγνάδης, Κ. Καρβούνη, Αθ. Μαξίμου, Γ. Κότσιφας, Γ. Μπινιάρης, Αλ. Μαυρόπουλος, Γ. Νταλάρα. Σκην.: Α. Σμαραγδή. Κοστ.: Μ. Κοντοδήμα. Μουσ.: Μ. Μάτσας.



ΦΟΙΒΟΣ ΔΕΛΗΒΟΡΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΑΡΑΤΣΑ
ΣΤΟ «ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ»

Κατεβαίνει από αυτό τον μήνα στο Κύτταρο της οδού Ηπείρου και υπόσχεται ένα πρόγραμμα πολύ διαφορετικό απ' ό,τι συνήθως. Με δικά του κομμάτια αλλά και φίλων, όλα μαζί θα ακουστούν σαν ένα μίχταρε που έπεσε από την τσέπη κάποιου στο... «Πεζοδρόμιο»

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Φωτό: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΚΡΗΣ



Φοίβος Δεληβοριάς μιλά με τα τραγούδια του για πρόσωπα πραγματικά με φανταστικό τρόπο, αποτυπώνει την καθημερινή ζωή στην πόλη με αφάνταστη παρατηρητικότητα. Κάπως έτσι έχει δημιουργήσει ένα αθηναϊκό καλειδοσκόπιο γεμάτο φευγαλέα και τόσο οικεία σε όλους μας στιγμιότυπα, εικόνες, υπαινιγμούς, ιστορίες. Κάθε Σάββατο βράδυ, από 26 Ιανουαρίου μέχρι τέλη Φεβρουαρίου, οι ιστορίες του θα ζωντανέψουν στο Κύτταρο της Ηπείρου & Αχαρνών σε ένα ασυνήθιστο πρόγραμμα. Με αναδρομή στην ιστορία του από την «Παρέλαση» ως την «Καλλιθέα». Με κομμάτια από τη Λένα Πλάτωνος και τους Boy, Αγγελάκα, Παυλίδη, Θανάση Παπακωνσταντίνου. Με μερικά από τα νέα του τραγούδια. Λίγο πριν τις παραστάσεις αυτές κάνει έναν απολογισμό της χρονιάς που έφυγε, μιλά για όσα τον εμπνέουν σήμερα, μας αποκαλύπτει τους πρωταγωνιστές στα νέα του τραγούδια. Όπως το «Μόνο ψέματα», που μιλάει για την απόλυτη αλήθεια. Ας τον ακούσουμε.

Τι θα κράταγες από τον απολογισμό του 2018; Όταν σκέφτομαι αυτή τη χρονιά θα σκέφτομαι τον τρόπο με τον οποίο έπεσε στο πεζοδρόμιο, μπροστά σε όλους, ο Ζακ Κωστόπουλος. Υπάρχει ένα νέο είδος δολοφόνου και ένα νέο είδος μαζικών υπερασπιστών του, που με αφήνει άφωνο. Απ' αυτή την άποψη, το 2018 είναι το 1938. Και ίσως πρέπει από κει να ξεκινήσουμε, για να κάνουμε τον απολογισμό του.

Τι θα ανθίσει στο 2019; Κάποια παιδάκια. Κάποιοι άνθρωποι που θα ερωτευτούν και θα βρουν ανταπόκριση. Κάποιοι που θα ερωτευτούν και δεν θα βρουν και θα αρχίσουν να σκέφτονται και να γράφουν. Και μερικές μουσικές μέσα στις γλάστρες.

Τι σε εμπνέει σήμερα; Η νύχτα και τα ψέματα. Υπάρχουν πράγματα που πλασάρονται ως αλήθειες και είναι βαρετά και χυδαία, και εναντίον όλων μας. Και υπάρχουν λόγια που μπορούν να ειπωθούν μόνο κρυφά, μόνο τη νύχτα, μόνο σε ειδικές συνθήκες, που κρύβουν μέσα στο σύντομο ψέμα τους όλη την αγάπη του κόσμου. Πιστεύω πως ό,τι γεννιέται, γεννιέται μόνο εκεί που δεν το βλέπει κανείς, έτσι κι αλλιώς. Άρα εξερευνώ τη νύχτα, τα μέρη που ο κόσμος κοιμάται. Δύο, όμως –αρκούν δύο–, είναι πάντα ξύπνιοι. Αυτοί είναι οι πρωταγωνιστές των νέων μου τραγουδιών.

Είναι σημαντικό να μας πεις κάτι για τα νέα σου κομμάτια μετά την «Καλλιθέα». Δεν είναι; Ε, το «Πεζοδρόμιο», που θα παρουσιάσω τώρα στο «Κύτταρο», είναι ο προάγγελός τους. Θα παίξω και ένα –πολύ κεντρικό– απ' αυτά, σε πρώτη εκτέλεση. Λέγεται «Μόνο ψέματα» και μιλάει για την απόλυτη αλήθεια.

Πώς βλέπεις την πόλη της μετα-ερμπιενμπι περιόδου; Είναι κάπως σαν τη μουσική μετά τη δισκογραφία. Φαινομενικά η ιδιοκτησία μετατρέπεται σε κάτι ρευστό, που αλλάζει συνεχώς χέρια, που ανήκει φαινομενικά σε όλους. Είναι όμως έτσι; Ή μήπως αυτοί που θέλουν στ' αλήθεια να δημιουργήσουν, να απλώσουν τις ρίζες τους, το πληρώνουν ακριβότερα από άλλοτε;

Θα γίνουμε στο τέλος και εμείς εκθέματα για τουριστική χρήση στην Αθήνα; Κάθε πόλη γίνεται μια τυχαία σελίδα στο Facebook. Κι εμείς απλώς φωτογραφιζόμαστε μέσα σ' αυτήν, μένουμε ακίνητοι σε μια τυχαία πόζα. Διαμαρτυρόμαστε για κάτι ή είμαστε πάρα πολύ χαρούμενοι και ερεθισμένοι, σε ένα δευτερόλεπτο όμως κάποιος μας έχει σκρολάρει, έχουμε φύγει απ' την εικόνα.

Είσαι αισιόδοξος για το μέλλον; Περιέργως και πέρα από κάθε πρόβλεψη, σε ένα βάθος που το κοιτάζει η καρδιά μου, είμαι, ναι. Προς το παρόν, όμως, ένα αρχαίο τέρας έχει ξυπνήσει και προσαθεί να κυριαρχήσει πάνω σε όλους μας. Κάνει φασαρία και δολοφονεί. Θα έχει την τύχη που είχε και τις προηγούμενες φορές.

Πώς βλέπεις την ελληνική μουσική σκηνή και τους νέους δημιουργούς; Πιστεύω πως έχουν πια τόσες δυσκολίες να υπάρξουν και τόσες ελάχιστες δυνατότητες να γίνουν εκμεταλλεύσιμοι από οποιαδήποτε βιομηχανία, που όσοι αντέξουν απ' αυτούς, θα γίνουν κάτι πολύ μεγάλο. Πιστεύω πως υπάρχουν μερικοί γύρω μας, που παίζουν ήδη τον ρόλο της κολόνας σε κάτι μελλοντικό που δεν το υποψιαζόμαστε. Όπως συνέβη κάποτε με τον Μάρκο Βαμβακάρη ή με τον Leadbelly, ξέρω γω.

Τι θα τους συμβούλευες σήμερα για το ξεκινά τους; Τίποτα. Να μου πουν απλώς ποιοι είναι, για να τους ακούσω με προσοχή.

INFO

Κύτταρο, Ηπείρου 48 & Αχαρνών, 210 8224134, 6977641373. Έναρξη: 22.30. Είσοδος: (όρθιων) €13 με μπίρα ή κρασί €15 με μπίρα ή κρασί (ταμείο) (καθιστικό) €120 φιάλη ποτού 4 άτομα, €60 φιάλη κρασί 2 άτομα. Προώθηση: Wind, viva.gr, Reload Stores, Seven Spot, 11876, Ευριπίδης, Viva Kiosk Συντάγματος και Τεχνόπολης, Yoleni's, kyttaolive.gr. Από 26/1 και όλα τα Σάββατα του Φεβρουαρίου.

Θα άλλαζες κάτι στην πορεία σου, αν μπορούσες να γυρίσεις πίσω στον χρόνο; Θα έλυνα μερικές παρεξηγήσεις με φίλους. Θα χαιρόμουν περισσότερο κάποιες ερωτικές μου σχέσεις. Θα ήμουν όμως εδώ, αν είχαν γίνει όλα αυτά; Μ' αρέσει πολύ που είμαι εδώ. Όταν δεν θέλω να με βλέπει κανένας, δεν με βλέπει. Και κάθομαι με την ψυχία μου και φτιάχνω κάτι.

Σαββατόβραδο στο Κύτταρο. Τι ιστορίες ετοιμάζεις να πεις; Αυτή τη

φορά το πρόγραμμα θα είναι πολύ διαφορετικό απ' ό,τι συνήθως. Έχω διαλέξει δικά μου κομμάτια, άλλα και κομμάτια άλλων (της Πλάτωνος, του Αγγελάκα, του Παυλίδη, των Κόρε:Υδρο., του Boy, των Χατζηφραγκέτα, του Βασίλη Νικολαΐδη κ.ά.) που όλα μαζί συνθέτουν ένα ποίημα για το «Πεζοδρόμιο». Το «Πεζοδρόμιο» είναι το θέμα μου φέτος, αλλά και γενικώς, τώρα που το σκέφτομαι. Μου αρέσει να βλέπω τα πράγματα από τη χαμηλή σκοπιά, από το στόμα της υδρορροής, από το ύψος της μικρολεπτομέρειας. Ο «Σκύλος μου στο Κολωνάκι», λοιπόν, δίπλα στον «Μάρκο» της Πλάτωνος, η «Κική» μου δίπλα στη «Μαίρη» του Παυλίδη, το «Χωρίς» μου δίπλα στην «Αγρύπνια» του Θανάση Παπακωνσταντίνου. Με λογική ενός συνεχόμενου τραγουδιού, ή ενός mixtape, αν προτιμάς, που από ατυχία έπεσε από την τσέπη κάποιου και από τύχη ένας, εγώ, δεν το πάτησα, αλλά το μάζεψα και έβαλα να το ακούσω.

Ποιες είναι οι αναμνήσεις σου από το Κύτταρο; Δεν το πρόλαβα δυστυχώς το κλασικό Κύτταρο. Του «Βρώμικου ψωμιού», του Σιδηρόπουλου, του Θείου Νώντα και του «Hard Core». Είδα βέβαια την επιστροφή της Πλάτωνος εκεί, όταν ξανάνοιξε, και νιώθω πολύ τυχερός. Πάντως αυτό που έχω ετοιμάσει φέτος, μόνο εκεί θα μπορούσα να το παίξω. Στην περιοχή, στον συγκεκριμένο χώρο. Και βέβαια με τη συγκεκριμένη μπάντα – τον Ντούβα, το «Πράγμα», τον Παντέλη, τον Yoel και τη Νεφέλη. **A**



ΠΩΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΜΙΚΡΟΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΙ; ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΑΙΔΟΤΟΠΟΥΣ ΣΤΑ ESCAPE ROOMS ΚΙ ΑΠΟ ΕΚΕΙ ΣΤΑ VR ROOMS, Η ΠΟΛΗ «ΠΑΙΖΕΙ!»!

Της ΕΛΕΝΗΣ ΜΠΕΖΙΡΙΑΝΟΓΛΟΥ



Αεν έχει τόση σημασία τι θα διαλέξεις να κάνεις στην έξοδό σου, όσο το να διαλέξεις με ποιους θα μοιραστείς αυτή την εμπειρία. Η πόλη βάζει τις επιλογές, εσύ βάζεις εκείνους που αξίζουν. Η οικογένεια, τα παιδιά, οι φίλοι είναι ο καλύτερος τρόπος να περάσεις την ώρα σου, να μοιραστείς εμπειρίες και να δημιουργήσεις αναμνήσεις. Αυτός είναι ο ορισμός της διασκέδασης.

Αγαπημένο και all time classic παραμένει το λούνα παρκ, το τέλειο μέρος για οικογενειακή βόλτα. Συγκρουόμενα, τρενάκια, σκοποβολή, ψάρεμα και λίκνισμα σε μεγάλο ύψος για τους τολμηρούς δημιουργούν έναν προορισμό που εγγυάται σίγουρη διασκέδαση σε γονείς και παιδιά. Αν μου ζητάτε να θυμηθώ την αγαπημένη μου

δραστηριότητα στο λούνα παρκ όταν ήμουν παιδί, ήταν η σκοποβολή για να κερδίσω αρκουδάκι και το χοιρινό καλαμάκι που έπαιρνα μετά από την καντίνα. Μιαμ!

Από τη σκοποβολή για το αρκουδάκι, στη σκοποβολή για τη νίκη και το λατρεμένο paintball. Χώρος πολλών τετραγωνικών με φυσικά ή τεχνητά εμπόδια που δημιουργεί το τέλειο περιβάλλον για σένα και την παρέα σου να εξασκήσετε τις κατασκοπικές και σκοπευτικές σας ικανότητες. Με τον κατάλληλο εξοπλισμό και την απαραίτητη προσοχή, η διασκέδαση και το γέλιο είναι εγγυημένα – αρκεί να ξέρεις να χάνεις και να μην κάθεσαι μουτρωμένος στο τέλος μετρώντας στάμπες μογοιάς. Μιλώ εκ πείρας και εδώ, όταν λέω ότι το να στοχεύσεις σωστά είναι πιο εύκολο απ' όση φαντάζεσαι και

το να φας σφαίρα χρώματος σε εκτεθειμένο σημείο τσούζει, οπότε φυλάξου καλά. Κάπου εδώ θα έχετε ήδη αγανακτήσει εσείς οι γονείς, γιατί «καλές και ωραίες οι εμπειρίες, αλλά ούτε ένα καφέ δεν μπορούμε να πιούμε, αν δεν έχουμε κάποιον να κρατήσει τα παιδιά» και άδικο δεν έχετε. Αλλά μη σκάτε, γιατί πλέον οι παιδότοποι με τόσες δραστηριότητες και παιχνίδια μοιάζουν με μικρά λούνα παρκ, έτοιμα να υποδεχτούν τα παιδιά για ξέφρενο παιχνίδι όσο εσείς θα απολαμβάνετε έναν καφέ, μια βόλτα στα μαγαζιά ή απλά τη θέα. Πρόσφατα συνόδευσά την ανιψιά μου σε ένα παιδικό πάρτι και ο χώρος μού θυμίσε περισσότερο Disneyland παρά παιδότοπο, ενώ στη γιορτή είχε κλόουν, ζογκλέρ, ξυλοπόδαρους και αμέτρητα παιχνίδια που για μια στιγμή ζήλεψα που έπρεπε να κάτσω με τους ενήλικες. ▶



Ο καλύτερος δάσκαλος
του ανθρώπου είναι
η φύση!

Παυσανίας

... ήρθε ο καιρός
να έρθεις σε επαφή με τη φύση!



Στο Αττικό Ζωολογικό Πάρκο θα γνωρίσεις περισσότερα από 2000 ζώα από 290 είδη
και θα έρθεις όσο πιο κοντά γίνεται με την άγρια ζωή.



η φυσική επιλογή στη μάθηση!

Θέση Γιαλού, Σπάτα 19004 (δίπλα στο McArthurGlen & Smart Park)

Τηλ. 210 6634724, zoo@atticapark.gr

www.atticapark.com



ΑΤΤΙΚΟ ΠΑΡΚΟ
ζωολογικό πάρκο



JoyRide

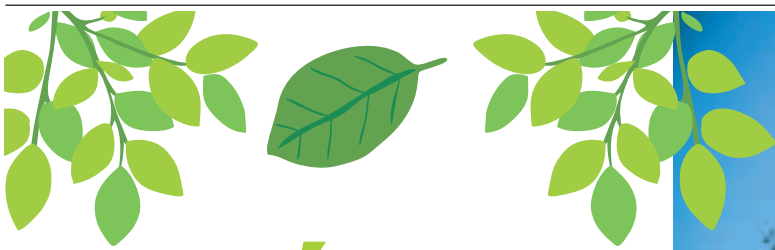
Εκεί όπου ο παράδεισος των παιδιών είναι γεμάτος παιχνίδι!

Ποιος ξέρει τι να ονειρεύονται τα μικρά παιδιά, όταν κοιμούνται. Μάλλον παιχνίδι, πολύ παιχνίδι. Ίσως τους αγαπημένους τους ήρωες, πάρτι με τους φίλους τους, απίστευτους κλόουν και ποιος ξέρει τι άλλο. Κάθε παιδικό όνειρο ζωντανεύει ήδη από το 2006 το JoyRide, ένας τεράστιος παιδότοπος 600 τ.μ. με δύο αίθουσες, όπου τα παιδιά μπορούν να παίξουν με την ψυχή τους υπό την επίβλεψη έμπειρων παιδαγωγών και με τους γονείς να απολαμβάνουν τον καφέ τους σε ειδικά διαμορφωμένη αίθουσα. Παιδικά πάρτι, θεματικά πάρτι με αγαπημένους ήρωες κινουμένων σχεδίων ή παραμυθιών, disco πάρτι, zumba πάρτι, surfnor πάρτι, κλόουν, καρναβόζης, ταχυδακτυλουργοί, face painting και ό,τι άλλο μπορείτε να φανταστείτε, σε ένα χώρο που πληροί όλους τους κανόνες ασφαλείας.

JoyRide my home

Δίπλα σε όλα αυτά τα σπουδαία, το JoyRide σας δίνει τη δυνατότητα να έρθει εκείνο σε εσάς! Στο σπίτι, σε κτήμα, σε βάφτιση, σε γάμο, όπου εσείς θέλετε για αξέχαστες παιδικές στιγμές, με ξυλοπόδαρους, φανταστικά φουσκωτά παιχνίδια, χειροτεχνίες και πολλές άλλες παιδικές δραστηριότητες. Καλέστε μας να σας οργανώσουμε την εκδήλωση που έχετε φανταστεί, όπου εσείς θέλετε! Στόχος μας η διασκέδαση του παιδιού σας και η απόλαυση του γονέα! Δώδεκα χρόνια JoyRide! **Extra tip:** Μπείτε στην ιστοσελίδα του να ενημερωθείτε για τις προσφορές!

● Λιτωρικίου 17-19, Άγιος Δημήτριος,
2109932079, 6974778770, 6970990890,
www.joyride.gr



Κτήμα Αρίστη

Ο πιο πράσινος πολυχώρος της πόλης

Στην καρδιά του Χαλανδρίου κρύβεται ένας μικρός, ονειρεμένος Παράδεισος. Το Κτήμα Αρίστη δημιουργήθηκε για όλους εμάς που χρειαζόμαστε ένα μικρό καταφύγιο από τη γρήγορη ζωή της πόλης. Τα τέσσερα καταπράσινα στρέμματά του, όμως, δεν προσφέρονται μόνο σαν ένας τόπος χαλάρωσης. Εδώ μέσα κρύβονται πολλές εκπλήξεις... Μπορείς για παράδειγμα να παρακολουθήσεις σεμινάρια κηπουρικής ή μαθήματα γιόγκα, να διοργανώσεις παιδικά party ή εταιρικά event, θεατρικές παραστάσεις και κάθε είδους εκδήλωση. Στόχος του κτήματος είναι να δημιουργήσει μια ενεργή κοινότητα και να φέρει τον καθένα και την κάθε μία από εμάς πιο κοντά στη φύση. Βασικός πρωταγωνιστής σε αυτό το κτήμα, όμως, είναι η καλλιέργεια. Για αυτό, ο πυρήνας του είναι ένας υπέροχος λαχανόκηπος όπου όχι μόνο πραγματοποιούνται εργαστήρια κηπουρικής για μικρούς και μεγάλους, αλλά και από τον οποίο μπορείς κάθε εβδομάδα να λαμβάνεις στην πόρτα σου ένα καλάθι γεμάτο με λαχανικά, φρούτα και βότανα που καλλιεργούνται σε μικρές ποσότητες χωρίς λιπάσματα και φυτοφάρμακα. Το Κτήμα Αρίστη ανοίγει τις πόρτες του καθημερινά 10.00-18.00 (και το καλοκαίρι, που λειτουργεί και summer camp, 10.00-20.00).

● Πλουτάρχου & Κέας, Χαλάνδρι, 210 6085559,
www.ktimaaristi.com, Fb: @ktimaaristi





Ατελείωτο παιχνίδι για τα παιδιά

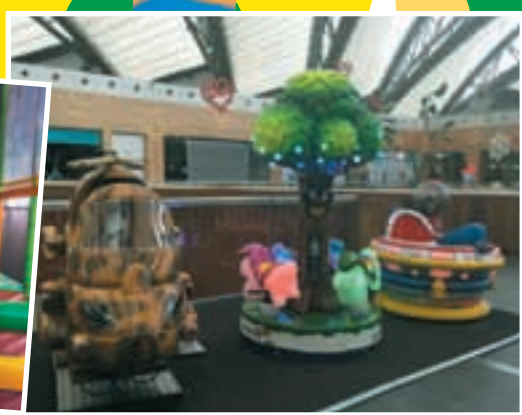
Κάθε γονιός θέλει να βγει για έναν καφέ με τους φίλους του ή για να ψωνίσει πράγματα για τους αγαπημένους του, αλλά χωρίς να ταλαιπωρεί το παιδί του και να το κάνει να βαριέται. Κάθε παιδί όταν βγαίνει από το σπίτι ονειρεύεται ατελείωτο παιχνίδι με τραμπολίνο και παιχνιδιομηχανές, φουσκωτά κάστρα και baby kart και ευτυχώς, για όλους τους γονείς, αυτός ο κόσμος υπάρχει στο Volta Fun Town.

Μαγικές πόλεις με ό,τι μπορεί να πλάσει η παιδική φαντασία, κρυμμένες στα μεγαλύτερα εμπορικά κέντρα της Αθήνας, περιμένουν τα παιδιά κάθε ηλικίας να ανακαλύψουν τις πιο διασκεδαστικές δραστηριότητες. Πίστα roller skating, τρενάκι, carousel, mini boats, ειδικά διαμορφωμένες αίθουσες εικονι-

κής πραγματικότητας, baby kart, τραμπολίνο, φάρμα των Volta Fun Town, γήπεδο Mundialito, ψάρεμα, βαρκάκια, spider και αμέτρητες παιχνιδιομηχανές νέας τεχνολογίας. Να θαμάστε ότι δεν είναι μόνο η ποιότητα των δράσεων που ξεχωρίζει στους παιδότοπους Volta Fun Town, αλλά και η ποιότητα των υπηρεσιών, η τεχνογνωσία, το άριστα εξειδικευμένο προσωπικό, η αληθινή αγάπη για τα παιδιά! Οι χώροι διατίθενται και για παιδικά πάρτι, την οργάνωση των οποίων αναλαμβάνει εξ ολοκλήρου το προσωπικό του Volta Fun Town με ό,τι θέμα έχεις φανταστεί! Προσκλήσεις, δώρα, δραστηριότητες και μενού που μπορείς να επιμεληθείς εσύ ο ίδιος αν θέλεις, αναλόγως τις προτιμήσεις και την όρεξη.

Και όλα αυτά σε προσιτές τιμές και ενώ απολαμβάνεις τον καφέ σου λίγο πιο δίπλα, για να περάσεις κι εσύ καλά!

Athens Heart, Πειραιώς 180, Ταύρος / **Avenue**, Λ. Κηφισίας 41-45, Μαρούσι / **Athens Metro Mall**, Βουλιαγμένης 276, Άγιος Δημήτριος / **Μαρίνα Φλοίσβου**, Π. Φάληρο / **Σπάτα**, 1ο χλμ. Λ. Πικερμίου - Σπάτων, Θέση Πέτρα Γυαλού, 2104839400
www.voltafuntown.gr





Κάποτε η έξοδος με την οικογένεια ή τους φίλους περιελάμβανε σινεμά, μια συναυλία ή ποτό σε ένα ωραίο μαγαζί. Αυτό που κάποτε ήταν ιδανικό όμως, άρχισε να γίνεται βαρετό, έχασε τη δυναμική του και ο κόσμος, ειδικά οι νέοι, έψαχνε κάτι νέο να διασκεδάσει. Τη λύση έφερε –όπως σχεδόν πάντα– η τεχνολογία. Η αρχή έγινε με τις ταινίες 3D, που έδωσαν νέα πνοή στις κινηματογραφικές παραγωγές. Πιο έντονα χρώματα, πιο εντυπωσιακά εφέ, πιο δυνατές στιγμές δράσης. Ο κινηματογράφος έγινε πάλι trend, αλλά αρκετά γρή-

γορα πάλιωσε και αυτό. Και τότε άρχισαν να ξεπηδούν τα escape rooms, συνδυασμός τεχνολογίας και φαντασίας.

Η συνταγή των escape rooms ήταν σχετικά απλή και γι' αυτό πέτυχε. Συνδύασε την αγάπη μας να λύνουμε κουίζ, γρίφους και αινίγματα με ένα κινηματογραφικό σεντ και καλή παρέα. Όταν δε μπήκαν και οι performers μέσα δημιουργώντας μεγαλύτερο σασπένς, η δημοτικότητά τους απογειώθηκε. Το 2014 υπήρχαν μόλις 10 escape rooms στην Αττική, ενώ σήμερα ξεπερνούν τα 200. Το θέμα των δωματίων αλλάζει ανά κάποιους μήνες ώστε

ESCAPE

Ο ΤΕΛΕΙΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ

ROOMS

& VIRTUAL REALITY

MYNOUS ESCAPE ROOMS

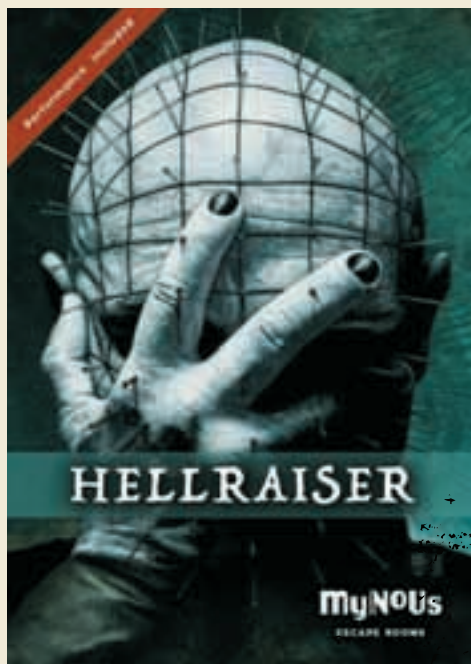
Τι προτιμάς, να δεις την Κόλαση ή να γίνεις μέρος πειράματος ψυχιατρικής κλινικής;

Τρόμος και αδρεναλίνη όπως δεν τον έχετε βιώσει ποτέ έως τώρα, με στιγμές που θα σας κάνουν να θελήσετε να το βάλετε στα πόδια – αλλά δεν θα μπορείτε. Στο Hellraiser, οι δαίμονες μάχονται για την πρωταθρορία της Κόλασης κι ένας από αυτούς, ο Pinhead, αφήνει στη Γη τον τελευταίο κύβο που δεν κατέστρεψαν τα τάγματα των Αγγέλων. Ένα παζλ η επίλυση του οποίου ανοίγει μια πύλη μεταξύ Γης και Κόλασης κι εσείς εγκλωβισμένοι μέσα σε αυτό. Θα γίνετε μάρτυρες του τελευταίου σχεδίου για τη διεκδίκηση του θρόνου του Εωσφόρου, χωρίς πολλές επιλογές: ή θα σταματήσετε τα σχέδια

του δαίμονα Pinhead ή θα μείνετε αιώνια εγκλωβισμένοι εκεί. Το άλλο δωμάτιο, το The Last of Us, είναι η ψυχιατρική κλινική St. Jones, η οποία βρίσκεται ετοιμοθάνατους και φρέσκα πτώματα μέσα από ένα πρόγραμμα ανταλλαγής ασθενών μεταξύ ψυχιατρικών κλινικών για το μεγαλύτερο πείραμα γενετικής, το Project 1.4. Όμως ένα κενό στο σύστημα ασφαλείας θα φέρει το προσωπικό της κλινικής αντιμέτωπο με τον μεγαλύτερο φόβο του, την ώρα που μέσα στο κτίριο οι μόνοι που έχουν μείνει ζωντανοί είναι οι τελευταίοι ασθενείς. Θα καταφέρετε να βγείτε από την κλινική ή θα χαθείτε μαζί με όλα τα στοι-

χεία του Project 1.4; Ένα είναι σίγουρο: Θα διηγείστε για χρόνια αυτή την εμπειρία. Να θυμάστε, επίσης, ότι το δωμάτιο The Last of Us «παίζεται» και σε μια εκδοχή για εφήβους. Για όλα τα παιχνίδια: Από 3 έως και 8 άτομα, με 20% έκπτωση για φοιτητές Τετάρτη και Πέμπτη και 20% τις ίδιες ημέρες για όσους παίξουν και τα δύο δωμάτια. 16.30 με 23.30, Δευτέρα και Τρίτη κλειστά.

► Δημητρακοπούλου 106, Κουκάκι, 211115254, www.mynous.gr





Τα 13 Δωμάτια που θα σε κάνουν να βλέπεις αλλιώς τον κόσμο!

Δεκατρία δωμάτια, δεκατρείς διαφορετικοί κόσμοι απόδρασης, εκατοντάδες γρίφοι και μυστήρια περιμένουν να λυθούν από εσάς. Δύο φανταστικοί χώροι, στο Κολωνάκι και στο Μοναστηράκι, θα σας κάνουν να ταξιδέψετε σε μαγεμένα μέρη, να ανακαλύψετε κρυμμένα μυστικά ή θα σας φέρουν αντιμέτωπους με τους μεγαλύτερους σας φόβους. Εμείς που είμαστε περισσότερο του τρόμου και των γρίφων, δοκιμάσαμε και σας προτείνουμε: Στο Κολωνάκι το *Hostel Remastered*, όπου από φιλοξενούμενοι βρεθήκαμε αλυσσοδεμένοι σε κάποιο σκοτεινό υπόγειο, προσπαθώντας να γλιτώσουμε από τους βασανιστές μας, και το *Dead Silence*, όπου η κατάρα της σιωπής στοιχειώνει εδώ και αιώνες το παλιό αρχοντικό της οικογένειας. Στο Μοναστηράκι, το *Art of Escape* ήταν η πρώτη μας επιλογή, όπου ως μετρ της απόδρασης δεχτήκαμε και αντιμετωπίσαμε απίστευτες προκλήσεις, και τέλος το *Age of Knights* που μας μετέφερε στο μαγικό κόσμο των ιπποτών και της στρογγυλής τραπέζης. Βρήκαμε θεματικά δωμάτια για όλα τα γούστα και τις ηλικίες και ενθουσιαστήκαμε όταν μας ενημέρωσαν πως διαμορφώνονται κατάλληλα για μοναδικά παιδικά πάρτι, εταιρικά events και team buildings. Το ερώτημα είναι ένα: Εσείς θα καταφέρετε να αποδράσετε; Αξίζει τουλάχιστον να δοκιμάσετε...

Για τους αναγνώστες της Athens Voice προσφορά 20% για κρατήσεις που θα γίνουν από Δευτέρα έως Παρασκευή με τη χρήση του κωδικού "AthensV".

► **Κολωνάκι, Αμερικής 20 & Ακαδημίας, 2130401953, www.themindtrap.com/kolonaki/**
Μοναστηράκι, Μητροπόλεως 74, 2103254850, www.themindtrap.com/monastiraki



MOTEL PARANOIA

Ένα δωμάτιο σε Μοτέλ εμπνευσμένο από ανατριχιαστικά γεγονότα και αστικούς μύθους, βασισμένο σε κάποιες από τις πιο σκοτεινές ιστορίες που έχουν συμβεί στην ανθρωπότητα.



Υπάρχει ένα Μοτέλ που δεν θα ήθελες να μείνεις ούτε στους πιο σκοτεινούς εφιάλτες σου. Ειδικά στο Δωμάτιο 696. Αν όμως έχεις ξεμείνει σε μια απόμερη περιοχή και η νύχτα απλώνει το πέπλο της, δεν έχεις άλλη επιλογή από το να χτυπήσεις τη πρώτη πόρτα που θα βρεις μπροστά σου... Θα σε υποδεχτεί ένα ζευγάρι «φιλόξενο» και «φιλικό», όμως τα πράγματα δεν είναι όπως δείχνουν. Ίσως νιώσεις ότι κάτι βρίσκεται δίπλα σου αλλά τίποτε δεν θα είναι εκεί, θα αναρριγήσεις όταν μάθεις ότι άνθρωποι που ήρθαν να μείνουν στο Δωμάτιο 696 χάθηκαν για πάντα. Εξαιρετικής σύλληψης ιδέα, η οποία (χωρίς πλάκα) δεν συνίσταται σε ανθρώπους με καρδιακά προβλήματα ή κλειστοφοβικούς. Ο ψυχολογικός τρόμος και ο φόβος τόσο κοντά σου όσο ποτέ, σε ένα ταξίδι διάρκειας 90 λεπτών που θα σε συναρπάσει και θα σου μείνει αξέχαστο! Μπορούν να συμμετάσχουν από 2 έως και 5 άτομα, από Τετάρτη έως και Κυριακή είναι ανοιχτές οι κρατήσεις. Με ειδικές εκπώσεις για τους παίκτες μας (φοιτητές & ανέργους κ.ά.). Για περισσότερες πληροφορίες επισκεφθείτε τη σελίδα τους.

► **Χαλανδρίου 26 & Κύπρου 37B, Αγία Παρασκευή, 2106390063, www.motelparanoia.gr**
fb: Motel Paranoia - Live Escape Rooms





THEMATIC ESCAPE GAMES
www.themuseum.gr

◆
Το μουσείο αποτελεί ένα ιδιαίτερο μέρος με εκτεταμένες συλλογές μεσαιωνικών μηχανών, εξωτικών τιμαλφών και απόκρυφων αντικειμένων. Οι επισκέπτες έχουν την ευκαιρία να μάθουν, να ανακαλύψουν και να δοκιμαστούν.

◆
Ένα μοναδικό escape game γρίφων με ποιότητα στους χώρους και τους γρίφους. Έχει έντονο το στοιχείο της δράσης και διαδραματίζεται σε ένα κανονικό μουσείο. Η ύπαρξη ρόλων, με ενεργή συμμετοχή στην πλοκή, προσδίδει στο παιχνίδι πρωτοτυπία. Κατάλληλο για μεγάλες ομάδες και για όλες τις ηλικίες.

www.themuseum.gr

Διάρκεια 120 Λεπτά

Αγίου Κωνσταντίνου 29, Αχαρνές
Τηλ: 210 2404468 - 6944805367 email: info@themuseum.gr



να δημιουργεί νέες επιλογές για εκείνους που τα επισκέπτονται μανιωδώς. Μικρά, μεγάλα, ενός ή πολλών δωματίων, εμπνευσμένα από ταινίες, από σειρές (βλ. «Casa de Papel»), από μύθους, με live act ή χωρίς, προβλέψιμα ή με ανατροπές, με λαβύρινθους ή laser, σκοτεινά ή με κελιά, με σκαρφάλωμα ή σύρσιμο, όποιο κι αν είναι το σενάριο, το concept παραμένει ένα: κλειδώνεσαι σε ένα δωμάτιο και έχεις περίπου μία ώρα για να βγεις. Αν αναρωτιέσαι γιατί να το κάνει κάποιος αυτό στον εαυτό του, να σε ενημερώσω ότι πρόσφατες έρευνες αναφέρουν ότι οι millennials (κυρίως) προτιμούν να συλλέγουν εμπειρίες παρά αντικείμενα. Έτσι επενδύουν τον ελεύθερο χρόνο που διαθέτουν σε ταξίδια, extreme sports και ελεγχόμενες περιπέτειες

που τους ιντριγκάρουν. Αν και δεν ανήκω στη γενιά των millennials, έχω υιοθετήσει την ίδια νοοτροπία και σε παροτρύνω να το κάνεις κι εσύ.

Κι ενώ τα δωμάτια απόδρασης βρίσκονται ήδη στο απόγειό τους, αλλάζουν το παιχνίδι προσθέτοντας το μεγάλο trend της εποχής: την εικονική πραγματικότητα. Τα virtual reality rooms σε μεταφέρουν σε άλλη διάσταση, κυριολεκτικά! Μιλάς με τους φίλους σου με ενδοεπικοινωνία, ενώ ο καθένας σας φοράει τη μάσκα VR και τον απαραίτητο εξοπλισμό που του επιτρέπει να πετάει, να εκτοξεύει laser, να τηλεμετακινεί αντικείμενα και γενικά να κάνει πράγματα που δεν μπορούσε καν να φανταστεί. Σου δίνεται η ευκαιρία να σώσεις τον κόσμο (αυτόν ή και κάποιον άλλο), θα τη χάσεις; **A**



MG LASER TAG

Το πιο συναρπαστικό παιχνίδι για όλη την παρέα

Ψάχνεις το παιχνίδι εκείνο που θα σε κάνει να κολλήσεις; Θες να διοργανώσεις ένα διαφορετικό bachelor για τον κολλητό; Ή μήπως το καλύτερο παιδικό πάρτι που έγινε ποτέ; Το Laser Tag είναι μια καινούργια, πρωτότυπη διασκέδαση για μικρούς (από 7 ετών και πάνω) και μεγάλους, που υπόσχεται να σε βγάλει από τα συνηθισμένα χάρη στην πρωτοποριακή του τεχνολογία. Στην ουσία, πρόκειται για ένα ηλεκτρονικό "paintball", όπου αντί για χρώματα όμως έχεις για πυρομαχικά high tech εξοπλισμό με υπέρυθρες ακτίνες. Σε μια τεράστια πίστα που εκτείνεται σε 850 τ.μ. μπορείς να παίξεις με όλη την παρέα σου και να νιώσεις ότι πρωταγωνιστείς σε ταινία δράσης. Οι τιμές ξεκινούν από €7 ανά άτομο για 30 λεπτά. Για περισσότερες πληροφορίες και προσφορές μπες στο www.mglasertag.gr.

► Λεωφ. Κηφισού 32& Ιερά Οδός, Αιγάλεω, 210 5315803
Fb: [@lasertagmg](https://www.facebook.com/lasertagmg)

Επιμέλεια:
ΤΑΝΙΑ ΔΕΛΗ

Street



➔ Βρες το νέο Nite Jogger στο adidasOriginals store (Αθηνάϊδος 5 & Καλαμιάτου, Αθήνα), σε επιλεγμένα sneaker stores και στο adidas.gr

Nite Jogger

Σε βλέπω το βράδυ

▶ Νέος χρόνος σημαίνει νέα πράγματα και ψάχνω ήδη τα καινούργια μου sneaker. Βλέπω τα Nite Jogger των adidasOriginals και παθαίνω έρωτα. Σύγχρονο street style κόψιμο, μαύρο χρώμα με πορτοκαλί αντιθέσεις και ανακλαστικές λεπτομέρειες στα κορδόνια, τη φτέρνα, την επένδυση και τις ρίγες της adidas. Το δοκιμάζω και ενθουσιάζομαι με το πόσο μαλακό και άνετο είναι.

Το επάνω μέρος είναι φτιαγμένο από νάιλον ripstop, μαλακό mesh και σουέτ επενδύσεις, ενώ η σόλα είναι υπερυψωμένη και έχει την τεχνολογία BOOST της adidas. Τέλειο design και μαλακό πάτημα σημαίνει ότι μπορώ να το φοράω από το πρωί ως το βράδυ! Αν τα αναζητήσεις, τσέκαρε και το μήνυμα «thespeedofnite» γραμμένο σε κώδικα μορς στη σόλα του.

ANDYDOTE FASHION FAIR Η ΜΟΔΑ ΣΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΤΗΣ

Της ΕΛΕΝΗΣ ΜΠΕΖΙΡΙΑΝΟΓΛΟΥ

Ο πολυχώρος Αθηναίς γεμίζει για 4 μέρες με τις συλλογές 85 Ελλήνων σχεδιαστών για την σεζόν Άνοιξη-Καλοκαίρι 19. Αέρινα υφάσματα, πρωτότυπα patterns, αυθεντικά σχέδια και υψηλή ποιότητα ρούχων, παπουτσιών και αξεσουάρ «παντρεύονται» το ελληνικό καλοκαίρι. Συναντήσαμε τη διοργανώτρια, Αντιγόνη Βιντιάδη, για να μάθουμε περισσότερα.

Πώς γεννήθηκε το Andydote Fashion Fair; Το καλοκαίρι του 2016 ξεκίνησε η υλοποίηση ενός ονείρου μου για την ελληνική μόδα. Ήθελα να δημιουργήσω ένα μέρος συνάντησης και παρουσίασης της δουλειάς των σχεδιαστών μας. Έναν πυρήνα στήριξης και προώθησης του ελληνικού design. Και κάπως έτσι, άρχισα δειλά να παρουσιάζω την ιδέα μου στους νέους σχεδιαστές. Η πρώτη έκθεση «άνοιξε» τον Ιανουάριο του 2017 με

33 σχεδιαστές και αυτή τη στιγμή μετράμε περισσότερους από 80 σε κάθε έκθεση! **Πόσο σημαντική ήταν για τους Έλληνες σχεδιαστές και την ελληνική αγορά η δημιουργία μιας τέτοιας έκθεσης;** Τα δύο αυτά χρόνια που διοργανώνουμε το Andydote fashion fair έχουμε λάβει απίστευτη ανταπόκριση και υποστήριξη από επαγγελματίες και δημιουργούς. Οι μεν επαγγελματίες θεωρούν πως «διευκολύνεται» η δουλειά τους από την παρουσία των σχεδιαστών σε ένα χώρο με ξεκάθαρο περιεχόμενο και προϊόν. Οι σχεδιαστές από την πλευρά τους νιώθουν ικανοποιημένοι από την προσέλευση εμπόρων, οι οποίοι ως βασικό προϊόν για τα καταστήματά τους επιλέγουν τις ελληνικές δημιουργίες. Έχουμε πλέον μια «γέφυρα επικοινωνίας» μεταξύ των νέων δημιουργών και των καταστημάτων, καθώς επίσης έχουν γίνει πολλές προωθητικές ενέργειες για την παρουσίαση της δουλειάς τους και στο εξωτερικό.

Τι θα δούμε στο 5ο AFF; Νέες συλλογές, πρωτότυπες ιδέες και καινοτόμα σχέδια από νέους και παλαιότερους Έλληνες δημιουργούς.

Ο μέγιστος αριθμός εκθετών στο AFF είναι 85. Πώς επιλέγετε ποιοι θα συμμετέχουν; Βασικό κριτήριο –γνωρίζοντας το κοινό των επαγγελματιών στο οποίο απευθυνόμαστε– είναι η πρωτοτυπία των σχεδίων, η αισθητική των συλλογών και η ποιότητα. Στόχος μας είναι η έκθεσή μας σαν σύνολο να αποπνέει μια ομοιομορφία, αλλά ταυτόχρονα φαντασία και πολυχρωμία. Θέλουμε οι επαγγελματίες να βρискουν αυτό που ψάχνουν και, φυσικά, να ανακαλύπτουν πάντα κάτι καινούργιο.

Θα δούμε συμμετέχοντες και από άλλες χώρες στην έκθεση; Θα έχουμε κάποιους Έλληνες σχεδιαστές που διαμένουν στο εξωτερικό και δημιουργούν τις συλλογές τους εκεί. Σύντομα, όμως, επειδή υπάρχει ενδιαφέρον από ξένους σχεδιαστές, θα ενσωματωθούν στην έκθεσή μας και συλλογές ξένων δημιουργών σε μορφή pop-up παρουσίασης.

Συνήθως οι εκθέσεις μόδας και design είναι ανοιχτές μόνο σε επαγγελματίες. Θα έχει πρόσβαση και το κοινό; Την

τελευταία μέρα της έκθεσης, Δευτέρα 28 Ιανουαρίου, ανοίγουμε τις πόρτες μας στο κοινό. Θα μπορεί ο καθένας να επισκεφθεί την έκθεση, να δει από κοντά καινούργιες αλλά και παλιές συλλογές των εκθετών μας και να αγοράσει μοναδικά κομμάτια. Με αυτό τον τρόπο φέρνουμε πιο κοντά τον καταναλωτή στο δημιουργό.

Να κλείσουμε με μια ευχή για το 2019 και τη μόδα; Θα δανειστώ τη

φράση «Η μόδα είναι τέχνη κι εμείς είμαστε ο καμβάς» και θα ευχηθώ να μάθουμε να στηρίζουμε τους καλλιτέχνες...

Η ATHENS VOICE είναι χορηγός επικοινωνίας

style

GLAMAZON



Αχ και να ήμουν αυτό το γουρουνάκι...

Φέτος θα φορεθούν πολύ τα «τρία μικρά γουρουνάκια» - Στις 5 Φεβρουαρίου οι απανταχού Κινέζοι εισέρχονται στο Έτος του Χοίρου

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Όχι απαραίτητα το γουρουνάκι στην αγκαλιά του Χάρι Στάιλς, που μετά τους One Direction τον είδαμε στην ταινία «Dunkirk» και τώρα τον καμαρώνουμε ως μοντέλο στη φρέσκια καμπάνια του Οίκου Gucci. Θα ήθελα να ήμουν το γουρουνάκι ανάμεσα στα στιλάτα πορτοφόλια που έχουν τον αέρα του κλασικού με την αύρα του «so hot right now».

Δεν είναι να απορείς με τις ιδέες που κατεβάζουν οι υπεύθυνοι των διαφημιστικών εκστρατειών, καθώς δεν είναι δα και η πρώτη φορά που «παίζουν» τα γουρουνάκια σε ιλουστρασιόν περιβάλλον. Τα έχουμε δει και σε διάσημες αγκαλιές. Από αυτή της Μάιλι Σάιρους, της Αριάννα Γκράντε αλλά και της Μέγκαν Φοξ, που έχουν φωτογραφηθεί με το rig pet τους. Για διαφημιστικούς και μόνο λόγους; Ποιος ξέρει. Μακάρι να μη δυστυχούν. Τα ζωάκια.

Αξιολάτρευτα. Τα γουρουνάκια έχουν απαθανατιστεί φαντάζομαι μόνο για λόγους εντυπωσιασμού και από διάσημους φωτογράφους, όπου καλοντυμένα μοντέλα με σειρές μαργαριταριών στον λαιμό βγάζουν βόλτα το γουρουνάκι-κατοικίδιο. Πριν από κάμποσα χρόνια ήταν μόδα στα περιοδικά μόδας.

Και τώρα επιστρέφουν. Τα Gucci γουρουνάκια. Και από τους influencers περνάμε στους rig influencers. Οι τελευταίοι λανσάρουν πορτοφόλια που καίνε καρδιές αλλά και... πορτοφόλια. Λεφτά δεν υπάρχουν. Το καλό είναι ότι έπαψε να είναι μόνη της η Μις Πίγκι.

Βάλθηκε κάποιος να ταλαιπωρήσει τα γουρουνάκια-μοντέλα; Μπα... Η κινέζικη Πρωτοχρονιά θα γιορταστεί φέτος στις 5 Φεβρουαρίου και οι απανταχού Κινέζοι εισέρχονται στο Έτος του Χοίρου. Γι' αυτό η Gucci εξέδωσε ένα look book γεμάτο αξιολάτρευτα γουρουνάκια και όχι μόνο.

Παράλληλα κυκλοφορεί και μια ειδική συλλογή με ρούχα και αξεσουάρ με μοτίφ γουρουνάκια, συμπεριλαμβανομένης ρέπλικας από την ταινία κινουμένων σχεδίων «Τρία Μικρά Γουρουνάκια» της Disney, που κυκλοφόρησε το 1933.

Το γουρουνάκι θα φορεθεί πολύ φέτος και θα το γιορτάζουμε κάθε μέρα. Είναι η χρονιά του, άλλωστε. Σε Gucci θα είναι, σε κάτι άλλο θα είναι... Ένα είναι σίγουρο, λατρεύει τη λάσπη.

Info: 25-28/01,
Πολυχώρος
Αθηναίς,
Καστοριάς 34-36,
Βοτανικός,
2103480000,
andydote.eu

CITY GUIDE

ΕΡΟΤΙΚΟΝ ΕΡΩΤΑΣ ΣΕ ΤΑΡΑΓΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙΡΟΥΣ

Πόσο έχει αλλάξει η αντίληψή μας γύρω από τον έρωτα, την εποχή των socialmedia και των datingapps; Πότε ο έρωτας γίνεται πεδίο συγκρούσεων ή εντάσεων γύρω από αυτό που η εκάστοτε κοινωνία θεωρεί «κανονικό»; Ο Κυριάκος Χατζιωάννου θέτει γόνιμα και αναπάντητα ερωτήματα γύρω από τη διαχρονικότητα του ερωτικού φαινομένου στο τρίτο μέρος της χορογραφικής σπουδής του, *Erotikon / Higher States, part 3*, που παρουσιάζεται από 18 έως 20 Ιανουαρίου στη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση. Μια πολυμορφική παράσταση, «ωδή» στον έρωτα ή σε ό,τι απέμεινε από αυτόν.

INFO

Κυριάκος Χατζιωάννου *ΕΡΟΤΙΚΟΝ / HIGHER STATES, PART 3*
18-20 Ιανουαρίου 2019 | Εκθεσιακός χώρος -1 | 21.00

www.athensvoice.gr

Διαβάστε τη
συνέντευξη του
Κυριάκου
Χατζιωάννου
στο site





ΓΕΥΣΗ

ΠΟΥ ΤΡΩΜΕ
Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ
ΒΝΑΤΣΙΟΥ

ΚΡΙΤΙΚΗ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ /
ΠΡΟΣΩΠΑ /
ΑΦΙΞΕΙΣ /
ΣΥΝΤΑΓΕΣ /
TIPS ΓΕΥΣΗΣ



Μια Μιγάδα στην Πραξιτέλους

Το νέο εστιατόριο του κέντρου αναμειγνύει μαγικά όλες τις κουζίνες του κόσμου

Τον Νίκο Τσαμπουνάρη τον πρωτογνώρισα στο εστιατόριο *Altamira*. Πολυεθνικές γεύσεις από τις τέσσερις γωνιές του κόσμου. Τον Ξανασυνάντησα αργότερα στο *Etnico* της Κολοκοτρώνη. Street food με ethnic ψυχή. Την τρίτη μας συνάντηση την ορίζει πάλι ένα εστιατόριο, κοντινό με τα προηγούμενα, αλλά ταυτόχρονα και τόσο παράξενο που μοιάζει με όνειρο. Είναι η *Μιγάδα* στην Πραξιτέλους, το κέντρο της Γης. Από εδώ σαλπάρεις για τον Νέο Κόσμο, βλέπεις τον δρόμο των μπαχαρικών να ξανοίγεται στο βάθος, τον Δαρβίνο να ψάχνει την εξέλιξη των ειδών στα νησιά των Γκαλαπάγκος, την Ελισάβετ να χρηματοδοτεί το ταξίδι

του Κολόμβου. Όλα βγάζουν νόημα, αν απλά ακολουθήσεις τα χνάρια των εξερευνητών. «Οι εξερευνητές που όρισαν γεωγραφικά τη Γη...». Ο Νίκος χτυπάει τον δείκτη του δεξιού του χεριού στον κατάλογο, κάτι μου δείχνει. «Κάποιοι τρελοί που ξεπέρασαν τα όριά τους». Σκύβω πάνω από τον κατάλογο, διαβάζω: «Οι τολμηροί εξερευνητές της εποχής αναζήτησαν τι υπάρχει πέρα από τις μεγάλες θάλασσες. Ανακάλυψαν έναν άγνωστο, καινούργιο κόσμο. Διαφορετικό, αλλά με κοινές αξίες». Ξεφυλλίζω κι άλλο, ανακαλύπτω ότι το μενού ακολουθεί 2 διαδρομές σαρώνοντας τον Παγκόσμιο Χάρτη, ακριβώς όπως οι γνωστοί κι άγνωστοι εξερευνητές της Ιστορίας.

Με μία διαφορά: το κίνητρο δεν είναι να ανακαλύψει πού αρχίζει και πού τελειώνει τούτος ο κόσμος, ούτε να βρει τον πιο εύκολο δρόμο για τη μεταφορά μπαχαρικών στη Δύση. Αυτό που ψάχνει είναι μια νέα γεύση. Τη γεύση μιας *Μιγάδας* κουζίνας. «Αναμειγνύεις τους πολιτισμούς και φτιάχνεις καινούργιες γεύσεις. Αυτό είναι η *Μιγάδα* για εμένα: μια *μιγάδα* κουζίνα!» λέει ο Νίκος.

Έτσι, λοιπόν, τα πιάτα εδώ δημιουργήθηκαν με ένα προσεκτικό πάντρεμα όλων των κουζινών της Γης. Ας πούμε, τα κεφτεδάκια *Yoo-naa-p Pasoga* είναι ένας γάμος μεταξύ της ινδικής και ελληνικής κουζίνας (με τυρί φέτα, chutney ντομάτας και καραμελωμένο ginger (€5). Τα *pooodles* με τρία τυριά, κρέμα, ginger, άνηθο, τριμμένα φιστίκια και λευκό κρασί (€7) είναι το παιδί που έκανε η ιταλική με την κινέζικη κουζίνα, ενώ «το *Burrìto* που ξέριε πολλά και μιλάει λίγο» (€7) προφανώς και δεν θα σου αποκαλύψει έτσι εύκολα τα μυστικά του. Δοκίμασα επίσης μια τρομερή σούπα *Tom Kha Gai* (€7) με λεμονόχορτο, μανιτάρια, φύλλα kaffir, galangal και lime, το Μπανού Κουντάιρ, ένα διαφορετικό χούμους από μους γλυκοπατάτας με καρότο, κρεμμύδι, σκόρδο και πατάτα (στα «οπωσδήποτε» το κατατάσσω) και «*Tabule* από την *Corillera* των Άνδεων» (€6), μια εκπληκτική παραλλαγή της γνωστής σαλάτας με μαϊντανό, δυόσμο, ρεβίθια, ντοματίνια, αγγούρι, φρέσκο κρεμμυδάκι και κινόα.

Κάθε πιάτο είναι αποτέλεσμα χρόνιων πειραματισμών και πολλών μαγειρών (Άννα Λαγούτη, Md Shamsuddin, Saiful Islam, Sakhawat Hossain). Αν είσαι έτοιμος για εξερεύνηση και γευστικές ανακαλύψεις, λοιπόν, βάλε τον κατάλογο-πορτολάνο* για πυξίδα, κάτσε σε μία από τις τέσσερις διαφορετικές γωνιές (ο χώρος που επιμελήθηκε η αρχιτέκτονας Μαρία Ζαχαράκη είναι κι αυτός ένα ταξίδι στον κόσμο) και ζήτα από τον Νίκο Τσαμπουνάρη να σου αποκαλύψει το μυστικό της προέλευσης του κόσμου.

Πραξιτέλους 6,
210 3316488, Fb: @
MigadaStreetFood

*Πορτολάνοι ονομάζονται οι ναυτικοί χάρτες των πρώτων εξερευνητών. Θεωρούνται αξιόπιστοι ακόμα και σήμερα.

BRUNELLO

Το wine bistro στο Κολωνάκι που σε ταξιδεύει στην Τοσκάνη

Πήρε το όνομά του από το ομώνυμο ιταλικό κρασί που παράγεται στα αμπελοχώρια της Τοσκάνης. Όνομα που του ταιριάζει γάντι, μια που το ζεστό στέκι της Λουκιανού σε μεταφέρει αυτοστιγμεί σε αυτό τον μικρό παράδεισο της Γης. Εκεί που το κρασί ζεσταίνει την ψυχή και το κάθε γεύμα είναι μια μικρή έκρηξη ευτυχίας. Στα ράφια του Brunello θα βρεις 100 ετικέτες (50 από αυτές και σε ποτήρι, ανάμεσά τους και πολλά εκλεκτά, δυσεύρετα στην Ελλάδα κρασιά. Ο sommelier θα σε βοηθήσει να διαλέξεις το κατάλληλο, εκείνο που θα απογειώσεις το πιάτο σου. Διότι, αν εδώ το κρασί είναι πρωταγωνιστής, το μενού που επιμελείται ο εξαιρετικός Μιχάλης Νουρλόγλου είναι ισόζως συμπρωταγωνιστής. Δοκίμασε τη σαλάτα με αυθεντική *buftata* που έρχεται κατευθείαν από την Ιταλία, το εκπληκτικό ριζότο με σελινόριζα, φιστίκι Αιγίνης και πράσινο μήλο, αλλά και το καρπάτσιο μόσχου με πεκάν, πεκορίνο και εσαλότ. Πολλές επιλογές (κυρίως σε Panini και pizzetti) θα συναντήσεις και το πρωί (μαζί με καφέ Taf), ενώ από τον λαχταριστό κατάλογο δεν λείπουν ούτε τα πιάτα ημέρας. Για μια αυθεντική ιταλική στιγμή, έλα το απόγευμα για aperitivo και υπέροχα πλατό αλλαντικών. Έτσι, με κρασί και φίνες γεύσεις, θα ζήσεις τη δική σου dolce vita. Ώρες λειτουργίας: 10.00-01.00

Λουκιανού 21, Κολωνάκι, 210 7248889,
Fb: Brunello, Instagram: brunelloanticoenoteca





The Cure

2019

ΟΙ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ, ΟΙ ΔΙΣΚΟΙ ΠΟΥ ΕΡΧΟΝΤΑΙ

ΜΟΥΣΙΚΗ

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ
makismilatos@gmail.com



Madrugada



Nick Waterhouse

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

1/2 Manu Dibango - GAZARTE
Ξέρει τις μουσικές ρίζες της Mama Africa, έχει τη γνώση και την ιστορία που της αναλογεί.

16/2 Kovacs - ΠΕΙΡΑΙΩΣ ACADEMY 117
Σίγουρα αυτό το κορίτσι δεν μένει στην Αθήνα;

8/3 Peter Hammill - GAGARIN
Ένας ποιητής του progressive, μια θρυλική φυσιογνωμία της αγγλικής μουσικής, μια ιδιαίτερη φιγούρα που μόνος ή με τους Van Der Graaf έχει γράψει σπουδαία ιστορία.

30/3 Nick Waterhouse - FUZZ
Μην τον μπερδέψεις με τον Δημήτρη Χορν, αν και «είναι» της ίδιας εποχής. Είναι ρετρό, έχει στιλ, ξέρει πώς να το κάνει να είναι ευχάριστο χωρίς να είναι φτηνό. It's ok.

7/4 Madrugada - TAEKWODO
Το συγκρότημα επαναλειτούργει και πού θα τρέξει να το πει ο Sivert Høyem, αν όχι στους φίλους του που τον έχουν δοξάσει με δύο sold-out Ηρώδεια; Η Σαλόνικα ξεπούλησε ήδη.

13/4 Bebel Gilberto - GAZARTE
Μεγάλη η οικογενειακή αύρα που φέρει το όνομά της, μεγάλη και η μουσική παράδοση της Βραζιλίας που την αγγίζει με βελούδινο τρόπο.

31/5 Deus - FUZZ
Το πάλαι ποτέ αγαπημένο συγκρότημα (και) της ελληνικής indie κοινότητας, συνδεδεμένο με τη θρυλική εποχή του Ρόδου, βγαίνει στο δρόμο για τα 20 χρόνια του: «The Ideal Crash».

3/6 Dropkick Murphys - GAZI MUSIC HALL
Το ιδιαίτερο χαρμάνι τους που συνδυάζει το πανκ με την κέλτικη μουσική παράδοση και την έντονη πολιτικοποίηση, βρίσκει κι εδώ μεγάλη ανταπόκριση.

8/6 Iggy Pop, 14/6 Manowar, 16/6 New Order, 19/6 Clutch, 24/6 Alice In Chain - RELEASE FESTIVAL - ΠΛ. ΝΕΡΟΥ, ΦΑΛΗΡΟ
Το φετινό Release Festival μεγάλωσε σε μέρες και πήρε έναν πιο σκληροπυρηνικό ροκ χαρακτήρα. Το heavyrock είναι πάντα μια συναυλιακή εγγύηση.

27/6 Beth Hart - ΘΕΑΤΡΟ ΒΡΑΧΩΝ
Μια Αμερικανίδα που το μπλουζ/ροκ στιλ της το εκτιμούν ιδιαίτερα και στην Ευρώπη. Το Θέατρο Βράχων της ταιριάζει γάντι, μακάρι να ερχόταν με τον Joe Bonamassa.

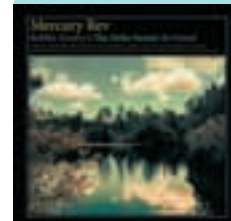
13/7 Slayer - ATHENS ROCK FESTIVAL
Καινούργιο φεστιβάλ στην πόλη, άγνωστη η τοποθεσία διεξαγωγής αλλά οι Slayer, που πραγματοποιούν την τελευταία τους περιοδεία, έρχονται να μας αποχαιρετήσουν.

17/7 The Cure - ΕΚΕΤ FESTIVAL - ΠΛ. ΝΕΡΟΥ, ΦΑΛΗΡΟ
Κάποτε τα «κιουράκια» ήταν life-style φαινόμενο, τώρα έχουν απομείνει οι γλυκές αναμνήσεις, αν και οι Cure ετοιμάζουν νέο δίσκο...

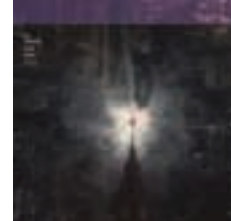


ΔΙΣΚΟΙ

The Flaming Lips - King's Mouth
Με τόσα ups και downs θα έχουν ζαλιστεί και οι ίδιοι. Για να δούμε αν ο ιδιοφυής Wayne Coyne έχει ακόμη την ιντριγκαδόρικη έμπνευση.



Lambchop - This (Is What I Wanted to Tell You)
Οι «ήσυχαι αμερικάνοι» έχουν πλέον δημιουργήσει το δικό τους ηχητικό σύμπαν για να μας καθησυχάζει και ο Kurt Wagner είναι τόσο σπουδαίος που έχουμε λόγο να αδημονούμε.



Weezer - Weezer (The Black Album)
Η χρωματική συνέχεια του «White Album», που έχει προηγηθεί πριν από μερικά χρόνια.



Xiu Xiu - Girl With Basket of Fruit
Για να δούμε αν ο Jamie Stewart και η (εκάστοτε) παρέα του θα μας φέρουν πεσκέσι ένα «καλάθι με φρούτα» που έχουν ωριμάσει σωστά.

Mercury Rev - The Delta Sweete Revisited
Το όνομά τους μας συνδέει πάντα με ένδοξες στιγμές του indiepop/rock κι έχουμε λόγο να περιμένουμε πως θα ξανασυμβεί, ειδικά τώρα που το indie περνάει δύσκολα.

Mono - Now here Now Here
Τα ταξίδια των Ιαπώνων είναι πάντα περιπετειώδη και μας ταξιδεύουν σε θαυμάσια τοπία. Λογικό δεν είναι να θέλουμε να ξανασυμβεί;

Backstreet Boys - DNA
Μπορεί το πιο πετυχημένο boy band να αντιμετωπίσει τον κορεάτικο ανταγωνισμό της K-pop; Δύσκολο...

Deerhunter - Why Hasn't Everything Already Disappeared?
Το προηγούμενο άλμπουμ τους ήταν μέσα στα «καλύτερα του 2015» και δικαίως. Μπορούν να το επαναλάβουν το 2019; Εύχομαι και ελπίζω...

Καινούργια άλμπουμ περιμένουμε μέσα στο 2019 και από πολλά γνωστά και σπουδαία ονόματα της поп κουλτούρας, όπως:

- Zackde la Rocha** - Όλο βγαίνει αυτό το άλμπουμ, αλλά είναι άφαντο από το 2017.
- Tool** - Κι εδώ η αναμονή κρατάει από πέτυσι.
- The Weeknd** - Επιστρέφει με το: Chapter 6.
- The Raconteurs** - Ο Jack White επαναδραστηριοποιεί ένα από τα side project του.
- The Offspring** - Το πανκ των σταδίων μπορεί ακόμη να δονήσει στάδια;
- The Cure** - Όταν έρθουν το καλοκαίρι στην Αθήνα θα μας πούνε και καινούργια τραγούδια.
- Solange** - Όσοι δεν καταλαβαίνουν, λένε: Η αδελφή της Beyonce, οι υπόλοιποι ξέρουν.
- Rihanna** - Έχει τα κότσια να διατηρηθεί στην κορυφή με τόσο φρέσκο αίμα τριγύρω;
- Run the Jewels** - Συνεχίζουν να μετράνε ενδιαφέροντα άλμπουμ. Φτάσαμε στο: «4»
- Rammstein** - Το (πολύ) βαρύ πυροβολικό καταφθάνει. Εκκωφαντικός ο θόρυβος.
- Pearl Jam** - Όλο ψήνεται ο δίσκος, όλο σιγκλάκια κυκλοφορούν.
- My Bloody Valentine** - Τόσο εντυπωσιακή επάνοδος προ ετών που αναμένουμε εναγωνίως.
- Madonna** - Πολύ σκληρή για να πεθάνει, τουλάχιστον μαχαπτι.
- Kanye West** - Το χειρότερο ή θα τον φάει κι αυτόν λάχανο το «sound cloud hip-hop»;
- Chemical Brothers** - Όπως είπαν, θα συνεχίσουν μέχρι χωρίς εσχάτων. Κι εμείς μαζί τους.
- Bruce Springsteen** - Η υπερδραστηριότητα ως σωτηρία της ψυχής.

B

BIBΛIO

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

KRISTIN HANNAH

Γιατί είναι διαρκώς στη λίστα των best seller των New York Times;

Της ΚΕΛΛΗΣ ΚΡΙΤΙΚΟΥ

Η Kristin Hannah έχει γράψει περισσότερα από είκοσι μυθιστορήματα, πολλά από τα οποία έχουν μπει στη λίστα των best seller των New York Times. Πρώην δικηγόρος που εγκατέλειψε την καριέρα της για να γίνει συγγραφέας, ζει με τον σύζυγο και τον γιο της στις ΗΠΑ. Το μυθιστόρημά της «Το απδόνι» έγινε διεθνές best seller με πωλήσεις άνω των τριών εκατομμυρίων παγκοσμίως, ενώ θα μεταφερθεί στον κινηματογράφο, όπως επίσης και το μυθιστόρημά της «Ο κήπος του χειμώνα». Στα βραβεία Goodreads Choice Awards 2018, το βιβλίο της «Αχανής μοναξιά» κέρδισε το βραβείο του καλύτερου ιστορικού μυθιστορήματος.

Η συγγραφέας μοιράστηκε μαζί μας αναμνήσεις, σκέψεις, απόψεις και ενδιαφέρουσες ιστορίες για τα βιβλία της σε μια άκρως ενδιαφέρουσα συνέντευξη.

Στην ηλικία των οκτώ, ταξιδέψατε με την οικογένειά σας σε δεκαέξι πολιτείες. Τι επίδραση είχαν αυτές οι συνεχείς μετακινήσεις στην παιδική σας ηλικία και στη διαμόρφωση του χαρακτήρα σας; Θεωρώ ότι αυτό το ταξίδι με τους γονείς μου, τους φίλους και τον σκύλο μας είχε βαθύ αντίκτυπο σε εμένα. Εκείνη την εποχή ζούσαμε στη νότια Καλιφόρνια, που αναπτυσσόταν ραγδαία. Ως οικογένεια, αποφασίσαμε να ξεκινήσουμε από την αρχή και να αλλάξουμε τις ζωές μας. Αλλά δεν ξέραμε πού έπρεπε να είναι το «σπίτι» μας. Οπότε επιβιβαστήκαμε σε ένα λεωφορείο VW και ξεκινήσαμε ένα ταξίδι που άφησε ένα ανεξίτηλο σημάδι σε όλους μας.

Τα βιβλία σας συντρόφευσαν σε εκείνο το μεγάλο ταξίδι; Έχουν χαρακτήρι κάποια στη μνήμη σας; Προέρχομαι από μια οικογένεια αφηγητών και αναγνώστων. Κανείς από εμάς δεν πήγαινε οπουδήποτε χωρίς μια στοιβα βιβλίων. Ισχύει ακόμα και σήμερα. Το πρώτο πράγμα που πακετάρω για τις διακοπές είναι τα βιβλία. Σε αυτό το ταξίδι, θυμάμαι την ανάγνωση των βιβλίων του Οζ του Φρανκ Μπούουμ. Είναι λογικό ± η ιστορία ενός νεαρού κοριτσιού που ξεριζώθηκε και έπεσε σε αναταραχή και κατέληξε σε ένα άγνωστο τοπίο. Ένιωσα ότι αντικατοπτρίζει τη ζωή μου. Μπορείτε να ανακαλύψετε τα περισσότερα από τα αγαπημένα μου παιδικά βιβλία στις σελίδες του βιβλίου μου «Αχανής μοναξιά», καθώς αναφέρονται από τους έφηβους πρωταγωνιστές.

Έχετε νιώσει ποτέ την ανάγκη να γράψετε ένα αυτοβιογραφικό βιβλίο που να αναφέρει ιστορίες από την περιπετειώδη παιδική σας ηλικία; Όχι, όχι δεν υπάρχουν σκέψεις για κάποιο αυτοβιογραφικό βιβλίο αυτή την περίοδο. Αγαπώ τόσο πολύ να ανακαλύπτω χαμένα κομμάτια ιστορίας των γυναικών που δεν μπορώ να φανταστώ να κάνω οτιδήποτε άλλο. Αλλά ποτέ μην λες ποτέ.

Στην καρδιά των βιβλίων δεσπόζουν πάντα οι οικογενειακοί δεσμοί. Ποιον ρόλο διαδραματίζει η οικογένεια στη ζωή σας; Η οικογένεια είναι τα πάντα για εμένα. Είμαι ασυγκράτητη γοητευμένη από τις δυνάμεις που μας διαμορφώνουν ως άτομα και πώς γινόμαστε ποιοι είμαστε, και

βεβαίως, η οικογένεια βρίσκεται στην καρδιά όλων αυτών.

Και στα δύο σας βιβλία «Το απδόνι» και «Ο κήπος του χειμώνα» ασχολείστε με τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Ποια ήταν η αφορμή για να γράψετε καθένα από αυτά; Στην πραγματικότητα, η ιδέα για «Το απδόνι» προέκυψε καθώς έκανα έρευνα για τον «Κήπο του χειμώνα». Ανακάλυψα την ιστορία της Andree de Jongh, μιας Βελγίδας που βοήθησε στη δημιουργία μιας από τις πιο επιτυχημένες διαδρομές διαφυγής από τη ναζιστική Γαλλία. Ήμουν ενθουσιασμένη από την ιστορία της και ένιωσα ότι δεν ήταν πολύ γνωστή στην Αμερική. Όσο περισσότερο ερευνούσα για τις γυναίκες της Γαλλικής Αντίστασης, τόσο περισσότερο ερωτευόμουν τις ιστορίες τους και τόσο περισσότερο ήθελα να τις μοιραστώ με τον κόσμο. Το θάρρος και η πίστη τους ήταν τόσο εμπνευσμένα...

Πιστεύετε πως υπάρχουν ήρωες στην εποχή μας; Υπάρχουν άνθρωποι που ξεπερνούν τους εαυτούς τους και ρισκάρουν για το κοινό καλό; Είμαι ένα βαθιά αισιόδοξο άτομο και πιστεύω ακράδαντα πως υπάρχουν ήρωες παντού. Βρίσκονται εκεί έξω θέτοντας σε κίνδυνο τους εαυτούς τους για να βοηθήσουν και να σώσουν τους άλλους. Θεωρώ πως είναι πολύ σημαντικό, ειδικά σε αυτές τις ταραχώδεις εποχές, να αναγνωρίσουμε και να υποστηρίξουμε τους ήρωες μεταξύ μας και να κατορθώσουμε να αγγίξουμε το καλύτερο που κρύβουμε μέσα μας. Είμαστε πιο πολύ ίδιοι από ό,τι είμαστε διαφορετικοί.

Ο πόλεμος είναι ένα κοινό στοιχείο και στα τρία σας βιβλία: «Το απδόνι», «Ο κήπος του χειμώνα» και «Αχανής μοναξιά». Η επίδρασή του στους ανθρώπους είναι αδιαμφισβήτητα καταλυτική. Μέσα από τις έρευνες που έχετε πραγματοποιήσει, πιστεύετε πως όσοι επιβιώνουν, καταφέρνουν να σταθούν και πάλι στα πόδια τους και να ξεπεράσουν τον τρόπο που έχουν βιώσει; Ο πόλεμος έχει έναν τρομερό και διαρκή αντίκτυπο σε όλους μας. Έχω γράψει για αυτές τις επιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένου του PTSD (Σύνδρομο Μετατραυματικού Στρες), σε αρκετές περιπτώσεις, για αρκετούς πολέμους. Μπορώ μόνο να ελπίζω ότι εμείς, ως άνθρωποι, μάθαμε έναν καλύτερο τρόπο για να λύνουμε τις διαφορές μας και ότι αν συμβούν οι πόλεμοι, μπορούμε να παρέχουμε καλύτερη φροντίδα για τους στρατιώτες, την οικογένειά μας και τους επιζώντες μας.

Ο πόλεμος είναι ένα κοινό στοιχείο και στα τρία σας βιβλία: «Το απδόνι», «Ο κήπος του χειμώνα» και «Αχανής μοναξιά». Η επίδρασή του στους ανθρώπους είναι αδιαμφισβήτητα καταλυτική. Μέσα από τις έρευνες που έχετε πραγματοποιήσει, πιστεύετε πως όσοι επιβιώνουν, καταφέρνουν να σταθούν και πάλι στα πόδια τους και να ξεπεράσουν τον τρόπο που έχουν βιώσει; Ο πόλεμος έχει έναν τρομερό και διαρκή αντίκτυπο σε όλους μας. Έχω γράψει για αυτές τις επιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένου του PTSD (Σύνδρομο Μετατραυματικού Στρες), σε αρκετές περιπτώσεις, για αρκετούς πολέμους. Μπορώ μόνο να ελπίζω ότι εμείς, ως άνθρωποι, μάθαμε έναν καλύτερο τρόπο για να λύνουμε τις διαφορές μας και ότι αν συμβούν οι πόλεμοι, μπορούμε να παρέχουμε καλύτερη φροντίδα για τους στρατιώτες, την οικογένειά μας και τους επιζώντες μας.

Η επιτυχία του βιβλίου «Το απδόνι» σας άγχωσε; Πόσο εύκολο ήταν για εσάς να γράψετε το επόμενο βιβλίο; Ήταν εξαιρετικά δύσκολο για εμένα να παρακολουθήσω «Το απδόνι». Η επιτυχία του βιβλίου πραγματικά αναστάτωσε το μυαλό μου και τη δημιουργική μου διαδικασία. Μου πήρε λίγο καιρό να βάλω πάλι τα πόδια μου στη θέση τους. Στο τέλος, έπρεπε να αποφασίσω να

ξεκινήσω από την αρχή και να κάνω απλά αυτό που έκανα πάντα: να γράψω ένα βιβλίο που εγώ θα ήθελα να διαβάσω.

Ο τίτλος του βιβλίου σας «Αχανής μοναξιά» προέκυψε από ένα ποίημα του Robert W. Service. Γιατί αγαπάτε αυτό το ποίημα; Ο

πατέρας μου και ο παππούς μου ± και οι δύο φοβεροί παραμυθάδες± ήταν μεγάλοι θαυμαστές του Robert Service. Μεγάλωσα ακούγοντας τον πατέρα μου να απαγγέλλει αυτά τα ποιήματα για την Αλάσκα σε ταξίδια κάμπινγκ. Αγάπησα την Αλάσκα με πληρεξούσιο, υποθέτω, πολύ πριν προσγειωθώ σε αυτό το σκληρό και πανέμορφο τοπίο.

Ιζαμπέλ, Άνια, Κόρα. Με ποια από τις τρεις αυτές πρωταγωνίστριες αισθάνεστε πιο κοντά; Ουάου. Αυτή είναι μια καταπληκτική ερώτηση. Ειλικρινά, θα έλεγα ότι σχετίζομαι περισσότερο με τη Βιαν. Ξέρω πως δεν αυτό ακριβώς το ερώτημα, αλλά η μητρότητα είναι πραγματικά ο πυρήνας τού ποια είμαι και μοιράζομαι αυτό το στοιχείο με τη Βιαν. Η Ιζαμπέλ είναι πολύ πιο τολμηρή από μένα και η Άνια είναι πολύ πιο σπασμένη. Μοιράζομαι πολλά με την Κόρα, αλλά επέτρεψε στον εαυτό της να γίνει θύμα με τρόπο που ελπίζω να μην το έκανα ποτέ.

Καθένα από τα πονήματά σας καταφέρνει να αγγίξει τον αναγνώστη και να τον συγκινήσει βαθιά. Παρασύρεστε από τα συναισθήματά σας κατά τη συγγραφή ή καταφέρνετε να μένετε σταθερή στο αρχικό πλάνο της πλοκής σας; Είμαι μια πολύ ελεγχόμενη και πειθαρχημένη συγγραφέας. Σχεδιάζω πολύ προσεκτικά και δημιουργώ πολλά προσκείδια και τείνω να παραμένω αποστασιοποιημένη κατά τη διάρκεια των αρχικών φάσεων της συγγραφής. Μόνο κατά τα τελευταία στάδια έκδοσης ± όταν το βιβλίο είναι έτοιμο± αντιλαμβάνομαι τη συναισθηματική επίδραση του έργου μου.

«Το απδόνι» και «Ο κήπος του χειμώνα» θα γίνουν σύντομα ταινίες. Ποιες είναι οι σκέψεις σας; Είμαι κατενθουσιασμένη! Νομίζω ότι είναι η εποχή για ταινίες που αφορούν δυνατές, άγριες γυναίκες που τα καταφέρνουν ενάντια σε μηδαμινές πιθανότητες επιβίωσης. Θα είμαι η πρώτη που θα αγοράσει εισιτήριο.

Τα βραβεία είναι σημαντικά για εσάς; Τα βραβεία είναι υπέροχα, αλλά όχι σημαντικά.

Μπορείτε να μας πείτε δυο λόγια για το βιβλίο που γράψετε αυτή την περίοδο; Είμαι ήδη στη μέση του νέου μου μυθιστορήματος. Πρόκειται για ένα επικό, ιστορικό βιβλίο με τις γυναίκες να πρωταγωνιστούν, που διαδραματίζεται στην Αμερική.

Ποιο βιβλίο ξεχωρίσατε τη χρονιά που μας πέρασε; Το αγαπημένο μου μυθιστόρημα τους τελευταίους μήνες είναι το «Η Έλινor Όλιφαντ είναι απολύτως καλά». Το λάτρεψα. **A**

****Τα βιβλία «Το απδόνι», «Ο κήπος του χειμώνα» και «Αχανής μοναξιά» κυκλοφορούν από τις εκδόσεις Κλειδάριθμος.**



ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Το *Περιμένοντας τον Γκοντό* του Σ. Μπέκετ είναι μια τραγικωμωδία που έχει ταλαιπωρηθεί σκηνικά από μελοδραματοποιήσεις και κωμικές απλοποιήσεις, οι οποίες αφήνουν το έργο έκθετο σε μονοσήμαντες προοπτικές, εντάσσοντάς το ανώδυνα σε μια «βιομηχανία» αστικής αυταρέσκειας και ποιοτικής, τάχα, ψυχαγωγίας. Δεν είναι τυχαίο εξάλλου που μέσα στην **ελληνική κρίση** οι συναπτες «**προσφυγές**» στο έργο του Μπέκετ πίστεψαν ότι θα μπορούσαν να κατασκευάσουν **όμορφες αλληγορίες** για τον κοινωνικά εξασθενημένο άνθρωπο, χρησιμοποιώντας τον συγγραφέα ως **διδακτικό κοινωνιολόγο**, ενώ πρόκειται για μέγιστο **σκηνικό φιλόσοφο** που όρισε το «αντι-δραματικό» ως **ποίηση** και δομή της **σπαραγμένης ύπαρξης**.

Με το θρόισμα του τραγικού

Με ζωντανά επεισόδια τη **μαθητεία του Θ. Τερζόπουλου** και με μια ομάδα που υπηρετεί την **πολιτική τέχνη για τον άνθρωπο**, ο Σάββας Στρούμπος επιμένει ασκητικά στο είδος του **Θεάτρου Εργαστηρίου** που επανεξετάζει τα δεδομένα και τους κανόνες, και προτείνει **νέες ερμηνείες** και λύσεις. Στο *Περιμένοντας τον Γκοντό* ο σκηνοθέτης δεν καταφέρνει μόνο να αναμορφώσει τη σκηνική **υφολογία** του έργου, αποκαθλώνοντάς την από το μελό και το μπουρλέσκ, αλλά παραδίδει το έργο θεατρικά ως **διπολική τραγικωμωδία** για τον σπαραγμένο άνθρωπο και ως λυρική ελεγεία για την ανθρώπινη κατάσταση.

Με το βλέμμα του **ρομαντικού πεσιμισμού**, ο Στρούμπος έχτισε τη σκηνοθεσία πάνω σε μία **καθαρή πολικότητα** μεταξύ τραγικού Εστραγκόν και κωμικού Βλαντιμίρ ως **ειδώλων ενός εαυτού** που κατακερματίζεται και διαστέλλεται από την αναμονή του τίποτε και την «**τραγική**» **αναξιοπιστία** της μνήμης. Αυτή η συνύπαρξη του τραγικωμικού μπορεί να γίνει καλύτερα κατανοητή ως αποτύπωση μιας **σειράς εαυτών** που δηλώνουν τη **διπολικότητα** της ίδιας της **ύπαρξης** μέσα σ' έναν αναυθεντικό και **ανοίκιο** για τα υποκείμενα κόσμο.

Η **σκηνική εγκατάσταση** του Ηλία Παπανικολάου (έναν γυμνό «**τσαλακωμένος**» θάμνος με σιδερένια κλαδιά) μεταμόρφωσε την **εμβληματική αλληγορία** του αποψιλωμένου μπεκετικού δέντρου σε μια αφαιρετική «**απεικόνιση**» της κίνησης του **ανθρώπινου κυττάρου** και, δηλαδή, του ανθρώπινου Είναι μέσα στη **δυστοπία** ενός αφιλόξενου εξοχικού δρόμου. Ταυτόχρονα, οι δύο **σκηνικές φιγούρες** που έτριβαν πέτρες, έβγαζαν ακινούς ή βίαιους ήχους και έγδερναν ένα βιολί, λειτουργούσαν συστατικά σαν θροίσματα μιας **τραυματισμένης ανθρώπινης πχούς** και σαν τραγούδια της σπαραγμένης ανθρώπινης ζωής, γιατί όταν είσαι **βουτηγμένος στα σκατά μέχρι το λαιμό**, το μόνο που μένει να κάνεις, είναι να τραγουδάς.

Ιεροί ηθοποιοί

Πόση εγκυρότητα μπορεί να έχει σήμερα αυτό που ζητούσε ο Γέζι Γκροτόφσκι από τον ηθοποιό και δεν είναι άλλο από την **ειλικρινή θυσία** και τη διακινδύνευση του εαυτού στο όνομα του θεάτρου; Πόσο εύκολο είναι να υποχωρήσει το προσωπικό Εγώ και η επιθυμία για προβολή μπροστά σ' ένα **συλλογικό εγχείρημα** και την ασκητική μιας ομάδας; Είναι, άραγε, εύκολο να επιμένεις στην **ιερότητα του θεάτρου**, όταν έχεις τόσο ταλέντο και μπορείς να δουλέψεις παντού και να βγάλεις λεφτά; Και είναι, άραγε, αυτό μια **ρομαντική αυτοθυσία**;

Όλες αυτές οι υποχωρήσεις του Εγώ, τις οποίες «**διακινδυνεύουν**» οι ηθοποιοί της Ομάδας Σημείο Μηδέν, γίνονται περισσότερο αξιοθαύμαστες, επειδή ακριβώς πρόκειται για **κορυφαίους ηθοποιούς** που κυμαίνονται πάνω από τα μέτρα του καλού και άρτιου θεατρικού ηθοποιού, διακονώντας μια δύσκολη ασκητική.

Ο Λάκου της Έλλης Ιγγλίζ είναι μακράν ο **συγκλονιστικότερος** και πιο κείριος Λάκου που είδαμε τα τελευταία χρόνια στο θέατρο. Η Ιγγλίζ μετέτρεψε τα ειρωνικά σχόλια του Λάκου (για την απάθεια και την **αθαμβία** του Θεού) σ' έναν **τραγικό συγκλονισμό** έκθαμβης κατάπληξης μπροστά στην ανθρώπινη κατάσταση, ενώ τα *qwasqwas* του ρόλου της μετατράπηκαν σε **κραυγή απόγνωσης** για την **αποτυχία του ορθού λόγου** και της ανθρώπινης λογικής.

Η εξαιρετική Έβελυν Ασουάντ έδωσε έναν **εξωφρενικά πολυδιάστατο** Πότζο μεταξύ **στυλιζαρισμένης λυρικότητας** και δυναμικής πεζότητας με μια **άγρια ειρωνεία** που αποτύπωνε την αναλγησία κάθε καταστατικής εξουσίας. Στη Δεύτερη Πράξη, η Ασουάντ έπλασε μια ψύχραιμη **σωματική ελεγεία** για τον συντριμμένο από τον χρόνο και την απώλεια άνθρωπο, καλύπτοντας έτσι ένα υποκριτικό **φάσμα δυσπρόστο** για τους περισσότερους ηθοποιούς. Ο Κωνσταντίνος Γώγουλος (Εστραγκόν) σωματοποίησε την **εμβροντησία** του τραγικού ανθρώπου που αενίτζει το σύμπαν με **αγωνιώδες ρίγος**, ενώ ταυτοχρόνως το γέλιο του γινόταν η **στιγμαία απόχρημψη** αυτού του υπαρξιακού άγχους που αποσβολώνει τον άνθρωπο στη δυστυχία του. Ο Χρήστος Κοντογεώργης έδωσε στον Βλαντιμίρ μια **αρρενωπή κωμικότητα** φορτισμένη με **δόσεις απόγνωσης**, υιοθετώντας τον άλλο πόλο του Ανθρώπινου.

Νέος χώρος, νέο αίμα

Μακριά απ' τη θεατρική βιομηχανία των λαμπερών υπερπαραγωγών και των πολιτισμικών sold-out, η Ομάδα Σημείο Μηδέν υπηρετεί ένα **ποιοτικό θέατρο** υψηλών απαιτήσεων στην ίδια γειτονιά της Αθήνας, όπου συντελέστηκαν τα μεγαλύτερα θαύματα του θεατρικού μας πολιτισμού. Νέος χώρος του Θεάτρου Άττις σημαίνει νέες γενιές και **νέες ανατροπές** στη γειτονιά του Διόνυσου, που είναι η γειτονιά του **Ερωτα** και της **Ρήξης**. ●



ΘΕΑΤΡΟ

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΑΜΠΑΤΑΚΑΚΗ

ΜΙΑ ΕΛΕΓΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

«**Περιμένοντας τον Γκοντό**» του Σ. Μπέκετ από την Ομάδα Σημείο Μηδέν, Θέατρο Άττις - Νέος Χώρος



© ANTONIA KANTA



ΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ 23ο ΠΑΖΑΡΙ ΒΙΒΛΙΟΥ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΤΖΙΑ

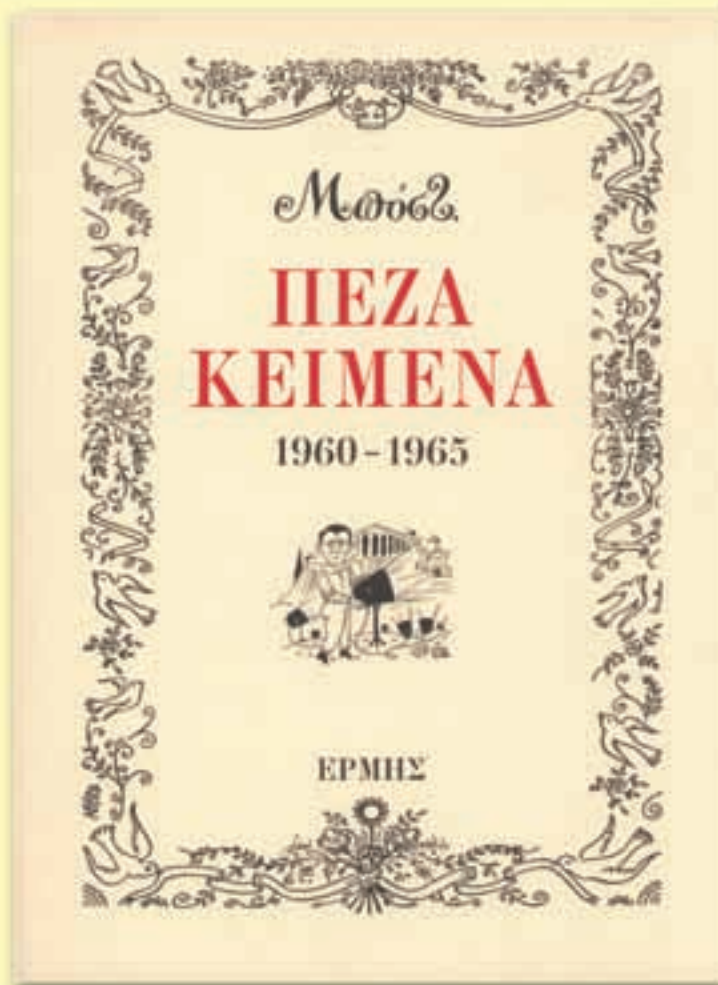
Περισσότεροι από 7.500 τίτλοι βιβλίων σε τιμές που ξεκινάνε από €1

Για 23η συνεχόμενη χρονιά το Παζάρι Βιβλίου, ένας από τους πλέον καταξιωμένους θεσμούς στα δρώμενα της Αθήνας με συμμετέχοντες εκδότες από όλη την Ελλάδα (μέλη πρωτοβάθμιων σωματείων), έρχεται στην πλατεία Εθνικής Αντίστασης (Κοτζιά) με χορηγό επικοινωνίας την ATHENS VOICE. Από τις 18 Ιανουαρίου και για είκοσι τέσσερις ημέρες, έως και τις 10 Φεβρουαρίου, στο πλαίσιο της διοργάνωσης «*Αθήνα 2018 - Παγκόσμια Πρωτεύουσα Βιβλίου*», περισσότερα από 7.500 τίτλοι βιβλίων θα συγκεντρωθούν και θα προσφέρονται στο αναγνωστικό σε πολύ χαμηλές τιμές που θα ξεκινούν από το €1, με εκπτώσεις που αγγίζουν το 70% της αρχικής τιμής. Σε μία σύγχρονη, υπαίθρια, στεγασμένη και θερμαινόμενη εγκατάσταση,

το αθηναϊκό, και όχι μόνο, αναγνωστικό κοινό έχει την ευκαιρία να προμηθευτεί αξιόλογα βιβλία από μία μεγάλη ποικιλία τίτλων, όλων των κατηγοριών και για όλες τις ηλικίες. Κεντρικό σύνθημα και φέτος είναι «**Το βιβλίο είναι η δύναμή σου**», ενώ βασικός στόχος των διοργανωτών, του Συνδέσμου Εκδοτών Βιβλίου (Σ.ΕΚ.Β.), της Ένωσης Ελληνικού Βιβλίου (ΕΝ.ΕΛ.ΒΙ.) και του Συλλόγου Εκδοτών Βιβλίου Αθηνών (Σ.Ε.Β.Α.), αποτελεί το να βρεθεί στα χέρια όλων τουλάχιστον ένα βιβλίο, ανεξάρτητα της οικονομικής μας ευχέρειας.

INFO

23ο Παζάρι Βιβλίου 2019, Πλ. Κοτζιά - Δημαρχείο Αθήνας, 18 Ιανουαρίου - 10 Φεβρουαρίου. Καθημερινά, Σάββατα και Κυριακές 09.00-21.00. Είσοδος ελεύθερη.



ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΡΜΗΣ
ΣΜΟΛΕΝΣΚΗ 34, ΑΘΗΝΑ

T 210-3845625, E hermes69@otenet.gr



ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ



Glass**½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μ. Νάιτ Σιάμαλαν

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μπρους Γουίλις, Σάμιουελ Τζάκσον, Τζέιμς ΜακΑβόι, Σάρα Πόλσον

ΑΚΟΜΗ

► Η νέα κωμωδία του Νίκου Ζαπατίνα («Ένας κι ένας») με τίτλο «Περιμένοντας τη νονά» (') περιγράφει την ιστορία δύο φίλων (Θανάσης Τσαλαμπάσης, Λευτέρης Ελευθερίου), που ζουν με την προσδοκία επικείμενης κληρονομιάς και εγκαταλείπουν την Αθήνα για τη Νάξο. Εκεί ζουν μια όξινη και τόσο κωμική περιπέτεια.

► Το «Κάτω από το δέντρο» (') είναι μια ισλανδική μαύρη κωμωδία, όπου δύο γειτονικές οικογένειες πλακώνονται με μεσογειακό ταμπουράκι (μιλάμε για τέτοια οργή και μανία που αγγίζει τα όρια της φάρσας) για το αν θα κοπεί ή όχι το δέντρο που μοιράζονται στις αυλές τους!

- * ΑΔΙΑΦΟΡΗ
- ** ΜΕΤΡΙΑ
- *** ΚΑΛΗ
- **** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
- ***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

◀ Ο διχασμένος κύριος Σιάμαλαν

Ο άτρωτος Ντέιβιντ Νταν (Μπρους Γουίλις) καταδιώκει και αντιμετωπίζει το παντοδύναμο Κτίνος του πολυσχιδή Κέβιν Γουέντελ Κραμπ (Τζέιμς ΜακΑβόι) σε μια αμφίροπη μονομαχία, τα νήματα της οποίας φαίνεται να κινεί ο αιγιματικός κύριος Γκλας (Σάμιουελ Τζάκσον). Αυτοί οι τρεις χαρακτήρες που φλερτάρουν ανοιχτά με το υπερηρωικό σύμπαν, θα φυλακιστούν στην ίδια ψυχιατρική πτέρυγα υψίστης ασφαλείας υπό την επίβλεψη της δρος Ελι Σταμπλ (Σάρα Πόλσον).

Είκοσι χρόνια έχουν περάσει από τη στιγμή που ο 29χρονος τότε Μ. Νάιτ Σιάμαλαν συντάραξε τα θεμέλια του ψυχολογικού θρίλερ με την «Έκτακτη αίσθησή» του. Έκτοτε η ιστορία αυτή —ή, καλύτερα, η τεχνική της που αφορά σε μια ανατριχιαστική ιστορία μεταφυσικού τρόμου η οποία οδηγείται σε μια ισχυρή ανατροπή— επιχειρήθηκε να αναπαραχθεί ουκ ολίγες φορές από τον ίδιο σκηνοθέτη. Άλλοτε με θετικές εντυπώσεις («Σκοτεινό χωριό», «Ο διχασμένος») κι άλλοτε με... καταστροφές («Lady in the water», «Το συμβάν»), ο Σιάμαλαν αποδεικνυε κάθε φορά πως είναι καλύτερος σκηνοθέτης από ό,τι σεναριογράφος. Έτσι κι εδώ, παρότι εμπνέεται από μια εξαιρετική ιδέα που συνδέει έντεχνα το προπέρσινο «Διχασμένο» με τον «Αφθαρτό» του 2000, το αποτέλεσμα είναι και πάλι άριστο. Ουσιαστικά το «Glass» είναι ένα άτυπο σίκουελ εκείνων των ταινιών (ίσως να πρόκειται για παγκόσμια πρωτιά στην ιστορία του κινηματογράφου, η ταυτόχρονη συνέχεια όχι ενός αλλά δύο φιλμ) που ο Σιάμαλαν τοποθετεί στον ίδιο χωροχρόνο και επιχειρεί να εισάγει στη μυθολογία των σούπερ ηρώων νέα δεδομένα. Ναι, το «Glass» είναι μια ταινία για τρεις υπερ-ήρωες με διαφορετικό στιλ και γειωμένες συνθήκες δράσης, που θέλει να μιλήσει για διαφορετικά πράγματα. Όμως ο ουμανισμός του σεναρίου (ο Σιάμαλαν ουσιαστικά μιλάει για την πίστη του κάθε ανθρώπου στις ξεχωριστές δυνάμεις του) βρίσκει τοίχο, όταν επιχειρεί να συνδέσει την ψυχολογική διάσταση των κόμικ ηρώων του με τις θεωρίες συνωμοσίας που θέλουν ένα σκοτεινό εχθρό να ελέγχει τη βούληση και την ατομική ελευθερία των απλών ανθρώπων. Τελικά η παραληρηματική κρίση μεγαλείου που σημαδεύει τους ήρωες («αν υπάρχουν σούπερ ήρωες τότε γιατί είστε μόνο τρεις;») τους ρωτά η ψυχολόγος δρ Σταμπλ, πριν αρχίσει να τους αποδεικνύει με χειροπιαστές αποδείξεις ότι κάτι δεν πάει καλά με το μυαλό τους) αγγίζει και τον σκηνοθέτη, που παρά το αδιαμφισβήτητο ταλέντο του στον χειρισμό της κάμερας και τη δημιουργία ατμόσφαιρας, όταν οι ιστορίες του απαιτούν περαιτέρω σκέψη και βαθύτερο προβληματισμό, τότε τα κάνει... σαλάτα!

«- Όλοι οι ζωγράφοι είναι τρελοί; -Μόνο οι καλοί» («Στην πύλη της αιωνιότητας»)



Στους διαδρόμους (IN THE AISLES) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τόμας Στούμπερ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ:

Σάντρα Ούλερ, Φρανζ Ρογκόφσκι, Πέτερ Κουρθ

Όταν ο ντροπαλός Κρίστιαν βρίσκει δουλειά στο τοπικό σούπερ μαρκετ αρχίζει να ερωτεύεται τη γλυκιά Μάριον, υπεύθυνη του τομέα των γλυκών. Στη μηχανή του καφέ που συναντιούνται καθημερινά αρχίζουν να γνωρίζουν ο ένας τον άλλον, όμως εκείνη είναι παντρεμένη κι ο έρωτας του Κρίστιαν δείχνει αδιέξοδος.

Μια ιστορία αγάπης, τρυφερή και λιτή, που κερδίζει τον θεατή με τις ανεπαίσθητες αλλά σημαντικές λεπτομέρειές της. Ο μικρόκοσμος των εργαζομένων του καταστήματος, ανθρώπινο και χαμηλών τόνων, είναι ο καθρέφτης μιας κοινωνίας σε βαθιά κρίση. Θέμα του γερμανικού φιλμ δεν είναι μόνο το love story που γεννιέται στους διαδρόμους του σούπερ μάρκετ. Το καλογραμμένο σενα리오 μιλάει ακόμη για την έλλειψη επικοινωνίας, ενώ δεν λείπουν τα δικτυακά σχόλια για τις κοινωνικές μεταλλάξεις σε μια ιστορία με σπάνια κοινωνική ευαισθησία. Βραβείο Οικουμενικής Επιτροπής στο φεστιβάλ Βερολίνου, καθώς και βραβείο σεναρίου στις Νύχτες Πρεμιέρας.



Στην πύλη της αιωνιότητας

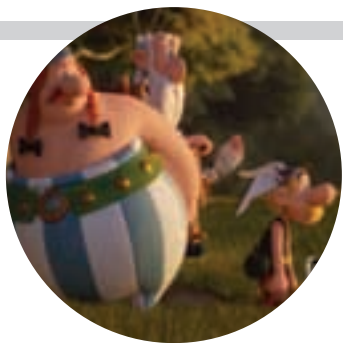
(AT ETERNITY'S GATE) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζούλιαν Σνάμπελ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ:

Γουίλεμ Νταφόε, Ρούπερτ Φρεντ, Όσκαρ Αϊζακ, Μαντς Μίκελσεν, Ματιέ Αμαλρίκ

Η ζωή και το έργο του Βίνσεντ Βαν Γκογκ με έμφαση στα χρόνια που έζησε στην Αρλ της Γαλλίας, τότε που μαγεμένος από το γαλλικό τοπίο και φως δημιούργησε μερικά από τα πιο εμβληματικά έργα του, όπως η «Ενας τρητός νύχτα», το «Υπνοδωμάτιο στην Αρλ» και τη σειρά «Ηλιοτρόπια».

Ο Τζούλιαν Σνάμπελ δεν είναι τυχαίος σκηνοθέτης. Έχοντας αφηγηθεί στο παρελθόν βιογραφίες καλλιτεχνών («Μπασκιά», «Πριν πέσει η νύχτα») με θέμα την ιστορία του κουβανού ποιητή Ρεϊνάλτο Αρένας) έχει το know how της εναλλακτικής κινηματογραφικής βιογραφίας. Η ιστορία του Βίνσεντ Βαν Γκογκ δεν είναι εξαίρεση. Ο νεοϋορκέζος Σνάμπελ απομονώνει την ιστορία στο τελευταίο κεφάλαιο της ζωής του κι ακολουθεί τον πυρετώδη ρυθμό με τον οποίο ζωγράφιζε ο Βαν Γκογκ τα έργα του. Ο τιμημένος με το βραβείο ερμηνείας στη Βενετία, υποψήφιος για Χρυσή Σφαίρα αλλά και φαβορί για τα φετινά Όσκαρ Γουίλεμ Νταφόε δίνει μια αψεγάδιαστη ερμηνεία, συνεισφέροντας πολύτιμη βοήθεια στον Σνάμπελ για να φτιάξει με την κάμερά του εικόνες ανείπωτης ομορφιάς, αλλά και συγκινητικές σεκάνς τρομερής σύγχυσης, όπου ο καλλιτέχνης δεν μπορούσε να βρει την ψυχία παρά μόνο όταν ζωγράφιζε.



Αστερίξ: Το μυστικό του μαγικού ζωμού

(ASTERIX: LE SECRET DE LA POTIION MAGIQUE) **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αλεξάντρ Αστιέρ, Λουί Κλισί.

ΜΕΤΙΣΦΟΝΕΣ ΤΟΝ: Κριστιάν Κλαβιέ, Γκιγιόμ Μπρι-άτ, Άλεξ Λουτζ, Αλεξάντρ Αστιέρ

Έπειτα από μια πτώση κατά τη συγκομιδή του γκι, ο δρυΐδης Πανοραμίξ αποφασίζει πως είναι καιρός να εξασφαλίσει το μέλλον του χωριού. Μαζί με τον Αστερίξ και τον Οβελιξ ξεκινά ένα ταξίδι στον γαλακτικό κόσμο, αναζητώντας έναν νεαρό, ταλαντούχο δρυΐδη, για να του μεταδώσει το μυστικό του μαγικού ζωμού.

Η συνεχέια του φιλμ κινουμένων σχεδίων του 2014 «Αστερίξ: Η κατοικία των θεών» με ήρωες τους κατοίκους του πιο διάσημου γαλακτικού χωριού στον κόσμο, έχει τα συστατικά μιας συμπαθητικής, ευπρεπούς και κατάλληλης για όλες τις ηλικίες ταινίας, που ταυτόχρονα είναι απόλυτα εναρμονισμένη στο πνεύμα των σκίτων των Γκοσινί-Ουντερζό. Το απλόχερο χιούμορ και το χορταστικό, τρισδιάστατο σχέδιο συνοδεύουν την αλά road monie περιπέτεια των ηρώων, όπου ο κακός αυτή τη φορά δεν είναι μόνο οι Ρωμαίοι ή οι κακομοίρηδες πειρατές, αλλά το αντίπαλο δέος του Πανοραμίξ, ένας σατανικός δρυΐδης που έρχεται από το μακρινό παρελθόν του.

JUST THE FACTS

Glass (**½)

Προσοχή, εύθραυστον!

Στην πύλη της αιωνιότητας (**)

Ένα Όσκαρ για τον Βίνσεντ Βαν Γκογκ

Αστερίξ: Το μυστικό του μαγικού ζωμού (**½)

Όλα για τον μαγικό ζωμό

Στους διαδρόμους (**)

Υπάρχει φως στο τούνελ

Περιμένοντας τη νανά (*)

Αργεί ακόμη το καλοκαίρι

Κάτω από το δέντρο (**½)

Ισπανικό μαύρο χιούμορ

2

ΠΕΣ ΤΟ ΜΕ 0 ΛΕΞΕΙΣ ~

ΤΑΙΝΙΑ

«The ballad of Buster Scruggs»
των αδερφών Coehn, στο Netflix

Αστείο, μαγικό, σκληρό. Νοσταλγικό πακέτο ιστοριών γουέστερν, φόρος τιμής στο είδος. Υπέροχες εικόνες και ο Tom Waits σε ρόλο χρυσοθήρα.
- Γιάννης Νένης



Καλή Χρονιά, αγαπημένη μου Μυρτούλα! Η ιστορία μου έχει ως εξής: είμαι σε ένα μπαράκι στο κέντρο, πάω τουαλέτα (κοινές γυναικείες-αντρικές), βλέπω ένα τύπο με πολύ κοντό μαλλί να φτιάχνει τα μαλλιά του, βάζω τα γέλια, με κοιτάει, του λέω εντάξει είσαι, σταματάω να γελάω και φεύγει. Πάω στο μπαρ να παραγγείλω, δεν χωράω και τον βλέπω πάλι μπροστά μου. Μου λέει, θα σου παραγγείλω εγώ. Παραγγέλνει, μιλάμε λίγο, φεύγω και μου λέει να ξανάρθεις όμως. Πάω στην παρέα μου, αποφασίζω ότι μ' αρέσει και ότι θα ξαναπάω, επιστρέφω δυναμική και του λέω ήρθα πάλι να πιούμε σφηνάκια. Πίνουμε δυο τεκίλες, πάει να με φιλήσει, τραβιέμαι, του λέω δεν θέλω εδώ. Με ρωτάει αν έχω γκόμενο, του λέω όχι φυσικά, απλά είναι παρέα από τη σχολή που έχω να δω 5 χρόνια και δεν θέλω μπροστά τους. Τον ρωτάω και εγώ αν έχει κοπέλα και μου λέει όχι. Με παρακαλεί για ένα φιλή και μου ζητάει να πάμε στην τουαλέτα για ένα λεπτό, το σκέφτομαι... αυτός ήδη ξεκινάει και κατεβαίνει τα σκαλιά. Πάω και εγώ. Μπαίνουμε στην τουαλέτα, κλείνει την πόρτα, μου δίνει ένα τέλειο παθιαρικό φιλή, χωρίς να ξεπερνάει τα όρια, και μου λέει αχ τέλεια, τώρα μπορούμε να συνεχίσουμε τη συζήτησή μας πάνω, με τραβιέει από το χέρι πάμε στο μπαρ, μιλάμε συνεχώς και τότε κάνω το λάθος και αποφασίζω να το παίξω μοιραία γυναίκα και του λέω αύριο συνάντηση Τζερεμέ στις 6 και δεν θέλω να ανταλλάξουμε ούτε κινητά ούτε τίποτα, άμα θες έλα να με βρεις εκεί και τότε

θα σου δώσω το κινητό μου. Μου λέει εντάξει, τον χαιρετάω και φεύγω! Πάω την επόμενη μέρα, τον περιμένω μισή ώρα και δεν ήρθε ποτέ!! Γιατί, Μυρτούλα μου; Αχ τον έχασα.. και ήταν και μάγειρας, που έναν τέτοιο ήθελα!!

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ

Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ

Μα τι βλάκας, Θεέ μου!!!!!! Δεν πειράζει, είσατε τόσο χαριτωμένη που δεν έχετε ανάγκη, στρατιές θα περιμένουν οι μάγισσες (και όχι μόνο, όλους τους κλάδους τους πιάνετε εύκολα) να ανακαλύψουν κάνα τέτοιο γοπτευτικό άτομο που έχουμε πήξει στα καγκούρια. Λοιπόν, μπορείτε να

πηγαίνετε κάθε απόγευμα στις 6 στον Τζερεμέ και κάποια στιγμή δεν μπορεί, θα σπάσει, να περάσει να δει. Εννοείται πως παράλληλα ξαναρίχνετε και μια και δυο και τρεις ματιές στο μπαρ που πρωτοσυναντηθήκατε, κάπως θα τον πετύχετε. Εκτός βέβαια αν τον απήγαγαν οι Ταλιμπάν και τον χρησιμοποιούν σε υποβρύχια πειράματα για την επικοινωνία με εξωγήινους πολιτισμούς, πράγμα που είναι και το πιθανότερο για να λέμε την αλήθεια μεταξύ μας. **Υ.Γ. 1** Αύριο 6 η ώρα κάτω απ' την Ακρόπολη ή στο σταθμό Θησείου ή στους Αέριδες στην Πλάκα ακούγεται ρομαντικό και Αμελί φάσπ. Το λες. Αύριο 6 συνάντηση Τζερεμέ, ακούγεται σα να τον καλείς να κουβαλήσετε τίποτα στρώματα, κάνα σύνθετο. Δεν το λες. Στο μεταξύ, μέχρι να καταλάβω τι πάει να πει «συνάντηση Τζερεμέ», όπως το γράψατε, νόμιζα ότι του ζητήσατε επιτακτικά ραντεβού και ότι τον βρίσκατε κι από πάνω. Θέλω να σας ενημερώσω ότι Τζερεμές, που είναι το όνομα του ουζερί που προφανώς εννοούσατε και δεν ήξερα ότι υπάρχει, σημαίνει ο τεμπέλης, ο χαρμαφάης, ο κοπιήτης κλπ. Αρα όταν τον ξανασυναντήσετε, μπορείτε να του πείτε «γιατί δεν ήρθες που σε περίμενα, ρε Τζερεμέ» και να δέσουν όλα μεταξύ τους.

Υ.Γ. 2 Αχ, τι κρυάδες είναι αυτές που γράφω.

Υ.Γ. 3 Βρε κορίτσι, βρε καλή μου, αφού ο τύπος σ' αρέσει τι πας και κάνεις μαγκίτσες, δώσε εκεί ένα τηλέφωνο, ένα viber, ένα Instagram profile, κατιτίς. Αντε, τώρα, κάνε πλούσιο τον Τζερεμέ.

Καλή χρονιά, Μυρτούδι μας! Είμαστε δυο φίλες από την ίδια σχολή και θέλουμε να στείλουμε μην μέσα από τη στήλη σου σε κάτι μαλάκες που το έπαιζαν στρέιτ και απλοί κολλητοί για τα μάτια του κόσμου, αλλά τελικά αποδείχτηκαν γκέι και ζευγάρι εδώ και 2 χρόνια! Όχι ότι μας νοιάζει που γουστάρουν τους άντρες, πρόβλημά τους, εμάς όμως τι μας παραμύθιαζαν ότι μας γουστάρουν; Και δώσ' του μηνύματα και λάικ και δώσ' του προσκλήσεις να βγαινουμε με τις παρέες τους και τα αδέρφια τους και δώσ' του φλερτ που δεν κατέληγε πουθενά! Αγόρια, ξέρετε ποιοι, είστε τυχεροί που πέσατε σε καλές ψυχές και δεν σας κρίζουμε σε όλο το fb, αν και σας αξίζει! Την άλλη φορά που θα κοροϊδέψετε τον κόσμο, τουλάχιστον μην αφήνετε κινητά ξεκλειδωτά!

Απαράδεκτες. Αυτό μας έλειπε να έχουμε και αστυνομία του φλερτ, ποιον θα φλερτάρουμε και ποιον όχι. Τα μούτρα σας να κρίζετε.



Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρώμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιαρικό τραγούδι στο Athens Voice Radio 102.5



Μικρές αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Αβαντάζ, 42χρονος Ιατρός στη Γερμανία, ελεύθερος, ευκατάστατος με μεγάλη ακίνητη και πατρική περιουσία, πολύ εμφανίσιμος, ψηλός, λεπτός, επιθυμεί σοβαρή γνωριμία. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, Αριστοτέλους 24, Θεσσαλονίκη, 2310 231051, 698 0290679, www.pappas.gr

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Συμβατικές υποχρεώσεις που κοντράρουν τα θέλω σου

Από ενέργεια πηγαίνεις καλά κι από διάθεση θα πήγαινες ακόμη καλύτερα, αν δεν ήταν στη μέση η πολλή δουλειά των ημερών και οι συμβατικές σου υποχρεώσεις, τα οποία αισθάνεσαι ότι σε εμποδίζουν να κάνεις αυτά που θέλεις. Πάντως καλό θα ήταν να εστιαστείς στο καινούριο έδαφος που τώρα διερευνάς. Αυτό μπορεί να λέγεται παρέες και διασκέδαση, επιμόρφωση, επαγγελματικά ανοίγματα και νομικές υποθέσεις που προχωρούν ή μία καλύτερη σχέση με τους συγγενείς σου. Σίγουρα πάντως είναι το καλύτερο επόμενο βήμα ακόμη κι αν σε αναγκάζει να διαχειριστείς ένα αίσθημα θλίψης και αποχωρισμού ή ακόμη και σωματικής δυσχέρειας. Γεγονός παραμένει ότι έχεις κυριολεκτικά φάει τον γάιδαρο της προσωπικής σου αλλαγής και αναμόρφωσης του εαυτού και των σχέσεών σου και δεν υπάρχει γυρισμός. Με τον Ήλιο στον Υδροχόο (20) επενδύεις χρόνο και χρήμα σε ό,τι κάνει τη ζωή σου καλύτερη κι αυτά είναι κυρίως η σχέση, η κοινωνική σου ζωή και οι συνεργασίες σου.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Κούραση κι αναστάτωση στο βάθος που στιγματίζουν το ωραίο προσκήνιο

Βρες τρόπο να χαλαρώνεις ψυχολογικά και σωματικά γιατί ακόμη και τα ωραία πράγματα που κανονίζεις με τα παιδιά, τον σύντροφο ή απλώς για διασκέδαση θα γίνουν αιτία εξάντλησης και εσωτερικής αναστάτωσης. Αξιοποίησε την καλύτερη και πρακτικότερη επικοινωνία σε επίπεδο σπουδών, συγγενικών σχέσεων και για οποιαδήποτε επαγγελματική υπόθεση αφορά το εξωτερικό ή κάποιο φρέσκο αντικείμενο. Φαίνεται ότι η διαχείριση των μοιρασμένων οικονομικών αποδίδει και βγαίνει από πάνω σε θέματα διακανονισμών, επενδύσεων, μπόνους κ.ο.κ. Εστιάσου σε αυτό, όμως φύλαγε τα ρούχα σου, ειδικά στη δουλειά, για εκκρεμότητες που δεν θυμόσουν ή ανεπιθύμητες εκπλήξεις. Επί του προσωπικού, η ερωτική και συναισθηματική σου ζωή είναι στα πάνω της, όμως αυτό εγκυμονεί ανασφάλειες ή το να θεωρήσεις ανθρώπους και καταστάσεις δεδομένα. Με τον Ήλιο στον Υδροχόο (20) να παραμένεις ανοιχτός σε άλλες απόψεις και να μη γίνεις περισσότερο ξεροκέφαλος. Έτσι θα εξισορροπήσεις ευκολότερα τα ερωτικά σου με τις φιλίες, τα κόμπι και τα σχέδιά σου. Η υποβόσκουσα κούραση που αισθάνεσαι, αφορά κλεισίματα ετών. Θα υποχωρήσει σταδιακά, αλλά όχι ακόμη.

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Καλό κλίμα σε σχέσεις και συνεργασίες και πρακτικά ζητήματα που σε αγχώνουν

Φρόντισε να μη βάλεις πάγο στην ερωτική σου ζωή εξαιτίας σκέψεων, συζητήσεων και υποχρεώσεων που αφορούν εσένα και το σπίτι/οικογενειακό σου περιβάλλον. Ακόμη κι αν οικονομικά οφείλεις να τακτοποιήσεις σχετικές υποχρεώσεις και λογαριασμούς, μη βάζεις στην άκρη φίλους, κόμπι και σχέδια, γιατί αυτά θέλεις να προχωρήσεις αυτό το διάστημα. Οι επαγγελματικές και προσωπικές σου σχέσεις αυτή την περίοδο αποτελούν σίγουρα μέρος του ενεργητικού της ζωής σου, ακόμη κι αν έχεις ένα σωρό θέματα να τακτοποιήσεις και κουβαλάς ακόμη παλιές αμφιβολίες και τραύματα. Με τον Ήλιο στον Υδροχόο (20) η κοινωνική σου ζωή είναι στα πάνω της, με μπόλικο έρωτα. Καλό θα ήταν να μη σε οδηγήσει να παραμελήσεις τα της καριέρας σου, όμως. Παρομοίως και όσον αφορά τις συνεργασίες σου, όσο καλή κι αν φαίνεται μία συμφωνία ή σύμπραξη, αν δεν συμβιβάζεται με τους επαγ-

γελματικούς σου στόχους και την καριέρα σου, σκέψου το διπλά πριν πεις το ναι. Μπορεί να σου ήρθε πολλή πραγματικότητα μαζεμένη αυτό το διάστημα, δεν χρειάζεται όμως να ξεχάσεις τα θετικά.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Καλείσαι να περάσεις από τη θεωρία στην πράξη σε καριέρα και προσωπικά

Μάλλον ό,τι έχεις πει ή δεν έχεις πει ως τώρα γυρίζει να σε δαγκώσει, καθώς ο σύντροφος και οι συνεργάτες σου περιμένουν να δουν πώς πηγαίνεις στην πράξη μετά τη θεωρία. Φρόντισε να μένεις στο θέμα και να κάνεις ένα πράγμα τη φορά, ακόμη κι αν θέλεις να κυνηγήσεις 329.487.487 στόχους ταυτόχρονα στην καριέρα και τον γάμο σου. Με τον Ήλιο στον Υδροχόο (20) κράτησε τις θετικές αναπροσαρμογές στη ρουτίνα σου, ακόμη κι αν έχουν δύσκολες επιπτώσεις στην επαγγελματική και κοινωνική σου ζωή. Η βασική προτεραιότητα οφείλει να είναι το να είσαι υγιής μέσα έξω κι αν κάτι το αντιπαρέχεται, τότε το «κάτι» είναι το λάθος, όχι οι προτεραιότητές σου.

Αλλο να είσαι εντάξει στις υποχρεώσεις σου κι άλλο να αντιμετωπίζεις αντιδράσεις, όταν δεν γίνεσαι χίλια κομμάτια. Για να κρατήσεις τα προσχήματα, πρόσεξε την κατανάλωση αλκοόλ, τις υπερβολές στη διασκέδαση και κυρίως διαφύλαξε τις συνειδητοποιήσεις που κάνεις για σένα, τους δικούς σου και τις παρέες σου, ακόμη κι αν είναι στενάχωρες.

ΛΕΩΝ (22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Κύμα υποχρεώσεων κι εξόδων με αντιστάθμισμα έρωτα, χαρά, δημιουργία

Σε σώρσαν οι υποχρεώσεις των εορτών και φαίνεται ότι ό,τι κι αν πηγαίνεις να κάνεις, καλό ή κακό, πρέπει να βάλεις το χέρι στην τσέπη κι αυτό σε αναγκάζει σε μία μάλλον απότομη προσγείωση. Είναι βασικό να μην κλατάρεις από το άγχος και την πίεση των αγγαριών, της δουλειάς, ακόμη και το να φροντίζεις την υγεία και τη ρουτίνα σου. Φρόντισε για ανάσες, με μία εκδρομή, επαφή με τη φύση, με καινούριες προσλαμβάνουσες σε παρέες, εξόδους κι επιμόρφωση. Με τον Ήλιο στον Υδροχόο (20), το κεφάλαιό σου είναι τα ερωτικά και η σχέση με τα παιδιά σου, αν κι αυτές τις μέρες τείνεις να μπεις σε μία λογική του «πολύ καλό για να είναι αληθινό» ή του να θεωρήσεις δεδομένα κάποια (αξιόλογα) πράγματα προτιμώντας να εστιάσεις σε οικονομικά θέματα, σε αισθήματα θλίψης και γενικώς σε ό,τι μένει πίσω καθώς εσύ προχωράς. Προφανώς και δεν είναι όλα στη ζωή σου άψογα γιατί τελειότητα δεν υπάρχει. Φρόντισε απλώς να αναγνωρίζεις το καθετί γι' αυτό που είναι.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Ευχάριστο κλίμα στα προσωπικά σου, αν και τα πράγματα είναι κάπως πεζά

Η εβδομάδα ξεκινάει με πρακτικές και λίγο πεζές κουβέντες με τον σύντροφο και τα παιδιά σου, ωστόσο σε θετικό πνεύμα κι εντέλει με θετικό αποτέλεσμα στη σχέση σου, αφού μαθαίνεις καλύτερα τον άνθρωπό σου και τη σχέση σου. Επαγγελματικά ασχολείται με δημιουργικά πράγματα, έχουν όμως κι αυτά τη φασίνα τους. Στο τέλος της ημέρας πάντως βοηθούν σε συμφωνίες που διαπραγματεύεσαι και στο να καταλάβεις καλύτερα τι γίνεται με τους συνεργάτες σου. Στο σπίτι και το οικογενειακό σου περιβάλλον, καλό θα ήταν να σταματήσεις να υποπεύεσαι τις αλλαγές που βλέπεις, αφού τελικώς σου κάνουν καλό. Αντ' αυτού μπορείς να επωφεληθείς από τον παραπάνω χρόνο που περνάς μέσα για να τονώσεις την ερωτική σου ζωή και να απολαύσεις τις αλλαγές που έχουν γίνει. Τις έχεις πληρώσει άλλωστε αρκετά α-

κριβά κι όχι μόνο με μετρητά. Με τον Ήλιο στον Υδροχόο (20) ασχολείται περισσότερο με την υγεία και τη ρουτίνα σου, καθώς φωτίζονται υποθέσεις που χρειάζονται τη φροντίδα σου.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Ψυχροπολεμικό κλίμα στο σπίτι, όμως τα ερωτικά σου παίρνουν τα πάντα τους

Μην περάσεις σε λειτούργα «η βασιλίσσα των πάγων»/ «ο βασιλιάς της σκόνης» στο σπίτι και το οικογενειακό σου περιβάλλον, ακόμη κι αν αυτά που συζητούνται και οι συγγενείς σου σε προκαλούν. Μείνε πρακτικός και θα κάνεις καλό στο κεφάλι σου, καθώς θα καταλάβεις καλύτερα τι τελικά γίνεται στη ρουτίνα, την υγεία, τη δουλειά σου και τι ανάμεσά τους. Επένδυσε στα ερωτικά σου και στο παιχνίδι που γίνεται εκεί αυτόν τον καιρό. Έχεις ανάγκη το έξω, τις γνωριμίες, τις «φρέσκες» κουβέντες και πρόσωπα, και καλά θα κάνεις να κυνηγήσεις την κοινωνικοποίηση και τη σχέση. Αλλωστε τα πράγματα ξεκαθαρίζουν επαρκώς μέσα σου για να κάνεις τις σωστές επιλογές. Με τον Ήλιο στον Υδροχόο (20) άλλωστε η εστίασή σου προσανατολίζεται αποφασιστικά στο φλερτ, τον έρωτα και ό,τι σε κάνει χαρούμενο. Φίλοι, κόμπι, παρέες συμβάλλουν στο μείγμα, κυρίως όμως είναι ο έρωτας και τα παιδιά σου που βελτιώνουν την ποιότητα των ημερών. Επαρκούν για να ξεσκάσεις από τα εσωτερικά σου βάρη.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Στοχευμένες κι αποτελεσματικές κινήσεις και κουβέντες

Επί του θέματος είσαι επικοινωνιακά και διαδικαστικά αυτές τις ημέρες και το αποτέλεσμα είναι αρκούντως ευεργετικό, καθώς βάζεις στη σειρά τις καθημερινές σου κινήσεις σε επίπεδο συμβατικών υποχρεώσεων και ελεύθερου χρόνου. Μπορεί να απομυθοποιείς κάπως τα ερωτικά σου ενσταντανέ, τη σχέση με τα παιδιά σου ή τις δημιουργικές σου ασχολίες, τελικά όμως είσαι πιο κοντά στην πραγματικότητα. Τα οικονομικά σου έχουν καλύτερη ροή, καθώς οι πρωτοβουλίες που παίρνεις στη δουλειά και στη ρουτίνα σου αποδίδουν. Χρειάζεται μόνο προσοχή να μην υπερβείς τις δυνάμεις σου κι εξαντληθείς λόγω του ότι θέλεις να αναλάβεις τα πάντα. Ένα πράγμα τη φορά για να παραμένεις υγιής. Ο Ήλιος στον Υδροχόο (20) σε εστιάζει στο σπίτι και το οικογενειακό σου περιβάλλον και κυρίως στις αλλαγές που χρειάζονται για να συμμορφωθούν καλύτερα με την εικόνα που έχεις στο μυαλό σου. Φρόντισε να μη γίνεις επαναστάτης χωρίς αιτία, καθώς οι αλλαγές που σκέφτεσαι είναι δυνατές, θέλουν όμως τον χρόνο τους.

ΤΟΞΟΘΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Κέρδη λόγω υπεύθυνης διαχείρισης και φαγούρα για ερωτική ανανέωση

Κάτι καταφέρνεις να βάλεις στην τσέπη σου, καθώς οι επαγγελματικές σου συνεργασίες απαγορεύουν πρακτικά και υπεύθυνη διαχείριση, η οποία αποδεικνύεται προσοδοφόρα. Τελικά φαίνεται ότι η εμπειρία αποδίδει. Στα ερωτικά σου τείνεις να πάρεις αποστάσεις και να κινείσαι σε τετριμμένα και πρακτικά θέματα, γιατί έχεις ανάγκη το διάλειμμα. Αν κι επιφανειακά δουλεύει, τελικά η στάση αυτή το μόνο που κάνει είναι να υπογαρμμίσει αν κάτι έχει ή δεν έχει βάσεις και να σου δείχνει μία πιο ακριβή εικόνα σε σχέση με το σπίτι και την οικογένειά σου. Πάντως εσύ έχεις διάθεση για κάτι καινούριο και άκοπο, κάτι φυσικά ευχάριστο, κι έτσι κυνηγάς το φλερτ, τη διασκέδαση, τον έρωτα και μάλιστα με εντυπωσιακά αποτελέσματα. Με τον Ήλιο στον Υδροχόο (20) δε, η ανανέωση και η αλλαγή οπτική γωνίας που ζητάς, έρχεται. Ενδιαφέρουσα άτομα, ιδέες και πιθανότητες μπαίνουν στη ζωή σου και οι καθημερινές σου συνδιαλλαγές γίνονται ξαφνικά το «κάτι άλλο», ενώ ταυτόχρονα βελτιώνεται η επικοινωνία με συγγενείς και κυρίως τα αδέρφια σου.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Δείξε το καλό σου πρόσωπο κι απόφυγε το παρασκηνίο

Το μυαλό σου είναι σε πολύ πρακτικά και μάλλον διαδικαστικά θέματα εξαιτίας της δουλειάς και του συγγενικού σου κύκλου. Αν καταφέρεις να μη γίνεις δογματικός και δεσποτικός αλλά παραμένεις λιτός κι επί του θέματος θα βοηθηθείς σε ό,τι αφορά τις σχέσεις της καθημερινότητάς σου, επαγγελματικές και προσωπικές. Θα έρθουν στην επιφάνεια και κάποιες αλήθειες σε κουβέντες, διαπραγματεύσεις, συνδιαλλαγές. Το καλύτερο όμως είναι ότι θα ανοίξεις την πόρτα για σημαντικές γνωριμίες, προτάσεις και συναναστροφές. Είπαμε, αρκεί να δείξεις το καλό σου πρόσωπο. Φρόντισε να μην κάνεις χαμό στο σπίτι και την οικογένεια εξαιτίας εσωτερικών πιέσεων που αντιμετωπίζεις με την καριέρα, τα παιδιά ή τον σύντροφό σου και που δεν μπορείς ούτε να αγνοήσεις, ούτε να φτιάξεις μαγικά. Καλύτερα να το ριζεις στα μαστορέματα, στην καλλιτεχνία, στον διαλογισμό, το μασάζ, τις βόλτες, σε ό,τι σε βοηθάει να εκτονώνεσαι. Ο Ήλιος στον Υδροχόο (20) σε βοηθάει να χαλαρώσεις, καθώς διευκολύνει τη ροή των οικονομικών σου και βελτιώνει την ερωτική σου ζωή.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Εξωτερικά μες στη χαρά, εσωτερικά ματαιότητες ματαιοτήτων τα πάντα ματαιότης

Σχεδόν διπολικός αισθάνεσαι, αφού κι βγαίνεις και κόσμο γνωρίζεις και πράγματα κάνεις, μέσα σου όμως υπάρχει βαρυχειμωνιά. Βασικό το να κρατήσεις τις σκέψεις σου στην πραγματικότητα και να απορρίψεις τα σενάρια καταστροφής, ειδικά σε ό,τι αφορά τα ερωτικά και τα οικονομικά σου γιατί το θέμα τελικά είναι τι γίνεται, όχι τι μπορεί να γίνει. Έτσι θα ηρεμήσεις κάπως, έστω και δυσσαρεστημένος. Ο Ήλιος στο ζώδιό σου (20) θα υποστηρίξει απολύτως την ανάγκη σου για ανανέωση σε επίπεδο φίλων, κόμπι, ελεύθερου χρόνου και για νέα σχέδια. Οι πρωτοβουλίες σου για γνωριμίες, εξόδους, συζητήσεις και συναναστροφές αποδίδουν, καθώς αισθάνεσαι τη στήριξη των συνεργατών, του κοινωνικού σου κύκλου και του συντρόφου σου. Αν δε είσαι ελεύθερος, οι συνθήκες γίνονται πολύ ευνοϊκότερες ώστε να αρχίσεις να σκέφτεσαι τη σχέση. Γενικώς το σύστημά σου θέλει πάρα πολύ να πέσει, όμως φαίνεται ότι εσύ δεν το θέλεις καθόλου και οι προσπάθειές σου αποδίδουν, ακόμη κι αν δεν σου φαίνεται έτσι.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Σοβαρές κουβέντες και σκέψεις κι έξοδα με απώτερο σκοπό

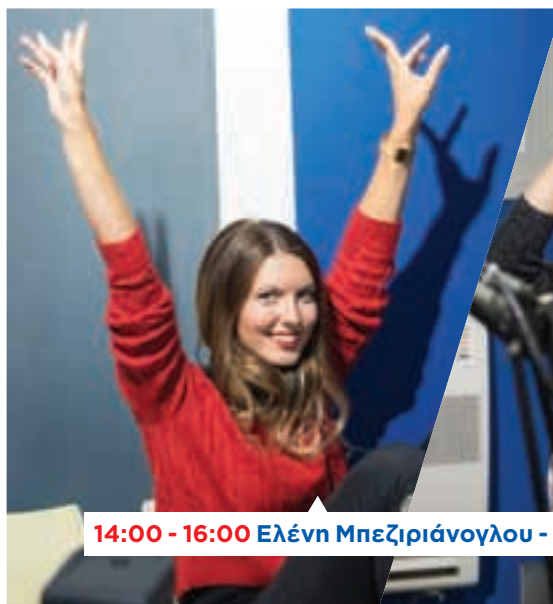
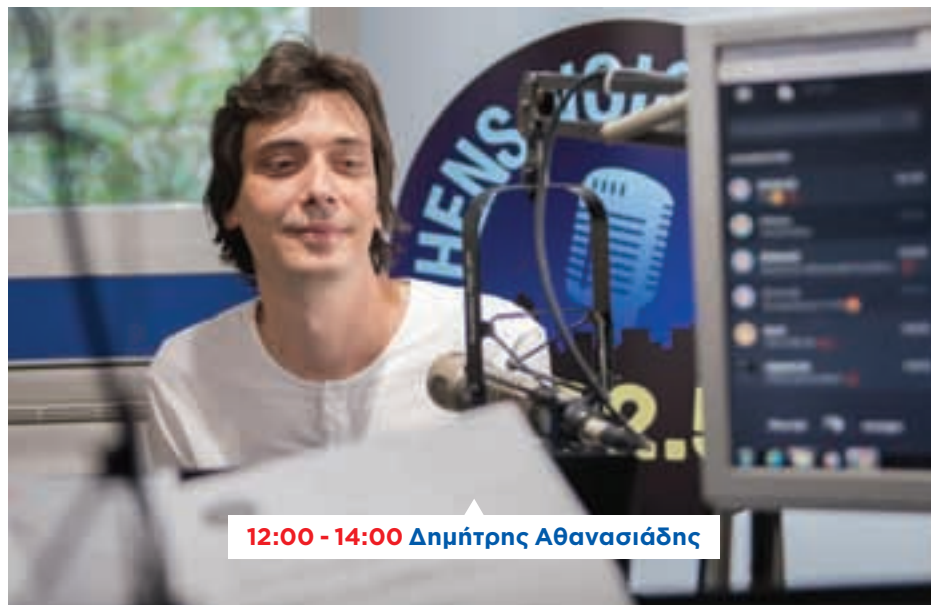
Με σοβαρές και πρακτικές κουβέντες και σκέψεις που μοιράζεσαι με φίλους, άτομα που σχεδιάζεις να συνεργαστείς ή απλώς δραστηριοποιείστε μαζί, σε βρίσκει η εβδομάδα. Η αφορμή είναι οι εξελίξεις στο σπίτι, την οικογένεια και την ερωτική σου ζωή. Το καλό είναι ότι στο τέλος της μέρας αναγνωρίζεις ορισμένα πράγματα για τον εαυτό σου και τις σχέσεις σου γενικότερα και έρχεσαι πιο κοντά στην πραγματικότητα τους. Τα έξοδα συνεχίζονται απρόσκοπτα, αν και όχι άσκοπα, καθώς μπαίνουν στη σειρά υποχρεώσεις προς τράπεζες και δημόσιο, ενώ μέρος τους αφορά την επένδυση που κάνεις στην καριέρα σου και το κυνήγι των στόχων σου, προσωπικών και επαγγελματικών. Στο τέλος της ημέρας το αποτέλεσμα είναι ισορροπημένο. Ο Ήλιος στον Υδροχόο (20) εγκαινιάζει την περίοδο του απολογισμού που προηγείται του μήνα του ζώδιού σου κι έτσι ρίχνει φως σε ό,τι χρειάζεται αναδιευθέτηση κυρίως σε θέματα ρουτίνας, υγείας και δουλειάς. Συνολικά υποστηρίζει κάθε προσπάθεια να οργανωθείς και να κόψεις, ακόμη και ακαριαία, ό,τι είναι επιβλαβές στη ζωή σου. **A**

*Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάζεις και τον ωροσκόπο σου

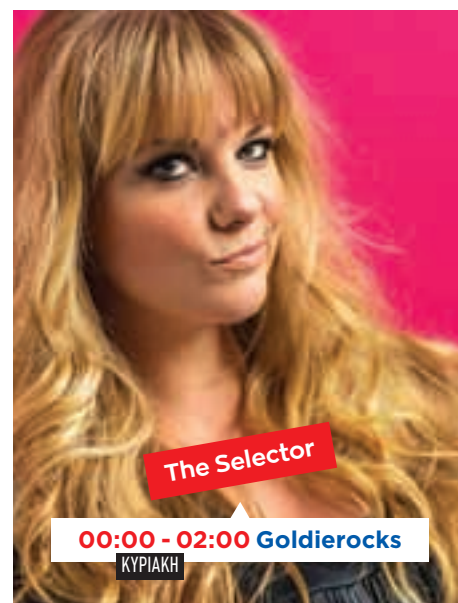
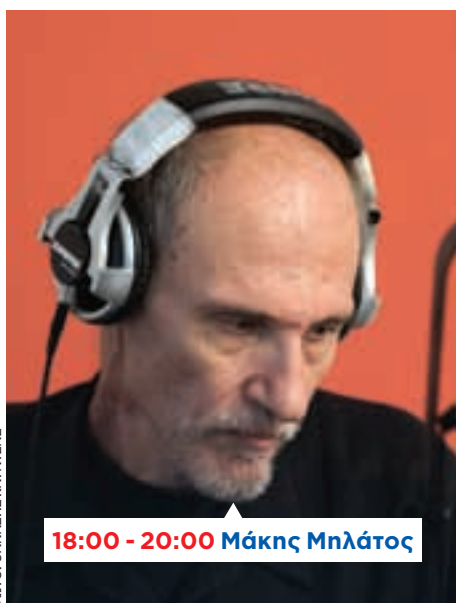
Athens voice

R O C K i

Week end



ΑΚΟΥΤΕ ΤΗ ΦΩΝΗ
ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ



AIRFRANCE

FRANCE IS IN THE AIR



ΠΕΤΑΞΕΤΕ ΜΑΚΡΙΑ! ΠΕΤΑΞΕΤΕ ΜΑΚΡΙΑ!
OH LALA DEALS

ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ ΑΠΟ ΑΘΗΝΑ

ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ
ΜΠΟΓΚΟΤΑ

ΑΠΟ

569€*
909€*

AIRFRANCE_KLM

AIRFRANCE_GB

*Τελικό τιμή με εισιτήριο για αγορά εισιτηρίου έως 29/11/2019 και για ταξίδια έως 30/11/2019. Ισχύουν όροι και προϋποθέσεις. Περισσότερες πληροφορίες στα airfrance.gr